

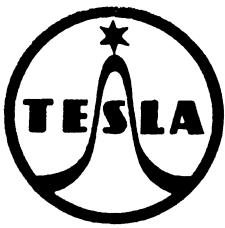
Návod k údržbě přístrojů

TESLA 1020 A CAPRICIO

TESLA 1118 A CAPELLA

TESLA TSD 3 A

STEREOFONNÍ DEKODÉR

Návod k údržbě přístrojů

TESLA 1020A CAPRICIO

TESLA 1118A CAPELLA

TESLA TSD 3A

STEREOFONNÍ DEKODÉR

O B S A H

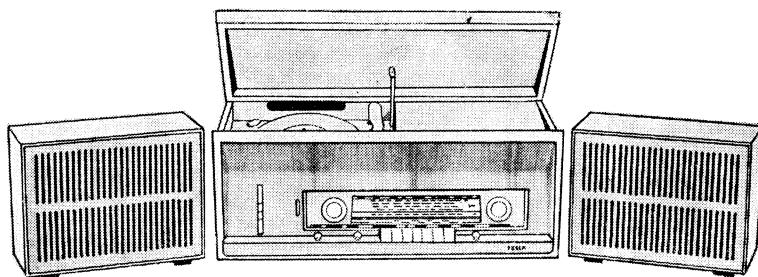
	Strana
01 Technické údaje	3
02 Popis zapojení	4
03 Sladování přijímače	7
04 Oprava a výměna součástí	10
05 Montáž a sladování stereofonního dekodéru	15
06 Stereofonní provoz	17
07 Změny provedené během výroby	18
08 Náhradní díly	19
09 Přílohy	29

Výrobci:

1020A, 1118A: TESLA BRATISLAVA, n. p., 1967
TSD 3A: TESLA ORAVA, n. p., 1967

GRAMORADIA TESLA 1020 A CAPRICIO A 1118 A CAPELLA

TRANZISTOROVÝ STEREOFONNÍ DEKODÉR TESLA TSD 3 A

Obr. 1. Gramoradia 1020A

01 TECHNICKÉ ÚDAJE

VŠEOBECNĚ

Čtyřzosahové superhety používající pro příjem kmitočtově modulovaných signálů 6 + 1 elektronky a 8 laděných okruhů, pro příjem amplitudově modulovaných signálů 4 + 1 elektronky a 6 + 2 laděných okruhů. Vybavení přístrojů: Přípojky pro dipól, normální anténu, magnetofon a vnější reproduktory obou kanálů — vestavěný dipól — otočná feritová anténa — tlačítkové přepínání vlnových rozsahů, ferritové antény, provozu s gramofonem, přípojky pro magnetofon a vypínání sítě — tónový rejstřík — oddělená výšková a hloubková tónová clona — stereováha — selenový usměrňovač napájecího napětí — čtyřrychlostní stereofonní gramofon HC 646 — dvě samostatné (1020A) nebo vestavěné (1118A) reproduktarové soustavy.

Dodatečně lze do obou gramoradií vestavět stereofonní dekodér TSD 3A umožňující příjem stereofonního vysílání na velmi krátkých vlnách.

OSAZENÍ ELEKTRONKAMI A POLOVODIČOVÝMI PRVKY

ECC85	— vysokofrekvenční zesilovač a kmitající směšovač pro velmi krátké vlny
ECH81	— mezifrekvenční zesilovač pro velmi krátké vlny; směšovač a oscilátor pro běžné rozsahy
EBF89	— mezifrekvenční zesilovač; samočinné vyrovnaná citlivosti a demodulátor pro běžné rozsahy
EAA91	— demodulátor pro velmi krátké vlny
ECL86	— nízkofrekvenční a koncový zesilovač, levý kanál
ECL86	— nízkofrekvenční a koncový zesilovač, pravý kanál
EM84	— optický ukazatel vyladění
M250C120	— selenový usměrňovač
OC170	— zesilovač pilotního signálu 19 kHz
OC170	— násobič a zesilovač signálu 38 kHz
4xGA203	— křížový demodulátor
GA203	— jednocestný usměrňovač pro indikaci

VLNOVÉ ROZSAHY

velmi krátké vlny	65,5 — 73,5 MHz
krátké vlny	5,95 — 18 MHz
střední vlny	520 — 1605 kHz
dłouhé vlny	150 — 300 kHz

PRŮMĚRNÁ VF CITLIVOST

velmi krátké vlny	3 μ V	(poměr signálu k šumu 26 dB)
krátké vlny	35 μ V	
střední vlny	20 μ V	(poměr signálu k šumu 10 dB)
dłouhé vlny	25 μ V	

PRŮMĚRNÁ VF SELEKTIVNOST

velmi krátké vlny	30 dB	(rozladení \pm 300 kHz)
střední vlny — úzké pásmo	42 dB	
— široké pásmo	26 dB	(rozladení \pm 9 kHz)

MEZIFREKVENCE

10,7 MHz	pro velmi krátké vlny
468 kHz	pro běžné rozsahy

PŘESLECHY STEREOFONNÍHO DEKODÉRU

26 dB pro modulaci 1 kHz

PRŮMĚRNÁ NF CITLIVOST

14 mV pro 400 Hz

PŘESLECHY NF ZESILOVAČŮ

40 dB pro 1 kHz

PRŮMĚRNÝ VÝSTUPNÍ VÝKON

2 x 2,5 W pro 400 Hz a zkreslení 10%

GRAMOFON

Indukční motor se samočinným vypínačem ovládaným radiálním posuvem přenosky. Přepínání rychlostí otáčení talíře mechanickým převodem na 78, 45, 33 $\frac{1}{3}$, 16 $\frac{2}{3}$, ot/min. Krystalová přenoska se safirovými hroty pro přehrávání standardních, dlouhohrajících i stereofonních desek.

REPRODUKTORY

1020A, 1118A: 2 kruhové Ø 200 mm
 2 kruhové výškové Ø 100 mm

Všechny reproduktory s feritovým magnetem, impedance kmítackého 4 Ω.

NAPÁJENÍ GRAMORADI

Střídavým proudem 50 Hz s napětím 120 nebo 220 V.

NAPÁJENÍ DEKODÉRU

Stejnosměrným proudem 200 V, 4 mA.

PŘÍKON (PŘI NAPĚtí 220 V)

Přijímač	60 W
Gramofon	10 W

JIŠTĚNÍ

tepelnou pojistkou

ROZMĚRY A VÁHY

	šířka mm	výška mm	hloubka mm	váha kg
gramoradio 1020A	715	290	355	14,0
gramoradio v obalu	822	395	432	18,8
reprodukторová skříňka	370	290	175	4,5
skříňka v obalu	453	375	433	7,5
gramoradio 1118A	1106	488	368	45,0
gramoradio v obalu	1300	630	390	57,0
dekodér TSD 3A	58	82	30	85,0

02 POPIS ZAPOJENÍ

Zapojení gramoradia 1118A doplněného dekodérem TSD 3A, které je uvedeno ve schématu, je shodné, až na některé drobné rozdíly, se zapojením přístroje 1020A. Rozdíly jsou zachyceny v popisu a navíc je v přílohách III. a IV. uvedeno montážní zapojení gramoradia 1020A. Význam jednotlivých dílů, vyznačených v přílohách, je tento:

PŘÍJEM KMITOČTOVÉ MODULACE**Vstup a oscilátor**

Signály přiváděné na vstup přijímače se dostávají na souměrné vinutí L2, L2', jehož střed je uzemněn a které je, s pomocí soubežného kondenzátoru C73, přizpůsobeno impedanci dipolové antény, tj. 300 Ω.

Induktivně vázaná vstupní cívka L3, jež tvoří spolu s vnitřními kapacitami elektronky okruh s rezonačním kmitotcem ležícím uprostřed přijímaného pásma, je spojena jednak s uzemněnou řídící mřížkou, jednak přes členy R1, C7 s katodou první triody elektronky E1.

Tato trioda tedy pracuje jako vf zesilovač s uzemněnou řídící mřížkou, který má malou vstupní impedanci, je dostatečně stabilní a proto nevyžaduje neutralizaci. Pracovní impedanci zesilovače tvoří okruh z členů L5, C9, (C10), C8, plynule laditelné změnou indukčnosti. Napětí na anodu triody se přivádí přes oddělovací filtr R3, C10 na cívku okruhu. Základní mřížkové předpětí se vytváří spádem na odporu R1.

Druhá trioda elektronky E1 pracuje jako kmitající směšovač. Kmitotčet oscilátoru je určován okruhem z členů L7, L7', C14, C17, laděným v souběhu s anodovým okruhem vf zesilovače využováním nebo zasouváním hliníkových jader do cívek.

Okruh je vázán s anodou oscilátoru kondenzátorem C15, zapojeným na odbočku cívky laděného obvodu, k dosažení malého vysokofrekvenčního napětí na anodě elektronky.

S mřížkovým okruhem je laděný okruh vázán induktivně cívkou L6, která je zapojena do úhlopříčky můstkového zapojení tvořeného kondenzátory C11, C12, kapacitou kondenzátorů C18 + + C19 a vnitřní kapacitou druhé triody elektronky E1, aby se zmenšilo vyzařování oscilátoru do antény.

Mezifrekvenční zesilovač

V anodovém obvodu druhé triody elektronky E1 je zařazen první okruh naladěný na mezifrekvenční přijímače, vzniklou aktivním smíšením vstupního signálu a signálu oscilátoru.

Okruh tvoří cívka L8 s kapacitami obvodu (C15). Tento okruh je tlumen vnitřním odporem elektronkového systému směšovače, a proto je zavedena neutralizace pro mezifrekvenční.

Můstkové zapojení tvoří kapacity „anoda—mřížka“, „anoda—katoda“ a kondenzátory C18, C19. Kapacita C19 je volena tak, aby na něm vznikalo malé vazební napětí, které zdánlivě zvyšuje vnitřní odpór elektronky a tak snižuje tlumení mf okruhu.

Kladné napětí se přivádí na anodu kmitajícího směšovače přes

oddělovací filtr, tvořený členy R5, C19 a cívku L8 mf okruhu. Mřížkové předpětí vzniká spádem na odporu R4.

Druhý laděný okruh, který doplňuje s prvním mf okruhem vázaný pásmový filtr, tvoří cívka L9 s kapacitou stíněného přívodu k řídící mřížce heptodové části elektronky E2 přes dotyky přepínače P1, 1—2. Tento systém elektronky pracuje při příjmu kmitočtově modulovaných signálů jako první stupeň mf zesilovače.

Trioda elektronky E2 je vyřazena z činnosti přerušením přívodu anodového napětí (P1, 7—8) a spojením její řídící mřížky s katodou (P1, 4—5).

V anodovém obvodu heptodové části elektronky E2 je zapojen druhý mf pásmový filtr z okruhů L22 (+ kapacita stíněného přívodu) a L23, C102, který přenáší signál přes P1, 18—19 na řídící mřížku druhého stupně zesilovače tvořeného elektronkou E3. U obou stupňů mf zesilovače je zavedena kompenzace průnikové kapacity neutralizací do stínící mřížky. Neutralizační kapacitu pro první stupeň tvoří kondenzátor C25, pro druhý C106. Přes oddělovací kondenzátory C27, C115 jsou zařazeny pracovní impedance do úhlopříčky můstku. Elektronka E3 pracuje jako mf zesilovač jen při slabých signálech, kdežto při silnějších působí jako omezovač amplitudy. Potřebné mřížkové předpětí vzniká samochinně na členu R102, C105.

Demodulace

V anodovém obvodu elektronky E3 je zapojen primární obvod poměrového detektora, který kromě demodulace omezuje i amplitudu kmitočtově modulovaných signálů a tak vhodně doplňuje činnost přecházejícího stupně.

Z primárního mf okruhu tvořeného cívkou L26 a kapacitou spojují, se indukcí přenáší napětí jednak na souměrně rozdělený okruh z členů L27, L27', C108, jednak vazební cívku L27'' na střed souměrného vinutí. Na souměrný okruh je vázán přes protisměrně zapojené diody elektronky E4 zatěžovací odpor R113, překlenutý elektrolytickým kondenzátorem C119 spolu s kondenzátory C121 a C116.

Oba popisované okruhy tvoří pásmový filtr, jehož sekundární napětí je při rezonačním kmitočtu posunuto o 90° proti napětí primární, zatímcero napětí indukované cívku L27'' je (po kompenzaci odporem R109) ve fázi. Je-li signál modulován, mění se fázové poměry obou napětí v obvodu tak, že po usměrnění dostáváme na kondenzátoru C118 napětí úměrné modulační složky signálu.

Demodulovaný signál (z kondenzátoru C118) se dostává přes členy deemfaze R115, C35, dotyky přepínače P11, 14—15 a P1, 15—16, oddělovací kondenzátor C33, dotyky přepínače P5, 7—8 a P6, 7—8 a členy hloubkové clony R201, C201 na regulátor hlasitosti R202 levého kanálu a také přes dotyky přepínače P11, 1—2 a členy hloubkové clony R251, C251 na regulátor hlasitosti R252 pravého kanálu.

Samočinné vyrovnávání citlivosti

Účinnost omezovací funkce elektronky E3 je dále zvýšena zapojením její brzdící mřížky do obvodu poměrového detektoru, čímž se na mřížku dostává záporné napětí (z odporu R113). Při

zvětšování amplitudy přijímaného signálu roste i velikost záporného napětí na mřížce a tak se brzdí proud elektronů k anodě. Funkci anody pak částečně přebírá stínici mřížka, na níž klesá napětí (zvětšení úbytku na odporu R103), pracovní charakteristika elektronky se zkracuje a signál je účinněji omezován.

STEREOFONNÍ DEKODÉR

Obnovovač pomocné nosné vlny

Demodulovaný zakódovaný stereofonní signál (z kondenzátoru C118) se dostává na vstup dekodéru (svorka 2), protože při stereofonním příjmu musí být dotyky P11, 14—15 rozpojeny.* Signál potom přichází přes oddělovací odpory R301 na první laděný okruh L301, C301. Tento okruh propouští pouze pilotní signál 19 kHz, na který je naladěn a který se potom dostává z obvodky L301' (kvůli impedančnímu přizpůsobení) přes oddělovací kondenzátor C302 na bázi tranzistoru T1. Uvedený tranzistor pracuje jako první stupeň selektivního zesilovače, v jehož kolektovém obvodu je zapojen paralelní rezonanční okruh L302, C304 naladěný opět na 19 kHz.

Zesílený pilotní signál se odvádí z obvodky L302' a přes kondenzátor C306 na bázi tranzistoru T2 pracujícího jako násobič. Pracovní bod tohoto tranzistoru je umístěn na okraji ohýbu charakteristiky tak, že zkresluje nejvíce druhou harmonickou. Kolektor tranzistoru je pak vázán s pásmovým filtrem, jehož okruhy L303, L303', C309 a L304, L304', C311 jsou naladěny na 38 kHz, což je právě druhá harmonická pilotního kmitočtu. Pomocné vinutí L304" zvyšuje stupeň vazby mezi oběma okruhy, čímž se získává napětí pomocné nosné vlny dostatečné úrovně pro spolehlivou funkci křížového demodulátoru.

Indikace stereofonního provozu

V obvodu kolektoru tranzistoru T2 je též zapojen oddělovací kondenzátor C308 a jednocestný usměrňovač D5 s filtrem R311, C313, jehož účelem je získat záporné napětí usměrněním a filtrací části zdvojeného pilotního signálu. Uvedené napětí lze zavést (ze svorky 5) na dvojitý optický ukazovatel vyladění, který by pak jednotlivou svou částí indikoval přítomnost pilotního kmitočtu v rozehlasovém signálu. V popisovaných gramoradiích není však tato úprava provedena.

Křížový demodulátor

Stereofonní signál ze svorky 2 dekodéru se dostává přes ko-reční obvod R302, C303 a oddělovací kondenzátor C312 do středu vyváženého demodulátoru k dalšímu zpracování. Úkolem korekčního obvodu je vyrovnat pokles vyšších kmitočtů n spektra, způsobený ve vf části přijímače. Uvedenou kompenzaci lze řídit změnou hodnoty odporu R302 a tím do jisté míry i ovlivňovat velikost přeslechů mezi oběma stereofonními signály, neboť jeden signál s vyrovnanou úrovní v celém spektru se zpracuje v dekódovací části na dva prakticky shodné a vzájemně se neovlivňující signály.

Vlastní dekódování se provádí tak, že napětí pomocné nosné vlny (38 kHz) ovládá křížový demodulátor, který vlastně pracuje jako přepínač osazený diodami D1, D2, D3, D4. V jednom okamžiku se například indukuje ve vinutí L304, L304' kladná půlvlna, která potom prochází prvky R317 a C318, D4, D3, C321 a zpět do vinutí. Přitom jsou tedy diody D3 a D4 vodivé a zakódovaný signál se dostane z uzlu demodulátoru mezi odpory R314, R315, tj. část obálky nesenou kladnou půlvlnou pomocné nosné projde oddělovacím kondenzátorem C319 na svorku 4 a odtud přes dotyky P1, 9—10, oddělovací kondenzátor C32, dotyky přepínače P5, 2—3, P6, 2—3, a členy hloubkové clony R251, C251 na regulátor hlasitosti R252 pravého kanálu.

Podobně záporná půlvlna indukovaná ve vinutí L304, L304' prochází na prvky R318 a C314, D1, D2, C317 a umožňuje části obálky nesené zápornou půlvlnou průchod vodivými diodami D1, D2 ze středu demodulátoru mezi odpory R312, R313 a přes oddělovací kondenzátor C316 na svorku 6 a odtud přes dotyky P1, 11—12, oddělovací kondenzátor C33, dotyky přepínače P5, 7—8,

* Gramoradio nehraje, není-li v něm vestavěn dekodér a je-li stisknuto tlačítko „STEREO“.

P6, 7—8 a členy hloubkové clony R201, C201 na regulátor hlasitosti R202 levého kanálu.

V rytmu kmitočtu 38 kHz se tedy postupně vytváří pravý a levý nízkofrekvenční signál jakožto obálky kladných a záporných půlvln pomocné nosné vlny. Z jednotlivých úseků obálek se potom vytváří spojité signály pomocí tzv. paměťových kondenzátorů C314, C317, C318 a C321. Kondenzátory C320 a C315 jsou spolu s příslušnými dvojicemi odporů součástmi deemfáze.

Je-li přijímač naladěn na monofonní vysílání, nepracuje obnovovač pomocné nosné vlny a dekodér by měl být vlastně odpojen. Místo toho je křížový demodulátor upraven tak, aby propoštěl i monofonní signál bez zkreslení. Za tím účelem se přivádí na střed cívek L304, L304' kladné napětí, které se dostává přes odpory R317 a R318 na diody a způsobuje zmenšení jejich odporu v prospěšném směru i za nepřítomnosti pomocné nosné vlny. Obvody pro kladné napětí užívají odpory R319, R316. Při stereofonním vysílání je pro činnost demodulátoru rozhodující větší hodnota napětí nosné vlny, takže ani v tomto případě kladné napětí nevadí a stereofonní dekodér se tedy vždy samočinně nastaví na příslušný provoz.

PŘÍJEM AMPLITUUDOVÉ MODULACE

Signál přiváděný na anténní zdičku přijímače se dostává přes paralelní mezifrekvenční odladovač L10, C1, dotyky přepínače P2, 1—2 na vazební cívku L12 pro krátké vlny; přes dotyky přepínače P2, 2—3 na vazební cívku L14 pro střední vlny a přes dotyky přepínače P3, 2—3 na kondenzátor C2, který vytváří prudkovou kapacitní vazbu s laděným okruhem pro dlouhé vlny. Na obvod je mimoto připojen sériový mf odladovač tvořený indukčnostmi L11, L11'.

Vstupní okruhy, laděné kondenzátorem C22, tvoří pro krátké vlny cívka L13 s dolaďovacím kondenzátorem C6 a pevnou kapacitou C3 (spojení s C22 přes P2, 4—6), pro střední vlny cívka L15 s dolaďovacím kondenzátorem C5a (spojení s C22 přes P4, 2—3 a P2, 5—6) a pro dlouhé vlny cívky L16, L16', L17 s kondenzátory C5b, C4 (spojení s C22 přes P4, 1—2 a P2, 5—6).

Při současném stisknutí tlačítka P3 a P4 (rozsahy SV a DV) se zapojí na středních vlnách laděný okruh L16, L16', C5b, jehož cívky jsou navinuty na feritové tyče, takže působí jako směrová anténa. Okruh se připojí k ladícímu kondenzátoru přes dotyky přepínačů P4, 1—2 a P2, 5—6; současně se uzemní spodní konec okruhu přes P3, 4—5 a odpojí se vnější anténa (P3, 2—3). Podobný úinek má i cívka L17 rovněž umístěná na feritové tyče.

Ze vstupního obvodu se dostává přijímaný signál přes přepínač P1, 2—3 a oddělovací kondenzátor C26 na řídící mřížku heptodové části elektronky E2, která nyní pracuje jako směšovač přijímaných signálů se signály oscilátoru.

Oscilátor

Doplňkový signál pro třetí mřížku heptody směšovače dodává jeho triodová část, která pracuje jako oscilátor laděný kondenzátorem C23 (mechanicky spojený s ladícím kondenzátorem C22 vstupních obvodů), ke kterému je souběžně přiřazen dolaďovací kondenzátor C24.

Laděné okruhy oscilátoru, vázané s mřížkou triody oscilátoru přes oddělovací kondenzátor C28 a tlumící odporník R11, doplňuje na krátkých vlnách cívka L19 (spojení s C23 přes P2, 12—13), na středních vlnách cívka L20 spolu se souběžovým kondenzátorem C24 (spojení s C23 přes P2, 13—14); současně se zkratuje dlouhovlnná sekce přes P3, 13—14) a na dlouhých vlnách cívky L20, L21 spolu se souběžným kondenzátorem C31 a kombinací souběžových kapacit C29, C30.

Vazba laděných okruhů s anodou triody je provedena na krátkých vlnách vazební cívky L18, na středních a dlouhých vlnách pomocí členu R8, C30.

Mezifrekvenční zesilovač

V anodovém obvodu heptodové části elektronky E2 je zařazen v sérii s okruhem pro mf zesilovač kmitočtově modulovaných signálů okruhu z členů L24, C103, naladěný na kmitočet 468 kHz, který tvoří s okruhem z členů L25, C104 prvý mf pásmový filtr pro příjem amplitudově modulovaných signálů. Sekundární okruh pásmového filtru se zapíná přepínačem P1, 19—20, na řídící mřížku pentody elektronky E3, která pracuje jako řízený mf zesilovač.

Druhý mf filtr, jehož vstupní okruh je zařazen v sérii s primá-

ním okruhem poměrového detektoru, je tvořen okruhy L28, C109 a L29, C110 a váže anodu mf zesilovače s demodulační diodou.

Přepínač šířky pásma

V sérii se sekundárním vinutím L25 pásmového filtru je zapojeno pomocné vinutí L25' umístěné na primární cívce L24. Při stisknutí tlačítka tónového rejstříku označeného „S. PÁSMA“ se uvedené vazební vinutí zapojí do okruhu s kondenzátorem C104 (přepínač P8, 2—3), takže se zvýší činitel vazby mezi oběma okruhy a v odpovídajícím poměru se zvětší i šířka pásma přenášeného mf zesilovačem (zmenší se selektivnost).

Demodulace

Amplitudově modulovaný signál je usměrňován druhou diodou elektronky E3 a zboycován vstupním filtretem tvořeným členy C111, R107, C207, R106. Z pracovního odporu R106 se signál dostává přes dotyky přepínače P1, 16—17, oddělovací kondenzátor C33, dotyky přepínače P5, 7—8, P6, 7—8 a členy hloubkové clony R201, C201 na regulátor hlasitosti R202 levého kanálu a také přes dotyky P11, 1—2 a členy hloubkové clony R251, C251 na regulátor hlasitosti R252 pravého kanálu.

První dioda elektronky E3 je trvale uzemněna (bez funkce).

Samočinné vyrovnávání citlivosti

Napětí k samočinnému vyrovnávání citlivosti, úměrné velikosti přijímaných signálů, se odebírá z demodulačního obvodu. Zavádí se přes filtr z členů R105, C114, C123 jednak přes cívky L25', L25 a přepínač P1, 19—20 na řídící mřížku elektronky E3, jednak přes mřížkový odpor R7 na řídící mřížku heptodové části elektronky E2.

Elektronky E2 a E3 mají proměnnou strmost; to znamená, že v důsledku zvyšování mřížkového předpěti jejich strmost klesá, a tím se i snižuje zesílení přiváděných signálů.

Optický ukazovatel vyladění

Elektronkový ukazovatel vyladění dostává záporné řídící napětí z obvodu demodulátoru. Tímto napětím se nabíjí kondenzátory C114, C123, zapojené do řídící mřížky elektronky E6, a to přes odpor R116 při příjmu kmitočtově modulovaných signálů a přes odpor R105 při příjmu amplitudově modulovaných signálů. Velikost náboje na kondenzátorech určuje pak intenzitu anodového proudu elektronky, takže na odporu R117 vzniká odpovídající úbytek napětí. Vzniklý rozdíl potenciálů mezi vychylovací desetičkou, spojenou s anodou, a přímo zapojeným stínítkem ukazovatele vyvolává stínící účinek. Je-li náboj kondenzátoru největší (největší rozdíl napětí mezi stínítkem a vychylovací desetičkou), je stínící účinek nejmenší a na stínítku vznikají největší zelené zářící plochy.

NÍZKOFREKVENČNÍ ČÁST A NAPÁJEČ

Nízkofrekvenční zesilovač

Nízkofrekvenční napětí z běžeče regulátoru hlasitosti R202 (R252) se dostává přes oddělovací kondenzátor C204 (C254) na řídící mřížku triodové části elektronky E5 (E6), která pracuje jako odporově vázaný zesilovač. Z pracovní impedance tvořené odporem R211 (R261) se zavádí zesílené napětí přes oddělovací člen C208, R211 (C258, R262) a ochranný odpor R215 (R264) na řídící mřížku koncové pentody elektronky E5 (E6). Po výkonovém zesílení se nf signál dostává přes vinutí výstupního transformátoru L31, L32, L33, L34 (L41, L42, L43, L44) na levou (pravou) reproduktoru soustavu.

Soustavu tvoří dva dynamické reproduktory. Reproduktor LRP1 (PRP1) je zapojen přímo na souběžná vinutí L33, L34 (L43, L44) výstupního transformátoru, zatímco reproduktor vysokotonový LRP2 (PRP2) je napojen z téhož vinutí přes elektrolytický kondenzátor C212 (C263), který propouští jen vyšší kmitočty výstupního napětí.

V gramoradiu 1020A tvoří vždy jeden pár reproduktoru, tj. jeden normální a jeden výškový, reproduktoru soustavu umístěnou ve zvláštní skříni a připojenou pomocí dvoupramenného

kabelu a normalizované zástrčky zasouvané do přípojky pro reproduktor.

V gramoradiu 1118A jsou oba páry reproduktoru umístěny uvnitř též skříně v takové vzájemné vzdálenosti, aby byl stereofonní efekt ještě zachován.

Úprava reprodukce

- K zmenšení harmonické zkreslení a k úpravě kmitočtové charakteristiky se zavádí část nízko frekvenčního napětí ze sekundárního vinutí výstupního transformátoru z kmitočtové závislého děliče v protifázi do mřížkového obvodu triodové části elektronky E5 (E6). Kmitočtové závislé děliče tvoří sériová kombinace z členů R208, C206, R207 (R258, C256, R259) spolu se souběžnou větví z členů R206, R205 (R257, R255). V gramoradiu 1118A je v této větví zapojen ještě sériový kondenzátor C205 (C255), který je zkratován dotyky přepínače P5, 9—10 (13—14). Přepne-li se gramoradio na provoz gramofonem, rozpojí se uvedený zkrat, čímž se potlačí zesílení v oblasti hlubokých tónů a omezí se tak náchylnost přístroje k mikrofonii.
- Snížení zkreslení a stabilizace nízko frekvenční části gramoradia se dociluje rovněž zápornou zpětnou vazbou uskutečněnou odporem R210 (R260) zapojeným mezi anodami obou nf stupňů.
- Aby byl zachován správný poměr vyšších i nižších kmitočtů při různé hlasitosti reprodukce (fyziologické řízení hlasitosti) je regulátor hlasitosti opatřen odbočkami, na něž jsou souběžně k němu zapojeny filtry z členů C200, R203, C202, R204, C203 (C250, R253, C252, C253, R254). Je-li přístroj 1118A přepnut na krátké vlny, připojuje se k filtrům ještě navíc odpor R270 (R271) přes dotyky přepínače P2, 15—16 (18—20), čímž se sníží zesílení na nižších kmitočtech a omezí se tak náchylnost k mikrofonii na krátkých vlnách.
- Plynulou změnu kmitočtové charakteristiky v širokém kmitočtovém rozsahu umožňuje nezávisle ovládaná hloubková a výšková tónová clona. Hloubkovou clonu, zařazenou do přívodu od demodulátoru, tvoří potenciometr R201 (R251) se souběžně zapojeným kondenzátorem C201 (C251). Vzhledem k úpravě zpětných vazeb zesiluje nf zesilovač více nízké kmitočty. Zdůraznění hloubek může být vyrovnáváno přiřazováním hodnoty odporu regulátoru R201 (R251) ke kondenzátoru C201 (C251) tak, že výsledná impedance RC členu je pro nízké kmitočty podstatně větší a tedy jsou pak v reprodukci méně zdůrazněny.

Výškovou tónovou clonu, zařazenou do mřížkového obvodu koncového stupně, tvoří potenciometr R214 (R265) a v sérii zařazený kondenzátor C209 (C259). Zmenšováním zařazené části potenciometru se zmenšuje impedance obvodu pro vysoké kmitočty, které jsou pak méně zesilovány.

- K rychlému nařízení základních kmitočtových charakteristik, vhodných pro různé druhy přijímaných pořadů, je přijímač vybaven tzv. tónovým rejstříkem ovládaným k tomuto účelu dvěma tlačítky.

Je-li stisknuto tlačítko označené „BASY“, zkratuje se regulátor výšek R214 (R265) pomocí dotyku přepínače P9, 2—3 (15—16) a kondenzátor C209 (C259) představuje malou impedanci pro vysoké kmitočty, takže jsou v reprodukci potlačeny. Regulátor výšek potom nepracuje.

Při stisknutí tlačítka označeného „REČ“ se rozpojí dotyky přepínače P10, 1—2 (14—15), čímž se zapojí do série s obvodem regulátoru hloubek kondenzátor C264 (C257) představující velkou impedanci pro nízké kmitočty, takže jsou v reprodukci potlačeny. Činnost regulátoru hloubek je potom omezena.

Jsou-li obě zmíněná tlačítka v základní poloze, není kmitočtová charakteristika gramoradia ovlivňována.

- Souběžně k primárnímu vinutí L31 (L41) výstupního transformátoru je zapojen sériový filtr z členů C211, R216 (C262, R267), který omezuje v reprodukci nejvyšší kmitočty zvukového spektra.

Ovládací prvky

Ovládací prvky obou kanálů nízkofrekvenční části, tj. regulátory hlasitosti R202 a R252, hloubkové tónové clony R201 a R251 a výškové tónové clony R214 a R265 jsou mechanicky vázány. Pracují tedy vždy současně a jejich elektrické průběhy se musí poměrně přesně shodovat, aby nedocházelo k rozdílům mezi kmitočtovými průběhy a úrovněmi signálů obou kanálů. Případné rozdíly v úrovni hlasitostí, vznikající rozptylem hodnot jednot-

livých součástí nebo i způsobem umístění gramoradia v místnosti a polohou posluchače vzhledem k oběma zdrojům zvuku, lze vyvážit stereováhou.

Při stereofonní reprodukci, kdy jsou dotyky přepínače P11, 4—5 (11—12) rozpojeny, je v katodě triodové části elektronky E5 (E6) zařazen odpor R227 (R228) blokován kondenzátorem C216 (C217). Obě katody jsou mimoto propojeny proměnným odporem R225, přes jehož běžec je obvod uzavřen pro střídavé proudy kondenzátorem C218. Změnou hodnoty tohoto potenciometru (regulátor stereováhy) se v nepřímé závislosti mění stupeň zpětné vazby, zaváděné do obvodu více nebo méně omezeným blokováním jednoho nebo druhého katodového odporu, a tím se vyrovnává úroveň hlasitosti obou stereofonních kanálů.

Stereofonní gramofon

Signál ze stereofonní přenosky se dostává přes dotyky P5, 1—2 (6—7) a P6, 2—3 (7—8) na vstup pravého (levého) nf zesilovače. Při provozu gramofonu je současně odpojeno napájení oscilátoru a optického ukazovatele tím, že se rozpojí dotyky přepínače P5, 11—12.

Připojky pro magnetofon a reproduktory

Připojka pro přehrávání signálů z magnetofonu (zdírky 2, 3, 5 v normalizované pětipolové zásuvce) se zapojuje přepínačem P6, 1—2 (6—7) na vstup pravého (levého) nf zesilovače. Současně se odpojí napájení oscilátoru optického ukazovatele tím, že se rozpojí dotyky přepínače P6, 11—12.

Zdírky 1, 2, 4 pro nahrávání na magnetofon jsou trvale zapojeny na přívody od demodulačních obvodů ke vstupům nf zesilovačů přes odpornové děliče R218, R219 a R222, R223.

V gramadiu 1020A jsou normalizované zásuvky pro reproduktory upraveny tak, že do nich lze připojit zástrčky přívodů od reproduktorových soustav jen jedním způsobem. V gramadiu 1118A jsou souběžně propojená sekundární vinutí L33, L34

(L43, L44) výstupního transformátoru spojena jednak s vestavěnými reproduktory a jednak s normalizovanou zásuvkou tím způsobem, že je možné z ní odebírat signál dvěma způsoby. Při zapojení vnějšího reproduktoru na zdírky 1 a 2 zásuvky přichází signál do obou vnitřních i do vnějšího reproduktoru; zasuneme-li zásuvku (otočenou o 180°) do zdírek 2 a 4 jsou vestavěné reproduktory odpojeny pomocí dotyků 3—4 spínačů P13 (P14).

Sítová část s usměrňovačem

Potřebná provozní napětí transformátor napájený ze sítě přes dotyky dvoupólového spínače P7, 4—6 a 9—11, tepelnou pojistku P01 a volič napětí P16.

Střídavé napětí pro dvoucestný selenový usměrňovač v Graetzově zapojení dodává sekundární vinutí L38, žhavicí napětí pro elektronky a osvětlovací žárovky dodává vinutí L39. Vlákno elektronky E1 je napájeno přes oddělovač filtr z členů L30, C61, vlákno elektronky E3 je blokováno kondenzátorem C117. Filtrace a blokování zabraňuje přenosu vf napětí žhavicím rozvodem.

Usměrněné anodové napětí je vyhlašováno filtrem tvořeným elektrolytickými kondenzátory C215, C214 (na vkv též C36, C72, na ostatních rozsazích rovněž C34), odpory R217, R224 a vinutími L32, L42 výstupních transformátorů. Z prvního člena filtru (z elektrolytického kondenzátoru C215 se napájejí anodové obvody koncových elektronek, ostatní obvody dostávají kladné napětí buď přímo nebo přes další oddělovač filtru z členů R221, R269 — R220, C213 — R104, C115, C106 — R103, C10 — R101, C27, C25 — R9, C25 — R8, C30 — R5, C19 — R3, C10 — R309, C307 — R310, C310 — R306, C305 a přes příslušné pracovní impedance.

Potřebné mřížkové předpětí pro triodu elektronky E5 (E6) vzniká úbytkem mřížkového proudu na odporu R209 (R256) a pro koncovou pentodu spádem katodového proudu na odporu R213 (R266) překlenutém elektrolytickým kondenzátorem C210 (C261). Elektronky E2 a E3 dostávají mřížkové předpětí z obvodu samočinného řízení citlivosti. Předpětí pro báze tranzistorů T1 a T2 se získává prostřednictvím děličů R308, R307 a R305, R304.

03 SLAĐOVÁNÍ PŘIJÍMAČE

Kdy je nutno přijímač sladovat

1. Po výměně cívek nebo kondenzátorů v mezifrekvenční nebo vysokofrekvenční části přijímače.
2. Nedostačuje-li citlivost nebo selektivnost přijímače nebo ne-souhlasí-li cejchování ladící stupnice na některém vlnovém rozsahu po mechanickém seřízení náhonu.

Přijímač není vždy nutno sladovat celý, zpravidla stačí sladit jen rozladěnou část

Pomůcky k sladování

1. Zkušební vysílač (případně vysílače dva) s rozsahem 0,15 až 80 MHz. Rozsah 0,15—30 MHz s amplitudovou modulací, rozsah 60—80 MHz s vypínatelnou kmitočtovou modulací.
2. Symetrikační člen podle obr. 2.
3. Normální umělá anténa pro kmitočtový rozsah 0,15 až 30 MHz.
4. Elektronkový nebo jiný stejnosměrný voltmetr s vnitřním odporem nejméně 10 000 Ω/V .
5. Stejnosměrný elektronkový voltmetr s nulou uprostřed, rozsah 1,5 V, nebo voltmetr jako v bodě 4. opatřený přepínačem polarity.
6. Měřič výstupního výkonu s impedancí 4 Ω , případně vhodný střídavý voltmetr.
7. 2 bezindukční odpory 4 $\Omega/3W$ jako náhradní zátěž.
8. Sladovací šroubovák a klíč z izolační hmoty k ovládání železových jader cívek a nastavování doladovacích kondenzátorů.
9. Bezindukční kondenzátory 2500 pF, 30 000 pF a plechový válec šířky 10 mm k navléknutí na baňku elektronky E1.

10. Bezindukční odpor 10 000 Ω a dva shodné odpory 100 000 $\Omega \pm 1\%$; 0,25 W.
11. Zajišťovací hmota; vosk k zakapání jader cívek a nitrolak na doladovací kondenzátory.

Příprava k sladování

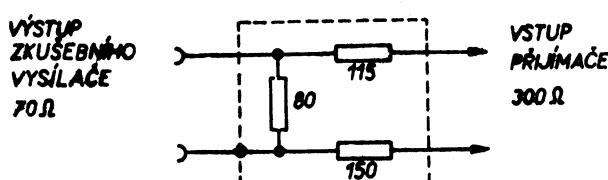
Před sladováním musí být přijímač mechanicky i elektricky seřízen a osazen elektronkami, s kterými bude používán. Pinzetou odstraníme z jader cívek a z doladovacích kondenzátorů zajišťovací hmotu. Rozmístění jednotlivých sladovacích prvků je zakresleno na obr. 3. a 4. Sasi přijímače v obou gramoradiích je nutno vymout ze skříně. Přijímač se má sladovat teprve tehdy, je-li dostatečně vyhřát, tj. asi po půlhodinovém provozu.

SLAĐOVÁNÍ PŘIJÍMAČE NA VELMI KRÁTKÝCH VLNÁCH

Poměrový detektor

1. Přepněte přijímač na velmi krátké vlny, tlačítkem označeným „VKV“ ladění vkv naříde na levý doraz (buben náhonu vytočen zcela doprava), přijímač uzemněte.
2. Mezi bod MB1 a šasi připojte stejnosměrný elektronkový voltmetr.
3. Ze zkušebního vysílače přivedete přes kondenzátor 2500 pF na řídicí mřížku elektronky E3 nemodulovaný signál 10,7 MHz. Velikostí výstupního napětí ze zkušebního vysílače udržujte během sladování výchylku elektronkového voltmetru pod hodnotou 5 V.

4. Sládovacím šroubovákem naříďte jádro cívky L26 na největší výchylku elektronkového voltmetu.

Obr. 2. Symetrizační člen

5. Elektronkový voltmeter odpojte a mezi měřícím bodem MB1 a šasi přijímače vytvořte umělý střed MB3 odporu R113 zapojením dvou shodných odporů $100\,000\,\Omega$ do série. Mezi takto zapojené odpory a měřicí bod MB2 přijímače zapojte stejnosměrný elektronkový voltmetr s nulou uprostřed s rozsahem asi 1,5 V.
6. Sládovacím šroubovákem naříďte jádrem cívky L27 přesně nulovou výchylku elektronkového voltmetu.
7. Postup uvedený pod 2. až 6. opakujte nejméně ještě jednou, abyste opravili rozladení vlivem vazby obou obvodů, pak odpojte pomocná zařízení a zajistěte jádra cívek kápky vosku.
8. Kontrolujte citlivost poměrového detektoru pro napětí 5 V v bodě MB1. Nemá být horší než 80 mV.

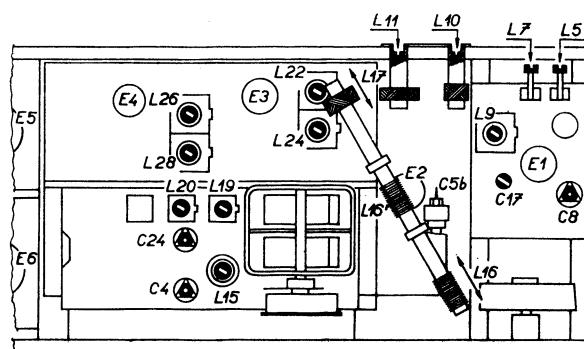
Mezifrekvenční zesilovač

1. Přepněte přijímač na velmi krátké vlny tlačítkem označeným „VKV“, ladění vkv naříďte na levý doraz (buben náhonu výklopu zcela doprava), přijímač uzemněte.
2. Mezi bod MB1 a šasi připojte stejnosměrný elektronkový voltmeter.
3. Ze zkušebního vysílače přivedete přes kondenzátor 2500 pF na řídící mřížku elektronky E2 nemodulovaný signál **10,7 MHz**. Velikost vstupního napětí ze zkušebního vysílače udržujte během sládování výchylku elektronkového voltmetu pod hodnotou 5 V.
4. Sládovacím šroubovákem naříďte jádrom cívky L23 a L22 na největší výchylku elektronkového voltmetu.
5. Signál ze zkušebního vysílače přivedete na plechový válec (šířka 10 mm) nasunutý na baňku elektronky E1.
6. Sládovacím šroubovákem naříďte jádrem cívky L9 a pak jádrem cívky L8 největší výchylku elektronkového voltmetu.
7. Při nezměněném zavádění mf signálu opakujte postupně doložení jader cívek L23, L22, L9 a L8 na největší výchylku elektronkového voltmetu. Potom zajistěte jádra cívek kápky vosku.
8. Kontrolujte mf citlivost tak, že modulovaný mf signál připojte přes oddělovací kondenzátor 2500 pF na řídící mřížku elektronky E2. Při napětí 5 V na měřícím bodu MB1 nemají být citlivosti horší než 4 mV.

Vstup a oscilátor

1. Přepněte přijímač na velmi krátké vlny tlačítkem označeným „VKV“ a seřidejte malý stupnicový ukazovatel tak, aby se v pravé krajní poloze ladění kryl s trojúhelníkovou značkou na pravém konci stupnice pro velmi krátké vlny.
2. Mezi bod MB1 a šasi připojte stejnosměrný elektronkový voltmeter.
3. Ze zkušebního vysílače přivedete přes symetrizační člen např. podle obr. 2. na zdířku přijímače pro dipól vf signál **65,5 kHz** kmitočtově modulovaný kmitočtem 400 Hz, zdvih 15,5 kHz.
4. Otáčením šroubu ovládajícího polohu jádra cívky L7 oscilátorového okruhu naříďte největší výchylku elektronkového voltmetu.

5. Zkušební vysílač přelaďte na kmitočet **73,5 MHz** a ladění přijímače naříďte na levý doraz.

Obr. 3. Sládovací prvky na šasi

6. Opatrným otáčením doladovacího kondenzátoru **C17** pomocí vhodného kliče naříďte největší výchylku elektronkového voltmetu.
7. Zkušební vysílač přelaďte na kmitočet **66,78 MHz** a ukazovatel ladění přijímače naříďte na pravou sládovací značku.
8. Otáčením šroubu ovládajícího polohu jádra cívky **L5** anodového laděného okruhu naříďte největší výchylku elektronkového voltmetu.
9. Zkušební vysílač přelaďte na kmitočet **72,38 MHz** a ukazovatel ladění přijímače naříďte na levou sládovací značku.
10. Otáčením doladovacího kondenzátoru **C8** pomocí vhodného kliče naříďte největší výchylku elektronkového voltmetu.
11. Postup uvedený pod 3. až 10. opakujte ještě jednou, abyste opravili rozladení vzniklé vzájemným ovlivňováním vstupních a oscilátorových obvodů, pak odpojte pomocná zařízení a zajistěte šrouby jader cívek i doladovací kondenzátory nitrolakem.
12. Kontrolujte vf citlivosti na sládovacích bodech a na kmitočtu 69,5 MHz pro poměr signálu k sumu 26 dB a výstupní výkon 50 mW. (Při vypnutém vf signálu naříďte nejprve regulátorem hlasitosti přijímače výstupní výkon způsobený sumem na hodnotu menší než 0,125 W. Potom připojte zkušební vysílač a velikost jeho vf signálu naříďte výstupní výkon přijímače na 50 mW. Aritmetický průměr ze tří naměřených hodnot citlivosti nemá být horší než $5\,\mu\text{V}$ (je třeba uvážit též útlum symetrizačního člena, který činí 1,85, takže na zkušebním vysílači je třeba nařídit napětí signálu $1,85 \times 50\,\mu\text{V} = 92,5\,\mu\text{V}$).

S LÁDOVÁNÍ PŘIJÍMAČE N A BĚŽNÝCH ROZSAZÍCH

Mezifrekvenční zesilovač

1. Přepněte přijímač na střední vlny tlačítkem označeným „SV“, ladění běžných rozsahů naříďte na levý doraz (ladící kondenzátor zcela otevřen), knoflíky regulátoru hlasitosti a tónových clon naříďte na největší hlasitost, hloubky a výšky, všechna tlačítka ponechte v nestláčené poloze, přijímač uzemněte.
2. Obě odpojené reproduktorové soustavy nahradte odpory $4\,\Omega/3\text{W}$, k jednomu z nich připojte ještě měřič výstupního výkonu s impedancí $4\,\Omega$.
3. Ze zkušebního vysílače přivedete přes kondenzátor 30 000 pF na řídící mřížku elektronky E3 vf signál **468 kHz** modulovaný kmitočtem 400 Hz na 30%. Velikost výstupního napětí ze zkušebního vysílače udržujte během sládování výchylku výstupního měřiče pod hodnotou 50 mW.
4. Zatlumte mf okruh s cívkou L28 souběžně připojeným odporem $10\,000\,\Omega$. Sládovacím šroubovákem naříďte jádro cívky L29 na největší výchylku měřiče výstupu a tlumící odporník od-

- pojte. Potom zatlumte cívku L29, naříďte jádro cívky **L28** na největší výchylku měřiče výstupu a tlumící odpor odpojte.
5. Zatlumte mf okruh s cívkou L24. Sládovacím šroubovákem naříďte jádro cívky **L25** na největší výchylku měřiče výstupu a tlumící odpor odpojte. Potom zatlumte cívku L25, naříďte jádro cívky **L24** na největší výchylku měřiče výstupu a tlumící odpor odpojte.
 6. Postup uvedený pod 4. a 5. opakujte ještě jednou a potom zajistěte jádra cívek kapkami vosku.
 7. Kontrolujte mf citlivosti tak, že modulovaný mf signál připojte přes oddělovací kondenzátor 30 000 pF postupně na řídící mřížky elektronek E3, E2. Při výstupním výkonu 50 mW nemají být citlivosti horší než 1,3 mV a 20 μ V.

Mezifrekvenční odládovače

1. Přepněte přijímač na střední vlny tlačítkem označeným „SV“, ladění běžných rozsahů naříďte na největší hlasitost, hloubky a výšky, všechna tlačítka tónového rejstříku ponechete v nesláčené poloze, přijímač uzemněte.
2. Obě odpojené reproduktorové soustavy nahraďte odpory $4 \Omega / 3 \text{ W}$, k jednomu z nich připojte ještě měřič výstupního výkonu s impedancí 4Ω .
3. Ze zkušebního vysílače přiveďte přes normální umělou anténu na anténní zdírku přijímače silnější vf signál **468 kHz** modulovaný kmitočtem 400 Hz na 30%.
4. Úzkým sládovacím šroubovákem naříďte jádro cívky **L10** (přistupné vlevo od anténních zdírek) na nejmenší výchylku měřiče výstupu.
5. Přepněte přijímač na dlouhé vlny tlačítkem označeným „DV“ a ladění běžných rozsahů naříďte na levý doraz.
6. Úzkým sládovacím šroubovákem naříďte jádro cívky **L11** (přistupné vpravo od anténních zdírek) na nejmenší výchylku měřiče výstupu.
7. Odpojte pomocná zařízení a zajistěte jádra cívek kapkami vosku.

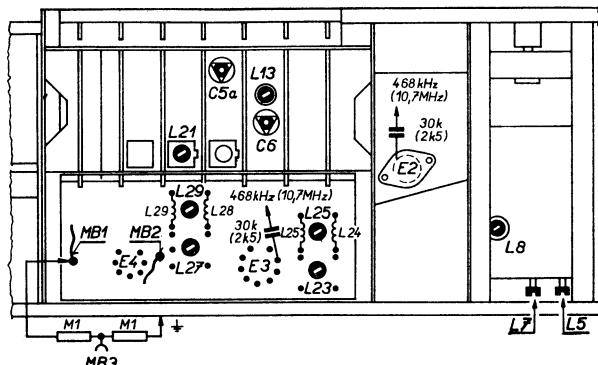
Vstup a oscilátor

Seříďte stupnicový ukazovatel tak, aby se v pravé krajní poloze ladění kryl s oběma trojúhelníkovými značkami na pravém konci stupnic pro krátké a dlouhé vlny. Naříďte knoflíky regulátoru hlasitosti a tónových clon na největší hlasitost, hloubky a výšky, všechna tlačítka tónového rejstříku ponechete a nestláčené polože přijímač uzemněte. Zkušební vysílač zapojte přes normální umělou anténu na anténní zdírku přijímače. Obě odpojené reproduktorové soustavy nahraďte odpory $4 \Omega / 3 \text{ W}$ a k jednomu z nich připojte měřič výstupního výkonu s impedancí 4Ω .

Střední vlny

1. Přepněte přijímač na střední vlny tlačítkem označeným „SV“.
2. Laděním naříďte velký ukazovatel na sládovací značku na pravé stupnice pro střední vlny a ze zkušebního vysílače zavedete vf signál **550 kHz** modulovaný kmitočtem 400 Hz na 30%.
3. Úzkým sládovacím šroubovákem naříďte jádro cívky **L20**, pak i jádro cívky **L15** na největší výchylku měřiče výstupu.
4. Ladění přijímače naříďte na sládovací značku na levé straně stupnice pro střední vlny a zkušební vysílač přeladte na kmitočet **1 500 kHz**.
5. Vhodným sládovacím klíčem naříďte dolaďovací kondenzátor **C24**, pak **C5a** na největší výchylku měřiče výstupu.
6. Současným stisknutím tlačítka označených „SV“ a „DV“ zapněte feritovou anténu.
7. Laděním naříďte velký ukazovatel zpět na sládovací značku na pravé straně stupnice pro střední vlny, zkušební vysílač přeladte na **550 kHz** a zvyšte jeho výstupní signál.
8. Posouváním cívek **L16** po feritové tyči naříďte největší výchylku měřiče výstupu.
9. Laděním přijímače naříďte na sládovací značku na levé straně stupnice pro střední vlny a zkušební vysílač přeladte na kmitočet **1 500 kHz**.

10. Vhodným sládovacím klíčem naříďte dolaďovací kondenzátor **C5b** na největší výchylku měřiče výstupu.

Obr. 4. Sládovací prvky pod šasi

11. Postup uvedený pod 1. až 10. opakujte ještě jednou a zajistěte jádra i cívky voskem a dolaďovací kondenzátory nitrolakem.
12. Vypněte přijímač a znova jej zapněte na střední vlny stisknutím samotného tlačítka „SV“. Kontrolujte vf citlivosti na sládovacích bodech pro poměr signálu k šumu 10 dB a výstupní výkon 50 mW (při vypnutém vf signálu naříďte nejprve regulátorem hlasitosti přijímače výstupní výkon způsobený šumem na hodnotu menší než 5 mW). Naměřená hodnota citlivosti nemá být horší než $20 \mu\text{V}$ na 550 kHz a $50 \mu\text{V}$ na 1 500 kHz.
13. Kontrolujte vf selektivnosti na kmitočtu 1 000 kHz v obou polohách přepínače šířky pásmá změřením citlivosti přijímače při rozladění zkušebního vysílače o plus 9 kHz a minus 9 kHz od uvedeného kmitočtu. Jmenovitá selektivnost je dána poměrem hodnoty aritmetického průměru z citlivosti při rozladění k hodnotě citlivosti na 1 000 kHz, vyjádřeným v dB, a nemá být horší než 42 dB, je-li tlačítko „S. PÁSMA“ v normální poloze, a 26 dB, je-li tlačítko stisknuto.

Dlouhé vlny

1. Přepněte přijímač na dlouhé vlny tlačítkem označeným „DV“.
2. Laděním naříďte velký ukazovatel na sládovací značku na pravé straně stupnice pro dlouhé vlny a ze zkušebního vysílače zavedete vf signál **150 kHz** modulovaný kmitočtem 400 Hz na 30%.
3. Úzkým sládovacím šroubovákem naříďte jádro cívky **L21**, pak i posouváním cívek **L17** po feritové tyči, největší výchylku měřiče výstupu.
4. Přeladte zkušební vysílač na kmitočet **300 kHz**, přijímač nařaďte na zavedený signál.
5. Vhodným sládovacím klíčem naříďte dolaďovací kondenzátor **C4** na největší výchylku měřiče výstupu.
6. Postup uvedený pod 2. až 5. opakujte ještě jednou a zajistěte jádro i cívku voskem a dolaďovací kondenzátor nitrolakem.
7. Kontrolujte vf citlivosti na sládovacích bodech pro poměr signálu k šumu 10 dB a výstupní výkon 50 mW. (Při vypnutém vf signálu naříďte nejprve regulátorem hlasitosti přijímače výstupní výkon způsobený šumem na hodnotu menší než 5 mW). Naměřená hodnota citlivosti nemá být horší než $30 \mu\text{V}$ na kmitočtu 150 kHz a $35 \mu\text{V}$ na 300 kHz.

Krátké vlny

1. Přepněte přijímač na krátké vlny tlačítkem označeným „KV“.
2. Laděním naříďte velký ukazovatel na sládovací značku na pravé straně stupnice pro krátké vlny a ze zkušebního vysílače zavedete vf signál **6,4 MHz** modulovaný kmitočtem 400 Hz na 30%.
3. Úzkým sládovacím šroubovákem naříďte jádro cívky **L19**, pak i jádro cívky **L13** na největší výchylku měřiče výstupu.
4. Zkušební vysílač přeladte na kmitočet **17 MHz** a ladění přijímače naříďte na zavedený signál. Pozor na zrcadlový kmitočet.

- točet! Správné je naladění s méně zašroubovaným jádrem cívky L19.
5. Vhodným sládovacím klíčem nařidte dolaďovací kondenzátor **C6** na největší výchylku měřiče výstupu za současného kýváního natáčení ladícím knoflíkem v okolí sládovacího bodu.
 6. Postup uvedený pod 2. až 5. opakujte ještě jednou a zajistěte jádra cívek voskem a dolaďovací kondenzátor nitrolakem.

7. Kontrolujte vf citlivosti na sládovacích bodech pro poměr signálu k šumu 10 dB a výstupní výkon 50 mW. (Při vypnutém vf signálu nařidte nejprve regulátorem hlasitosti přijímače výstupní výkon způsobený šumem na hodnotu menší než 5 mW.) Naměřená hodnota citlivosti nemá být horší než $50 \mu\text{V}$ na kmotučtu 6,4 MHz a $30 \mu\text{V}$ na 17 MHz.

04 OPRAVA A VÝMĚNA SOUČÁSTÍ

VŠEOBECNĚ

V přístroji je použito plošných spojů, s kterými nutno zacházet při opravách — a zejména při pájení — velmi opatrně. Pro pájení je vhodná běžná pistolová páječka, lehkotavitelná pájka a pokud je třeba, pájecí přípravek prostý kyselinou (např. kalafuna rozpuštěná v lihu). Aby nedošlo k odlepení fólie spojů od laminátu, na který je přilepena, je třeba omezit dobu pájení každého pájecího bodu na nejvíce 5 vteřin. Stejným způsobem musíme chránit před tepelným poškozením styroflexové kondenzátory. Před nasunutím vývodů nové součástky do otvorů fólie doporučujeme udělat otvor ocelovou jehlou do zbytků pájecího cínu na fólii tak, aby vývod prošel volně bez tlaku na okraje fólie. Odlepené části fólie nutno k laminátu přilepit lepidlem EPOXY 1200 nebo aspoň voskem. Přerušení fólie nejspolehlivěji opravíme kouskem spojovacího drátu přilepeného k oběma bodům, jejichž spojení je přerušeno. Při výměně mezifrekvenčních transformátorů a objímek elektronek roztavíme postupně pájku na jednotlivých vývodech, zatímco příslušnou část odebýbáme od základní desky.

VÝJMUTÍ ŠASI PŘIJÍMAČE ZE SKŘÍNĚ

1020A

1. Vyšroubujte 4 šrouby M4 a odejměte zadní stěnu, dále vyšroubujte 3 vruty a odejměte spodní kryt.
2. Odpaťte 3 přívody k přenosu od přepínače naspodu přijímače a povolte 3 šrouby svorkovnice naspodu gramofonu, aby se mohli vymontovat 3 síťové přívody.
3. Trubkovým klíčem vyšroubujte 2 matice a odejměte tónový rejstřík; současně vyšroubujte i dvě matice držáku elektronky EM84.
4. Vyšroubujte 5 šroubů M4 naspodu skříně a vysuňte šasi přijímače ven.

1118A

1. Vyšroubujte 6 šroubů M4 a odejměte zadní stěnu.
2. Po uvolnění devíti šroubů svorkovnice z ní vysuňte 4 přívody k reproduktoru a 6 síťových přívodů k přijímači a gramofonu.
3. Trubkovým klíčem vyšroubujte 2 matice M3 tónového rejstříku, 2 matice držáku elektronky EM84 a oba díly pak odejměte.
4. Vyšroubujte 4 šrouby M5 s maticemi, které upevňují montážní desku se šasi přijímače do skříně.
5. Desku i s přijímačem částečně vysuňte a odpáťte zespodu tři vývody od gramofonové přenosky. Potom je možné šasi přijímače vymontovat.

VÝMĚNA LADICÍ STUPNICE

1. Vyjměte šasi přijímače ze skříně podle předcházejícího odstavce.
2. Po uvolnění šroubů odejměte všechny ovládací knoflíky z hřídelů procházejících stupnicí.

3. Při montáži nové stupnice vložte opět gumové pásky mezi držáky a sklo nahoře i dole a plstěné podložky mezi stupnicí a ovládací knoflíky. Šrouby držáků zajistěte nitrolakem. Kontrolujte souhlas stupnicových ukazovatelů podle příslušného odstavce.

VÝMĚNA STÍNÍTKA STUPNICE

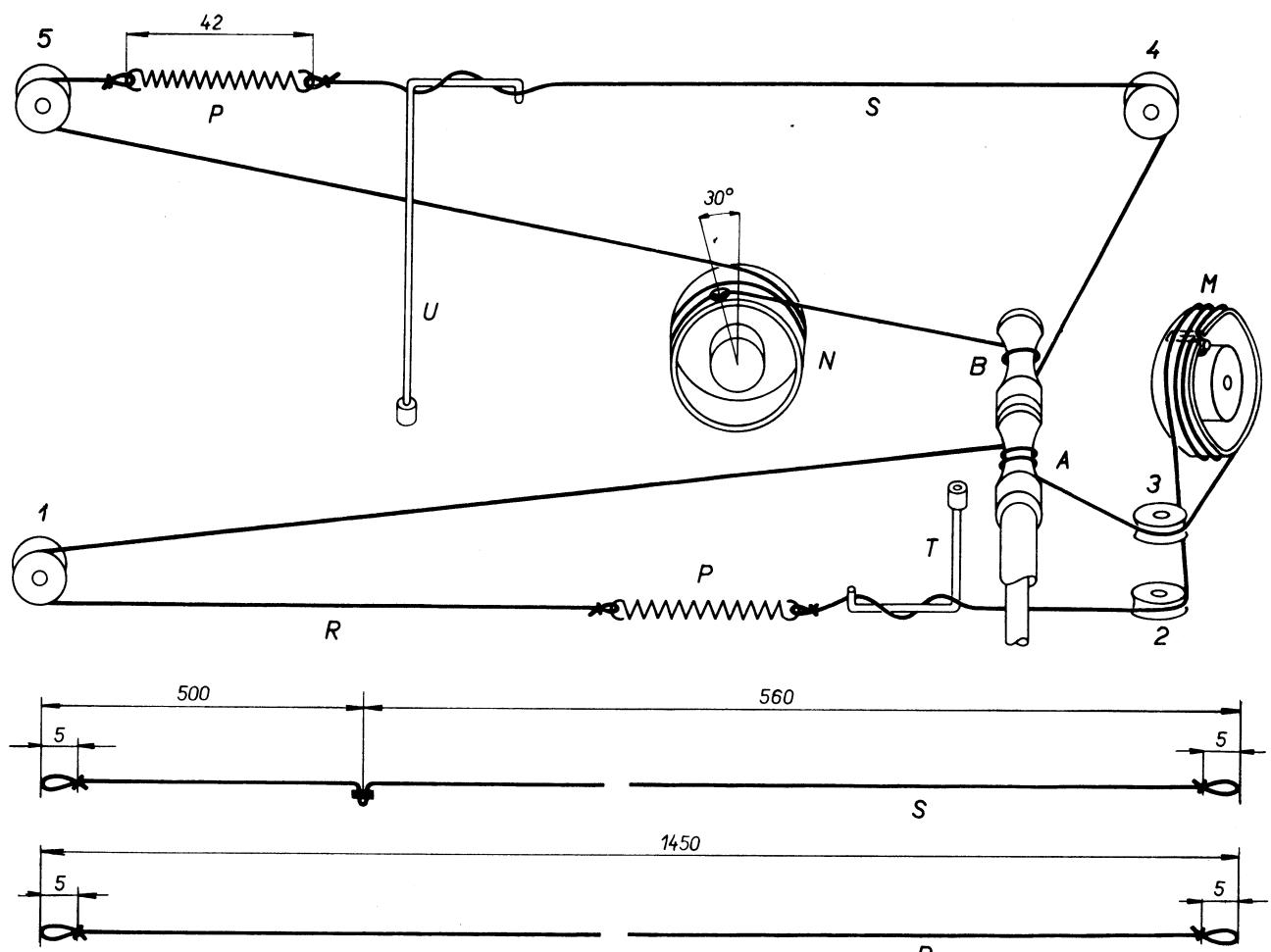
1. Sejměte ladící stupnice podle předcházejícího odstavce.
2. Vyvlekněte silonové nitě na obou stranách stínítka, které pak nadzdvihněte nad krátký stupnicový ukazovatel a vyvlekněte je i zpod dlouhého ukazovatele.
3. Celková délka silonových nití na obou stranách stínítka je 160 mm. Obě nitě jsou zakončeny stisknutými nýty $\varnothing 2 \times 3$ mm a v místech zavření na výstupky šasi jsou zajištěny nitrolakem.

SEŘÍZENÍ STUPNICOVÝCH UKAZOVATELŮ

1. Přístroje 536A a 1014A není třeba vyjmout ze skříně, stačí odejmout zadní stěnu a spodní kryt.
2. Dlouhý stupnicový ukazovatel (přístupný prostorem nad šasi) posuňte po uvolnění zajišťovacího laku na motouzu tak, aby se kryl s oběma trojúhelníkovými značkami na pravém konci stupnic pro krátké a dlouhé vlny, když je ladící kondenzátor úplně uzavřený.
3. Krátký stupnicový ukazovatel (přístupný prostorem pod šasi) posuňte podobně na trojúhelníkovou značku na pravém konci stupnice pro velmi krátké vlny, když je buben ladění v kvu vytvořen zcela doleva. Není-li možné dosáhnout správné polohy ukazovatele posouváním po motouze, uvolněte šroub v bubnu náhonu (přístupný prostorem mezi skříní a kvu dílem ze zadu), nařidte správnou polohu bubnu a šroub opět opatrně dotáhněte.
4. Při správné funkci se dlouhý stupnicový ukazovatel opírá kroužkem o ladící stupnici, krátký ukazovatel o spodní část stínítka. Oba ukazovatele je třeba zajistit nitrolakem.

VÝMĚNA NÁHONOVÉHO MOTOUZU PRO VKV

1. Vyjměte šasi ze skříně a odejměte ladící stupnici podle příslušného odstavce. Nařidte ladění v kvu na pravý doraz (buben náhonu v kvu vytvořený na levý doraz) a sledujte obr. 5.
2. Připravte si motouz R ($\varnothing 1$ mm) opatřený na obou koncích očky s průměrem 5 mm tak, aby vzdálenost mezi oběma očky byla 1405 mm.
3. Jeden konec motouzu prozatím zajistěte ovinnutím např. kolem hřídele regulátoru hlubokých tónů a vedeťte jej zespodu kolem kladky 1, dále zpět zespodu na hřídel ladění A, který oviněte motouzem dvakrát proti smyslu otáčení hodinových ručiček, kolem kladky 3 shora na buben M, na který oviněte motouz dvaapůlkrát a vedeťte jej kolem kladky 2 zpět. Obě kolečka na koncích motouzu spojte pružinou P. Nakonec zaklesněte (pinzetou) vnitřní závit motouzu na náhonovém bubnu za výstupek pod výrezem bubnu.

Obr. 5. Úprava náhonu a rozměry náhonových motouzů pro vkv i běžné rozsahy

4. Upevněte opět ladící stupnici a potom též krátký stupnicový ukazovatel T ovinutím motouzu podle obr. 5. Seřidte a zajistěte ukazovatel podle příslušného odstavce.

VÝMĚNA NÁHONOVÉHO MOTOUZU PRO BĚŽNÉ ROZSAHY

1. Vyjměte šasi ze skříně a odejměte ladící stupnici, případně i stínítko stupnice podle příslušných odstavců. Naříďte ladící kondenzátor na nejmenší kapacitu a sledujte obr. 5.
2. Připravte si motouz S ($\varnothing 1$ mm), opatřte jej na jednom konci očkem s průměrem 5 mm, od očka odměřte 500 mm, přehněte motouz a přehnuty jej protáhněte otvorem na obvodu náhonového bubnu N (otvor je náhore a odchýlen 30° vlevo od svislé osy), na konec přehnutí navlékněte trubkový nýt 3×3 mm a stiskněte jej plochými kleštěmi. Na druhém konci motouzu upravte opět očko s průměrem 5 mm ve vzdálosti 560 mm od otvora v bubnu.
3. Kratší konec motouzu vede pak zespodu na hřídel ladění B, kolem kterého motouz jedenkrát oviňte proti smyslu otáčení hodinových ručiček, dále jej vede zespodu na kladku 4 a zajistěte jej prozatím např. ovinutím kolem osvětlovací žárovky. Druhý konec motouzu oviňte pak kolem náhonového bubnu N dvakrát proti smyslu otáčení hodinových ručiček a vede jej zespodu na kladku 5. Obě očka na koncích motouzu spojte pružinou P.
4. Upevněte opět ladící stupnici a potom též dlouhý stupnicový ukazovatel U ovinutím motouzu podle obr. 5. Délka napnuté pružiny P má být 42 mm, menší odchylky však nejsou na závadu. Nakonec seřidte a zajistěte ukazovatel podle příslušného odstavce.

VÝMĚNA LADICÍHO KONDENZÁTORU

1. Vyjměte šasi ze skříně podle příslušného odstavce.
2. Odpájete čtyři přívody od ladicího kondenzátoru a odejměte jej po sesunutí náhonového motouzu z bubnu a vyšroubování tří šroubů M3 úhelníku, přístupných naspodu šasi.
3. Sesuňte zajíšťovací kroužek a odejměte náhonový buben z čepu. Po uvolnění dvou šroubů odejměte ozubená kola převodu a upevněte je na hřídel nového kondenzátoru tak, aby jejich rovná hrana byla svislá a vlevo od hřídele, je-li kondenzátor otevřený. Nyní nasadte i buben, aby otvor na jeho obvodu byl o 12° odchýlený od svislé osy vlevo (viz obr. 5) a aby jeho pastorek zapadl do ozubené obou v protitlaku pružiny asi o jeden Zub natočených kotoučů, upevněných na hřídel kondenzátoru. Buben pak zajistěte pružným kroužkem.
4. Je-li nový ladící kondenzátor bez úhelníku (obj. číslo 1PN 705 32), je na něj třeba připevnit úhelník starý (pružné upevnění dvěma šrouby po vsunutí plstěných podložek) a připájet uzemňovací pásek.
5. Připájaje příslušné přívody a všechny šrouby zajistěte nitrolakem. Upravte náhon ladění a zkontrolujte sladění přijímače (vstup a oscilátor na běžných rozsazích) podle příslušných odstavců.

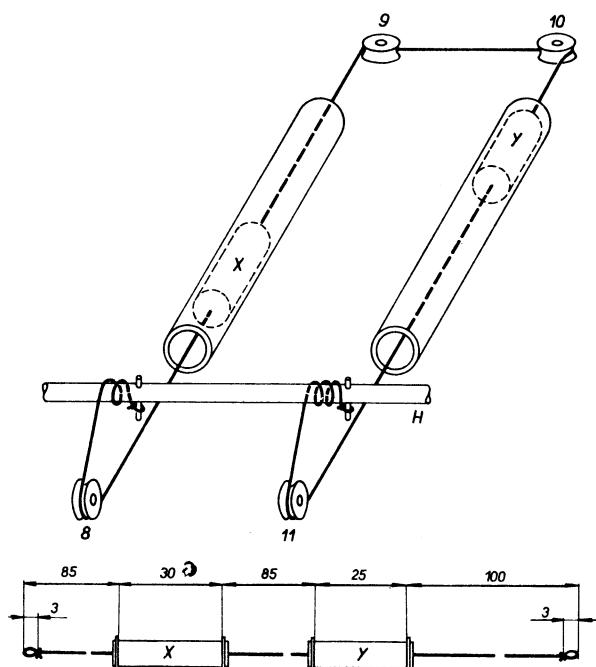
VÝMĚNA VSTUPNÍHO DÍLU PRO VKV

1. Vyjměte šasi ze skříně podle příslušného odstavce.
2. Sejměte náhonový motouz z bubnu náhonu vkv dílu. Odpájete dvouvodič ze vstupní cívky, dva přívody z pájecího můstku a stíněný kablik z mf transformátoru naspodu šasi.

3. VKV díl lze odejmout po vyšroubování tří šroubů M3 přistupných naspodu šasi. Některé opravy lze provést i po odejmutí krytu, který je připevněn k vkv dílu dvěma šrouby M3 s podložkami.
4. Po výměně nebo jakémkoliv zásahu uvnitř vkv dílu je třeba zkontrolovat sladění přijímače (vstup a oscilátor na vkv) podle příslušných odstavců.

Motouz s jádry

Ladění na velmi krátkých vlnách se děje změnou indukčnosti, zasouváním hliníkových jader do cívek okruhů.

Obr. 6. Úprava náhonu ladících jader vkv části

Posuv jader navlečených na motouz dutým nýty jsou zřejmě z obr. 6. Jádro označené X (delší) se zasouvá do cívky v stupni L5, jádro Y do cívky oscilátorového okruhu L7. Při sestavování náhonu jader dbejte, aby pod jejich čely (na dutých nýtech) byly navlečeny plstěné podložky, které vedou jádra v dutinách cívek.

Výměna motouzu s jádry

1. Vyjměte šasi ze skříně a odejměte vkv díl ze šasi podle příslušných odstavců.
2. Buben náhonu vkv dílu vytočte na pravý doraz. Připravený motouz s navlečenými jádry provlékněte shora cívku L5 (jádro X), vedeťe jej spodem kolem řídicí kladky 8 horem na hřídel H, hřídel oviňte jedenapůlkrát a očko na konci motouzu navlékněte na kolík hřídele.
3. Buben náhonu přetočte na levý doraz, čímž navinete právě zahycený motouz o další závit. Druhou část motouzu s jádrem Y provlékněte cívku L7 a vedeťe kolem řídicí kladky 11 spodem na hřídel H. Hřídel dvakrát oviňte a očko na konci motouzu navlékněte na napínací kladky 9, 10 v horní části vkv dílu.
4. Po namontování vkv dílu na šasi navlékněte náhonový motouz na buben M a zkontrolujte sladění přijímače (vstup a oscilátor na vkv) podle příslušných odstavců.

Výměna cívek vkv dílu

- Po vyjmutí vkv dílu ze šasi podle příslušného odstavce lze vymontovat jednotlivé cívky.
1. Vstupní cívka L2, L3 je upevněna vmáčknutím do výlisku otvoru horní desky. Po odpájení pěti přívodů lze cívku z výlisku vysunout.
2. Cívky laděných okruhů lze vyjmout po vyvleknutí motouzu s jádry, uvolnění dvou šroubů M3 horní stěny a odpájení dvou (vstup) nebo pěti (oscilátor) přívodů. Při montáži nových cívek dbejte, aby jejich přívody nebyly příliš dlouhé a aby byly cívky natočeny ve stejném úhlu jako cívky původní. Před dotažením obou šroubů přihnete horní stěnu tak, aby po dotažení šroubů doléhalo mírným tlakem na obruby cívek.
3. První mf transformátor pro velmi krátké vlny (cívky L8, L9) lze snadno vyjmout po sesunutí zajišťovacího péra a odpájení šesti přívodů.
4. Po výměně kterékoli cívky je třeba zkontrolovat její sladění podle příslušného odstavce.

TLAČÍTKOVÁ SOUPRAVA VLNOVÝCH ROZSAHŮ

Tlačítkový přepínač s cívkami, doladovacími kondenzátory a ladícím kondenzátorem tvoří samostatnou soupravu upevněnou ve výrezu šasi. Soupravu nutno vyjmout z šasi obvykle jen, jde-li o výměnu některé pohyblivé lišty vlnového přepínače.

Výměna tlačítkové soupravy

1. Vyjměte šasi ze skříně, odejměte ladící stupnice a stínítko stupnice podle příslušných odstavců.
2. Sejměte motouz s bubnem náhonu vkv dílu a vyšroubujte čtyři šrouby naspodu šasi a tři šrouby na jeho přední stěně.
3. Odpájete tyto přívody:
4 od dotykové desky síťového vypínače
9 od dotykové desky tlačítka „magnetofon“
3 od dotykové desky tlačítka „gramofon“
(7 v gramoradiu 1118A)
1 od dotykové desky tlačítka „DV“
2 od dotykové desky tlačítka „SV“
2 od dotykové desky tlačítka „KV“
(6 v gramoradiu 1118A)
14 od dotykové desky tlačítka „VKV“
4. Tlačítkovou soupravu i s ladícím kondenzátorem opatrně vyjměte. (Ladící kondenzátor lze odejmout podle popisu v příslušném odstavci.)
5. Po montáži nové soupravy obráceným postupem seřidejte náhon ladícího kondenzátoru a sladěte přijímač (vstup a oscilátor na běžných rozsazích) podle příslušných odstavců.

Výměna pohyblivých desek přepínače vlnových rozsahů

1. Vyjměte šasi ze skříně, odejměte ladící stupnice a stínítko stupnice podle příslušných odstavců.
2. Výšroubujte tři šrouby M3 na přední stěně šasi a odejměte mechanizmus táhla s klávesami po vyvleknutí výstupků táhla z pohyblivých desek přepínače. Potom lze každou desku snadno vysunout a vyměnit, u nové desky síťového vypínače je třeba opět nasunout pružinu do výřezu v zadní části desky.

Výměna pevných desek přepínače vlnových rozsahů

1. Uvolněte tlačítkovou soupravu tak, že vyšroubujete čtyři šrouby naspodu šasi a tři šrouby na jeho přední stěně.
2. Odpájete všechny spoje od dotykových per vadné desky a vysuňte obě zajišťovací tyčky v zadní i přední části přepínače.
3. Po vyvleknutí z převodové páky vysuňte pohyblivou lištu směrem dozadu podle předcházejícího odstavce.
4. Vadnou desku lze pak vysunout posunutím dozadu a vyklonením v zadní části. Je-li nutné vyměnit jen některé dotykové pero, není třeba vyjmout šasi ze skříně (s výjimkou gramoradia 1118A). Stačí odpájet příslušné vývody z vadného péra a otehnout výstupky držáku, jimiž je pero přichyceno k desce. Nové pero se opět upevní na desku přihnutím výstupků držáku a jejich stisknutím vhodnými kleštěmi.

Výměna části mechanického ovládání přepínače

1. Vyjměte šasi ze skříně a odejměte ladící stupnici podle příslušných odstavců.
2. Jednotlivá táhla a pružiny lze nahradit po vysunutí zajišťovací tyče táhel.
3. Klávesy jsou na táhlech přilepeny. Po odstranění staré (stáhnutím nebo rozbitím) nasuňte novou klávesu na očištěný konec táhla potřený lepidlem EPOXY 1200.

Výměna cívek a doladovacích kondenzátorů tlačítkové soupravy

Pro výměnu stačí odejmout zadní stěnu, spodní kryt a odpájet příslušné přívody.

1. Cívky v krytech jsou upevněny pouhým nasunutím do plochých držáků. Při nasouvání musí výlisek krytu cívky procházet výrezem držáku. Cívky bez krytu se upevňují nasunutím do zvlášť tvarovaného otvoru a opatrným pootočením pomocí šestihranného klíče.
2. Doladovací kondenzátory jsou upevněny připájením středního vývodu do otvoru šasi cívkové soupravy. Při upevňování kondenzátoru je třeba jej natočit tak, aby přívody k statoru volně procházely příslušnými otvory v základní desce a neměly s ní vodivé spojení.

VÝMĚNA DESKY SE ZDÍRKAMI A ZÁSUVKAMI

Odejměte zadní stěnu a spodní kryt. Vadnou desku odejměte po odpájení příslušných přívodů a odehnutí výlisků šasi. Při hnuti výlisků k nové desce se provede opět plochými kleštěmi. Potom je nutno sladit oba mezfrekvenční odladovače podle příslušného odstavce.

Zásuvky pro magnetofon a další reproduktory jsou upevněny k šasi trubkovými nýty. Při výměně nýty odvrťte a novou zásuvku upevněte k šasi dvěma šrouby M3 x 5 s maticemi, které zajistíte nitrolakem. V případě bakelitové zásuvky vložte pod každou matici papírovou podložku.

VOLIČ NAPĚTÍ

Vyjměte šasi ze skříně. Deska voliče napětí je upevněna k zadní stěně šasi při hnuti dvou výlisků. Po odpájení přívodů odehněte výlisky silnějším šroubovákem jen tolik, kolik je nezbytně třeba k uvolnění desky voliče. Po montáži nové desky přihněte výlisky nejlépe silnými kleštěmi s plochými čelistmi.

SELENOVÝ USMĚŘŇOVAC

Usměřňovač je upevněn na přepážce naspodu šasi dvěma šrouby M3. Při výměně odejměte spodní kryt (šasi přístroje 1118A nutno vyjmout ze skříně) a po odpájení čtyř přívodů lze oba šrouby vyšroubovat.

Důležité! Protože plocha šasi rozvádí teplo usměřňovače a přispívá tak k jeho chlazení, je nutné, aby usměřňovač doložal celou plochu na šasi a obě plochy byly kovově čisté.

VÝMĚNA REGULÁTORU HLASITOSTI

1. Vyjměte šasi ze skříně a odejměte stupnici podle příslušných odstavců.
2. Odpájte 12 přívodů, 4 odpory a 6 kondenzátorů z pájecích oček potenciometru.
3. Sesuňte motouz náhonu feritové antény z kladek a pak i z hřídele náhonu. Buben sesuňte z hřídele regulátoru.

4. Vhodným klíčem uvolněte šestihrannou upevňovací matici potenciometru a pak jej vysuňte ze zárezu v šasi.
5. Matice nového potenciometru opět spolehlivě utáhněte a zajistěte nitrolakem. Náhon feritové antény potom upravte podle příslušného odstavce.
6. Tandemové potenciometry, obzvláště pak sdružené regulátoru hlasitosti, mají mít co možná nejvíce shodné průběhy obou částí v celém rozsahu regulace. Na plášti potenciometru R202, R252 je vždy vyznačen největší rozdíl průběhu v dB; největší přípustný rozdíl, který se dá ještě vyrovnat pomocí stereováhy, je 4 dB.
7. Upozorňujeme na přípravek CRAMOLIN, jímž se dá často spolehlivě odstranit chrastění všech vrstvových potenciometrů, pokud není způsobeno mechanickým porušením dráhy běžce, vikláním hřídele nebo jinou významnou závadou. Kapalina se v malém množství vstříkuje injekční stříkačkou do otvoru na obvodu potenciometru. Regulátor se pak několikrát protočí, až chrastění ustane.

SÍŤOVÝ A VÝSTUPNÍ TRANSFORMÁTOR

1. Síťový transformátor je upevněn čtyřmi šrouby M4 k šasi. Při výměně je nutno vyjmout šasi ze skříně a odpájet třináct (patnáct u gramorádií) přívodů k transformátoru. Výměnu lze provést po odnětí zadní stěny; šrouby jsou přístupné na šasi.
2. Při výměně některého výstupního transformátoru je třeba vyjmout šasi přijímače ze skříně podle příslušného odstavce. Po odpájení osmi přívodů nutno vyrovnat plochými kleštěmi výstupky na druhé straně boční stěny a transformátor lze odejmout.

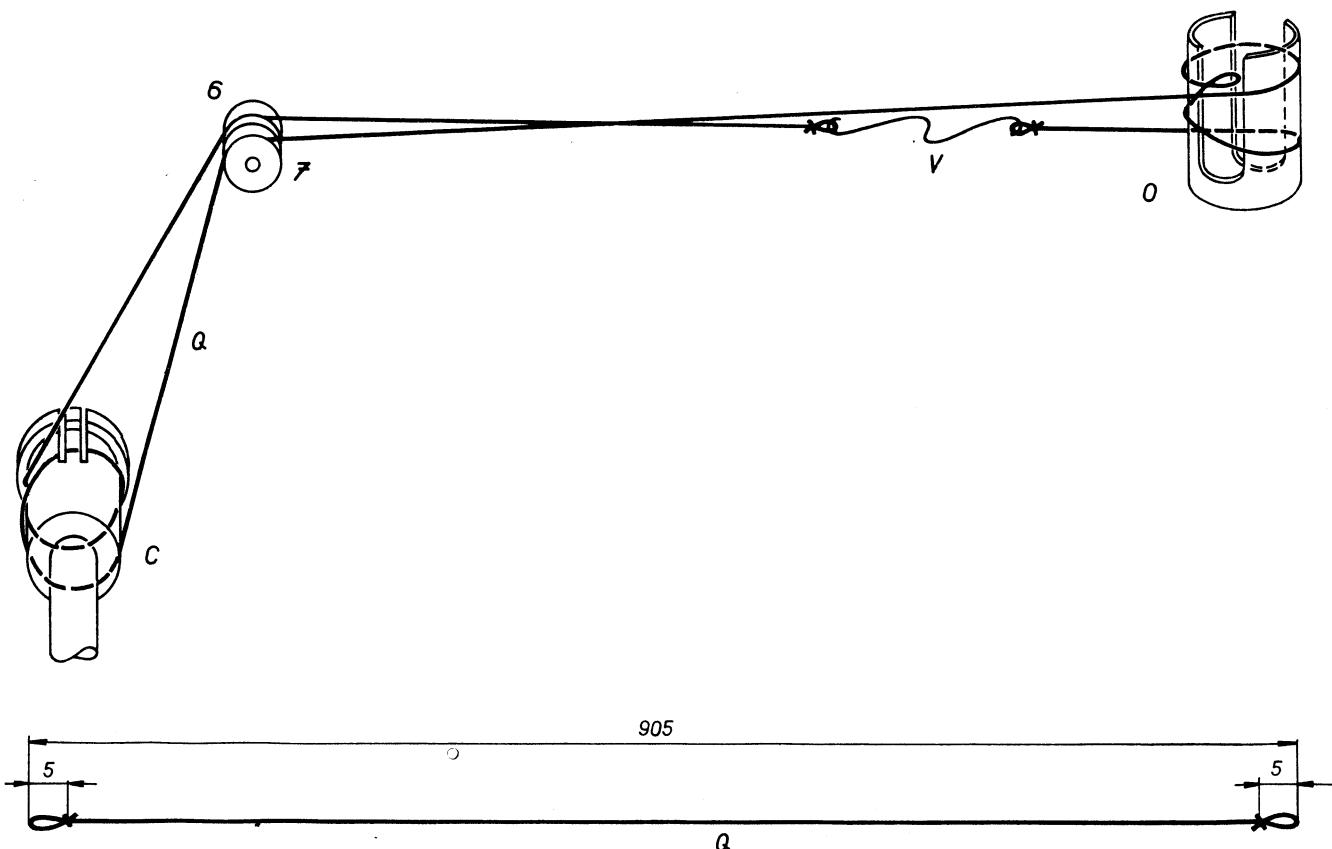
VÝMĚNA ČÁSTÍ FERITOVOVÉ ANTÉNY

Pro výměnu odejmout zadní stěnu přístroje.

1. Cívky na feriové tyče lze odejmout po vhodném natočení antény a odpájení příslušných přívodů na pájecích bodech perlinové destičky. Zajišťovací hmota se zahřeje teplým jedlem a cívka se z tyče sesune. Cívku upevněnou mezi držáky feritové tyče lze sejmout až po uvolnění tyče z držáků.
2. Při výměně feritové tyče nebo celé antény odpájte přívody cívek a sesuňte gumové kroužky na obou držácích. Feritovou anténu i s držáky vyměňte po odpájení přívodů k destičce s pájecími očky, vyvleknutí náhonového motouzu a vyvleknutí zajišťovacího kroužku držáku.
3. Po náhradě kterékoliv cívky nebo feritové tyče nutno vstupní okruhy doladit podle příslušných odstavců (vstup na středních a dlouhých vlnách).

Výměna náhonového motouzu feritové antény

1. Vyjměte šasi ze skříně a odejměte stupnici podle příslušných odstavců.
2. Připravte si motouz Q ($\varnothing 1$ mm), opatřte jej na obou koncích očky s průměrem 5 mm tak, aby vzdálenost mezi oběma očky byla 905 mm, a sledujte obr. 7.
3. Jeden konec motouzu prozatím zajistěte ovinutím kolem čepu kladky 6 tak, aby očko bylo od této kladky vzdáleno asi 130 mm. Motouz pak oviněte jedenapůlkrát kolem hřídele náhonu C proti smyslu otáčení ručiček a vedete jej horem okolo kladky 7 na válcovou část držáku O, kolem kterého jej oviněte jedenkrát proti smyslu otáčení hodinových ručiček (při pohledu shora); potom jej protáhněte oběma otvory válcové části a opět jedenkrát oviněte ve stejném smyslu. Obě očka na koncích motouzu spojte pružinou V.

Obr. 7. Úprava náhonu a rozměry náhonového motouzu feritové antény

4. Naříďte hřidel náhonu do střední polohy mezi oběma dorazy a zajistěte motouz zaklesnutím za výrez v hřidle. Upevněte opět ladící stupnici i ovládací knoflíky. Protočte několikrát knoflíkem náhonu, případně motouz upravte. Při správné montáži lze otočit feritovou anténu alespoň o 360° ; přitom se nesmí změnit poloha regulátoru hlasitosti.

TLAČÍTKOVÁ SOUPRAVA TÓNOVÉHO REJSTŘÍKU

- Při výměně stačí odejmout zadní stěnu přístroje
1. Tlačítková souprava je upevněna k přední ozvučníci dvěma zapuštěnými šrouby M3. Odejmout ji můžete po odpájení šestnácti přívodů a dvou kondenzátorů na dotycích přepínačů a jednoho přívodu na kostře soupravy.
 2. Nepohyblivá destička přepínače je upevněna přihnutím výstupků kostry. Po odlehnutí výstupků lze odejmout jak nepohyblivou, tak i posuvnou destičku přepínače, která je mezi táhlem a pevnou desku jen vložena.
 3. Nožové dotyky nepohyblivé desky přepínače jsou upevněny ve čtvercových otvorech desky rozehnutím postranních výlisků, lze je proto po jejich vyrovnaní nahradit.
 4. Pérové dotyky přepínače jsou vsunuty mezi izolantové desky, ze kterých je pohyblivá deska přepínače sestavena. Péra procházejí obdélníkovým otvorem dvou horních desek stejně jako izolantový vodicí výstupek. Spodní deska, držená na jedné straně výrezem distančního výstupku, je na druhém konci přinýtována k oběma horním deskám dutým nýtem. Po odvrácení nýtu lze pérové dotyky nahradit.
 5. Táhla přepínačů lze z kostry vysunout, jsou-li odňaty destičky příslušného přepínače (viz 2.), po vysunutí pružiny z výrezu táhla za klávesou tlačítka, po odnětí plastické kovové vložky tvaru „H“ ve výrezu táhla za přední stěnu tlačítka a po uvolnění aretace stisknutím některého sousedního tlačítka rejtíku.
 6. Klávesy jednotlivých tlačítek jsou na táhlech přilepeny lepidlem EPOXY 1200; lze je nahradit po stáhnutí nebo rozbití klávesy staré.

REPRODUKTORY

1. Reproduktory jsou upevněny na ozvučníci čtyřmi šrouby M3 zapuštěnými do ozvučnic. Po odstranění zadní stěny (pravá reproduktarová soustava v gramorádu 1118A je přístupná až po odejmutí levé zadní stěny upevněné šesti vruty), odpájení přívodů a vyšroubování čtyř matic lze příslušný reproduktor odejmout.
2. Při montáži nového reproduktoru nutno dbát, aby byly přívody připájeny opět na stejná pájecí očka, jinak by bylo poškozeno sfázování reproduktarové soustavy. Správné zapojení lze určit z výchylky membrány a polarity kapesní baterie zapojené na přívody reproduktoru. Barevný bod u jednoho vývodu svorkovnice reproduktoru označuje kladný pól (+) připojený baterie, jejíž proud způsobuje zasunutí kmitačky do vzduchové mezery permanentního magnetu. Reproduktory jsou ve skříně zapojeny podle přílohy II. (hvězdičky na výkresu odpovídají barevným značkám poblíž pájecích bodů reproduktoru).

VYJÍMÁNÍ GRAMOFONU ZE SKŘÍNĚ

1. V gramoradiu 1020A odejměte zadní stěnu a spodní kryt, v gramoradiu 1118A odejměte levou zadní stěnu a vysuňte základní desku se šasi přijímače podle příslušného odstavce.
2. Po uvolnění tří šroubů síťové svorkovnice naspodu gramofonového šasi odejměte oba přívody napájecího napěti a uzemňovacího přívodu a odpájte tři přívody od dotyků přepínače P5.
3. Vysuňte čtyři polystyrénové závlačky ze šroubů naspodu montážní desky šasi gramofonu, zdvihněte víko skříně a šasi i se šrouby opatrně vyjměte.
4. Při opětné montáži dbejte, aby na každém šroubu byla navléčena pružina tak, aby se svou užší částí opírala o gumovou podložku.
5. Pokyny k opravám gramofonového šasi HC 646 stejně jako seznamy náhradních dílů jsou obsaženy v příslušné dokumentaci.

05 MONTÁŽ A SLAŤOVÁNÍ STEREOFONNÍHO DEKODÉRU

Všeobecně

Stereofonní dekodér TSD 3A lze montovat pouze do gramofonu 1020A CAPRICIO a 1118A CAPELLA. Ve srovnání s podobnými přístroji této třídy jsou v uvedených gramofonových provedení takové konstrukční úpravy, které umožňují — po doplnění dekodérem — příjem stereofonního vysílání podle normy FCC - Multiplex. Je to zejména:

- Rozšíření mf šířky pásma při příjmu kmitočtové modulace z běžné hodnoty 140 kHz na 180 kHz.
- Zvětšení vzdálenosti vrcholů „S křivky“ poměrového detektora z původních 200 kHz na 300 kHz.
- Zvýšení horního hraničního kmitočtu demodulovaných vektorů signálů z normální hodnoty 15 kHz na 53 kHz.

Základním předpokladem pro úspěšnou montáž dekodéru je správné mechanické a elektrické seřízení přijímače a především jeho přesné a spolehlivé sladění na rozsahu velmi krátkých vln, jak je to popsáno v kap. 03.

Pomůcky k sladování dekodéru a kontrole přijímače

1. Dva bezindukční odpory $4 \Omega / 3 \text{ W}$ (umělé zátěže místo reproduktoru).
2. Nízkofrekvenční generátor.
3. Nízkofrekvenční milivoltmetr.
4. Osciloskop.
5. Generátor zakódovaného stereofonního signálu, např. typ SC-A, výrobek Výzkumného ústavu sdělovací techniky A. S. Popova v Praze.
6. Vhodný symetrikační člen pro přizpůsobení rozdílných impedancí výstupu generátoru a vstupu přijímače ($70 \Omega / 300 \Omega$), viz např. obr. 2.
7. Dolní propust vyrobená např. podle popisu v příslušném odstavci této kapitoly nebo vhodný selektivní voltmetr.
8. Nitrolak na zajištění jader cívek a miniaturního potenciometru.

Kontrola přeslechů nf části přijímače

Přepněte přijímač na provoz s magnetofonem, tónové clony nařidte na největší hloubky a výšky, všechna tlačítka tónového rejstříku ponechte v základní poloze, kromě tlačítka STEREO, které je stisknuté. Stereofováhu nařidte do střední polohy. Odpojte reproduktorové soupravy a nahradte je odpory $4 \Omega / 3 \text{ W}$. Na výstup pro levý kanál připojte měřič výstupního výkonu nebo nízkofrekvenční voltmetr, na vstup levého kanálu připojte nízkofrekvenční generátor nařízený na kmitočet 1 kHz a nařidte výstupní výkon levého kanálu regulátorem hlasitosti na hodnotu 1 W. Měřte nyní výstupní výkon pravého kanálu; má být o 40 dB (10 000×) nižší. Stejným způsobem změřte i potlačení signálu na levém kanálu.

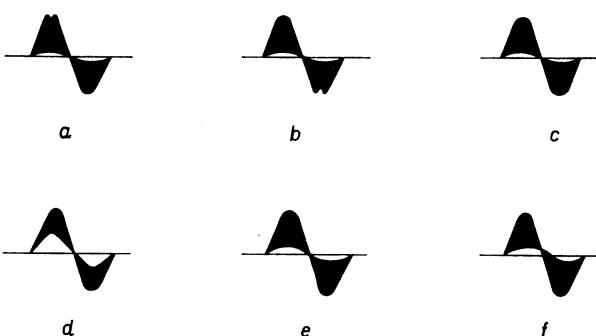
Kontrola sladění mf části přijímače

Přijímač určený k příjmu stereofonních signálů na velmi krátkých vlnách musí být na tomto rozsahu zvlášť pečlivě sladěn. Není-li tomu tak, zvláště není-li správně nastaven sekundární okruh poměrového detektoru, nepřenáší se zakódovaný signál v celé své šířce. To se projevuje zhoršením přeslechů mezi kanály a zvýšením činitele tvarového zkreslení. Důležitým předpokladem jakostního zpracování stereofonního signálu je dostatečná šířka křivky „S“ poměrového detektoru. Vzdálenost obou vrcholů křivky má být alespoň 300 kHz.

Správnost nařízení vf a mf části přijímače se běžně kontroluje takto: Na anténní zdírce přijímače pro dipól připojte přes vhodný symetrikační člen generátor zakódovaného stereofonního signálu. Na výstup poměrového detektoru (do bodu MB2 přijímače) se připojí osciloskop. Na generátoru zapněte modulaci jen do jednoho kanálu a nařidte velikost výstupního napětí přibližně na $500 \mu\text{V}$. Zvyšujete nyní postupně hloubku modulace z 30% až na 100% (kmitočtový zdvih 15—50 kHz); přitom nesmí nastat na žádné polovině sinusovky, zobrazené na osciloskopu, odřezání.

Nedá-li se tato závada odstranit doladěním ladícího knoflíku, je nutné hledat nápravu postupným doladováním jader cívek L27, L26, L23, L22, L9, L8 (viz obr. 8).

Na tomto obrázku jsou sinusovky a, b zkreslené vlivem ne-správného nařízení; křivka c představuje správné nařízení. Podle tvaru křivky lze usoudit i na další nedostatky vf nebo mf části přijímače. Nedostatečná selektivnost se projevuje křivkou d —

Obr. 8. Kontrola sladění přijímače

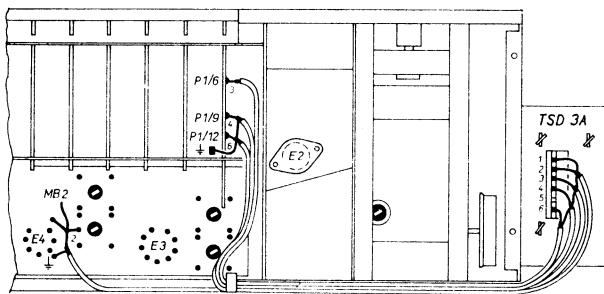
znamená to, že je částečně nebo úplně odřezána rozdílová složka signálu, kterou je modulovaná pomocná nosná vlna 38 kHz. (Ne-patrné odřezání však nevadí, jak je zřejmé z křivky e, která před-stavuje ještě uspokojivý tvar; je odřezáno asi 5% rozdílové složky.) Nesouměrnost křivky f prozrazuje nesprávnou fázovou charakteristikou vf (mf) obvodů, která se dá zpravidla opravit ne-patrým doladěním jádra cívek L27 za předpokladu, že je přijímač správně nařízen na zavedený signál.

Montáž stereofonního dekodéru a kontrola provozních napětí

Stereofonní dekodér TSD 3A s krytem a spodním víkem umís-těte na nosníku přinýtovaném na boku šasi tak, aby otvor v krytu pro měřicí bod MB byl obrácen směrem k šasi a aby výstupy krytu procházely otvory v nosníku. (V některých případech bude nutné poněkud zvětšit obdélníkový otvor v nosníku pilováním, aby se vyloučily zkraty pájecích bodů dekodéru na šasi.) Dekodér zatím na úhelníku nezajistíte.

Připravte si čtyři kusy slabého koaxiálního kablíku typu 110, každý o délce 40 až 45 cm. Tyto vývody pak připájete na pájecí body dekodéru. Způsob připojení je patrný z obrázku 9. Jednotlivé stínici pláště se propojí do bodu 1, bod 2 dekodéru se propojí s bodem MB2 v přijímači (vstup dekodéru), bod 3 se připojí na dotyk 6 přepínače P1 (kladné napětí), bod 4 se spojí s dotykiem 9 (výstup pravého kanálu dekodéru) a bod 6 se spojí s doty-kem 12 přepínače P1 (levý kanál). Vývody z bodů 2, 4 a 6 se na druhých koncích uzemní spojením stínicích pláště s nejbližšími uzemňovacími body přijímače. Bod 5 dekodéru se vůbec nezapojuje. Jednotlivé koaxiální kablíky se mechanicky vzájemně spojí ovinnutím technickou náplastí a zajistí přihnutím přichytky na zadní stěně šasi.

Po připojení všech přívodů sejměte z dekodéru kryt, případně jej vysuňte z otvoru v úhelníku a upravte víko krytu tak, aby ne-způsobovalo zkrat. Potom zapněte přijímač stisknutím tlačítka označeného „VKV“ a měřte elektronkovým voltmetrem (např. BM 289) stejnosměrné napětí na bázích a emitorech obou tran-zistorů i na dalších důležitých bodech dekodéru. Za předpokladu že napětí na připojeném bodě 3 je 200 V, mají být jednotlivá napětí v mezích uvedených ve schématu zapojení. Odběr proudu při normální funkci dekodéru nemá překročit 4 mA.

Obr. 9. Zapojení dekodéru do gramoradia

Jestliže jsou pracovní podmínky dekodéru normální, vypněte přijímač a připázejte částečně izolovaný vodič dlouhý 2–3 cm do bodu MB. Potom navlékněte kryt na dekodér tak, aby vodič procházel příslušným otvorem a aby čtyři výstupy krytu procházely otvory v nosníku. Nakonec tyto výstupy a rovněž horní pojistku pootočte plochými kleštěmi o 45° a ověřte si, zda dekodér v provozu nechrastí při poklepu na kryt.

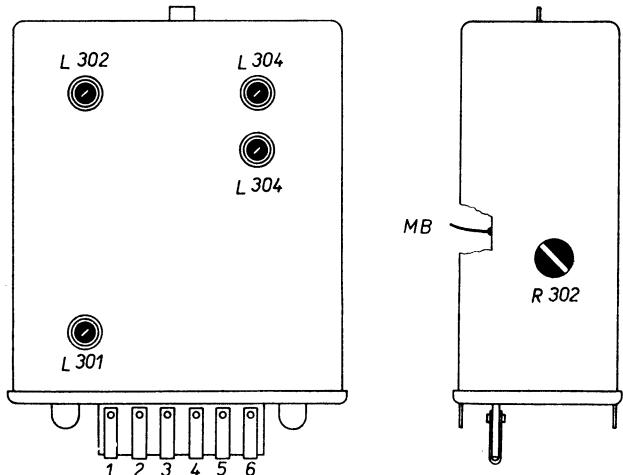
Nastavení obnovovače pomocné nosné vlny

1. Laděné okruhy nového dekodéru byly pečlivě nastaveny ve výrobě a jádra jsou zajištěna. Proto ve většině případů bude stačit nastavení nejmenších přeslechů popsané v následujícím odstavci.
2. Nastavení obnovovače pomocné nosné vlny (doladění jednotlivých okruhů) se provádí jen v případě, nemá-li dekodér dostatečnou citlivost, takže nelze dosáhnout předepsaných přeslechů, anebo při výměně některé součásti obnovovače. Nastavuje se podle odstavce 3. nebo 4. této kapitoly.
3. Zapněte přijímač stisknutím tlačítka označeného „VKV“ a nalaďte jej do polohy bez signálu. Miniaturní potenciometr R302 naříďte do levé krajní polohy (na nejmenší hodnotu odporu). Na vstup stereofonního dekodéru (bod 2) zavedte z generátora zakódovaného stereofonního signálu pilotní kmitočet 19 kHz s úrovní 70–100 mV. Do bodu MB (na vyvedený vodič) připojte nízkofrekvenční milivoltmetr pomocí krátkých nestíněných přívodů, jejichž kapacita nepřekročí 20 pF. Postupným laděním cívek L301, L302, L303, L304 nastavte největší výchylku milivoltmetru. Potom se znova jemným laděním cívek L301, L302 případně i L303 přesvědčte o správném nastavení. Postupným snižováním úrovně vstupního signálu udržujte výchylku milivoltmetru na hodnotě 3–4 V.
4. Není-li k dispozici pilotní signál 19 kHz, je možno použít v zakódovaném stereofonním signálu, buď zaváděného z příslušného generátoru přes vhodný symetrikační člen do zdířek přijímače pro dipól nebo přímo rozhlasového stereofonního signálu přijímaného na velmi krátkých vlnách. Úroveň vstupního vln signálu by měla být 50–100 μV. Dále je třeba stisknout tlačítko „STEREO“ a přijímač přesně naladit na zadaný signál s pomocí optického ukazovatele. Připojení nf milivoltmetru a sladování okruhů dekodéru je potom stejně jako v bodě 3.
5. Poznámka:
Přesnost pilotního kmitočtu je vymezena tolerancí 19 kHz ± 2 Hz, proto nelze sladovat obnovovač pomocné nosné vlny podle signálu z běžného tónového generátoru.

Nastavení a kontrola přeslechů dekodéru

1. Přesné nastavení je možné provést jen pomocí generátoru zakódovaného stereofonního signálu. Dále uvádíme všechny tři v praxi použitelné způsoby nastavení. Způsob 2. je jednoduchý, vyžaduje však speciální dolní propust popsanou v odst. 6; způsob 3. využívá selektivního voltmetru, ale bez dolní propusti. Třetí způsob 4. je nastavení podle sluchu při rozhlasovém stereofonním vysílání. Tohoto způsobu je možno použít opravdu jen v nouzi, protože nedovoluje zjištění přesných hodnot přeslechů.

2. Zapněte přijímač stisknutím tlačítka „VKV“, stiskněte tlačítko „STEREO“ a miniaturní potenciometr R302 vytoče zcela doleva. Regulátor hlasitosti může být nařízen na nejmenší hlasitost. Do zdířek přijímače pro dipól připojte přes vhodný symetrikační člen generátor stereofonního signálu. Nalaďte přijímač přesně na zadaný signál podle optického ukazovatele, úroveň signálu naříďte na ca 500 μV a zapněte modulaci levého kanálu (kmitočet 1 kHz, zdvih 25 kHz). Do bodu MB dekodéru (na vyvedený vodič) připojte nízkofrekvenční milivoltmetr pomocí krátkých nestíněných přívodů, jejichž kapacita nepřekročí 20 pF. Laděním jádra cívky L302 naříďte největší výchylku milivoltmetru. Potom zapojte na výstup pravého kanálu (bod 4 dekodéru) dolní propust a za ni přepojte nf milivoltmetr z bodu MB. Opatrným doladěním jádra cívky L301 nastavte nejmenší výchylku milivoltmetru. Nyní celý postup opakujte, tj. milivoltmetr opět do bodu MB, jádro cívky L302 na maximum, milivoltmetr s propustí do bodu 4, jádro cívky L301 na minimum. Nakonec naříďte i miniaturní potenciometrem R302 na minimum a zkонтrolujte přeslechy podle odst. 5.
3. Zapněte přijímač stisknutím tlačítka „VKV“, stiskněte tlačítko „STEREO“ a miniaturní potenciometr R302 vytoče zcela doleva. Regulátor hlasitosti může být nařízen na nejmenší hlasitost. Do zdířek přijímače pro dipól připojte přes vhodný symetrikační člen generátor stereofonního signálu. Nalaďte přijímač přesně na zadaný signál podle optického ukazovatele, úroveň signálu naříďte na 500 μV a zapněte modulaci levého kanálu (kmitočet 1 kHz, zdvih 25 kHz). Na výstup levého kanálu (bod 6 dekodéru) zapojte selektivní voltmetr nalaďený na 2 kHz a jádrem cívky L302 naříďte nejmenší výchylku voltmetru. Selektivní voltmetr pak přepojte na výstup pravého kanálu (bod 4), nalaďte jej na 1 kHz a naříďte miniaturním potenciometrem R302 opět nejmenší výchylku. Uvedený postup ještě jednou opakujte a zkонтrolujte přeslechy podle odst. 5.

Obr. 10. Sladovací prvky dekodéru

4. Zapněte přijímač stisknutím tlačítka „VKV“, stiskněte tlačítko STEREO, stereováhu naříďte do střední polohy a miniaturní potenciometr R302 vytoče zcela doleva. Ponechte připojeny obě reproduktorové soupravy na příslušné výstupy, výstup levého kanálu však ještě navíc utlumte zkratem. V době před zahájením stereofonního vysílání na velmi krátkých vlnách nalaďte přijímač přesně na vysílač podle optického ukazovatele. Regulátorem hlasitosti přijímače naříďte výstupní výkon pravého (neutlumeného) kanálu asi na 1 V. Při vysílání úvodního testu před stereofonním pořadem se připravte a v okamžiku, kdy přichází signál jen z levého kanálu, nastavte jeho nejmenší hlasitost (přeslech) tak, jak ji slyšíte z pravé reproduktorové soupravy, miniaturním potenciometrem R302.
5. Kontrola přeslechů je důležitou součástí správného seřízení přijímače a neměla by být nikdy podezřována. Zapněte přijímač stisknutím tlačítka „VKV“, tónové clony naříďte na největší hloubky a výšky, všechna tlačítka tónového rejstříku po-

nechte v základní poloze kromě tlačítka „STEREO“, které je stisknuté. Stereofávu naříďte do střední polohy. Odpojte reproduktorové kombinace a nahradte je odpory $4\Omega/3W$. Do zdířek přijímače pro dipól připojte přes vhodný symetrizovační člen generátor stereofonního signálu. Naládte přijímač přesně na zavedený signál podle optického ukazovatele, úroveň signálu naříďte na $500\mu V$ a zapněte modulaci levého kanálu (kmitočet 1kHz , zdív 25kHz). Na výstup levého kanálu připojte přes dolní propust nf milivoltmetru a regulátorem hlasitosti na něm naříďte hodnotu 2V (výkon 1W). Milivoltmetr i s propustí pak přepravte na výstup pravého kanálu a je-li nyní výchylka přístroje např. $0,071\text{V}$, vypočtěte přeslech

$$\frac{P}{L} = \frac{2}{0,071} = 28,1 \quad 20 \cdot \log 28,1 = 20 \cdot 1,45 = 29 \text{ dB}$$

Nyní změřte také přeslech opačný. Přepněte generátor stereofonního signálu na modulaci pravého kanálu a regulátorem hlasitosti přijímače naříďte výstupní napětí pravého kanálu opět na 1W ($2\text{V}/4\Omega$). Milivoltmetrem s předřazenou dolní propustí pak změřte napětí na výstupu levého kanálu. Bude-li výstupní napětí např. $0,063\text{V}$, pak

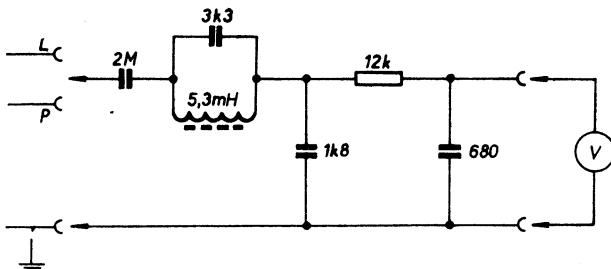
$$\frac{P}{L} = \frac{2}{0,063} = 31,7 \quad 20 \log 31,7 = 20 \cdot 1,5 = 30 \text{ dB}$$

Celkový přeslech bude pak průměrem obou hodnot

$$\frac{29 + 30}{2} = \frac{59}{2} = 29,5 \text{ dB}$$

V případě, že se hodnoty obou přeslechů velmi liší, nutno nastavit kompromis potenciometrem R302, z čehož vyplývá zlepšení jedné hodnoty na úkor druhé. Průměrný přeslech však nesmí být nikdy horší než 26dB . Nakonec zajistěte všechny sládovací prvky dekodéru proti uvolnění nitrolakem.

6. Dolní propust je filtr, který potlačuje předeším pomocnou nosnou vlnu 38kHz , dále pilotní kmitočet 19kHz a harmonické kmitočty jako 76kHz . Vzhledem k principu stereofonního dekodéru, který střídavým přepínáním v rytmu kmitočtu 38kHz vytváří oba stereofonní kanály, odebíráme z jeho výstupu kromě pravého a levého nízkofrekvenčního signálu i výše uvedené rušivé kmitočty. Dolní propust není potřebná jen pro měření účely, ale také např. při nahrávání stereofonních pořadů na stereofonní magnetofon, kde by rušivé kmitočty z přijímače mohly interferovat s oscilátorovým kmitočtem magnetofonu. V takovém případě jsou ovšem nutné dvě shodné propusti pro oba kanály.

Obr. 11. Schéma zapojení dolní propusti

Dolní propust znázorněná na obr. 11 je tvořena běžnými součástkami až na indukčnost $5,3\text{mH}$. Tu lze vyrobít např. navinutím 170 závitů smaltovaného drátu $0,12\text{mm}$ na kostru hrnčíkového jádra s vnějším průměrem 23mm . Hotový filtr pak ještě dodaté jádrem cívky, případně i změnou hodnoty paralelního kondenzátoru okruhu, aby potlačoval nejvíce kmitočet 38kHz (pomocí nízkofrekvenčního generátoru a nf milivoltmetru).

Praktická kontrola stereofonního příjemu

1. Po změření přeslechů seřízeného dekodéru vložte opět šasi přijímače do skříně, zapojte obě reproduktorové kombinace (pozor na správnou polaritu zapojení v gramoradiu 1118A) a předběžně zkонтrolujte správnou činnost nízkofrekvenční části přístroje, obzvláště regulátorů hlasitosti, tónových clon, stereofávy a tlačítka „STEREO“, při přehrávání zkusební stereofonní gramofonové desky SUPRAPHON.
2. Do zdířek pro dipól připojte takovou anténu, která by v místě příjmu zajistila signál dostatečně silný, bez odrazů a stojatých vln. Znamená to i ve vzdálenosti do 10km od vysílače postavit tříprvkovou anténu nejraději na střeše a správně ji přizpůsobit vstupní impedanci přijímače. Pro spolehlivý příjem se doporučuje rezerva vstupního signálu, např. $50\mu V$ nebo více na antenních zdířkách.
3. Při stereofonním vysílání dbáme vždy nejprve na rádné výladění přijímače podle optického ukazovatele. Správné využití dekodéru si lze ověřit měřením napěti v bodě MB nf milivoltmetrem; nemá být menší než asi 4V . Příjem stereofonního signálu (tlačítko „STEREO“ stisknuté) nemá být značně horší pokud se týká zkreslení a šumu než příjem při tlačítku „STEREO“ v základní poloze; může se jen snížit hlasitost reprodukce. Také monofonní signál přijímaný přes dekodér (tlačítko „STEREO“ opět stisknuté) může být slabší a jen nepatrně rušen šumem.

06 STEREOFONNÍ PROVOZ

Optimální stereofonní vnímání zvuku, například prostorová představa o rozdílném hudebním nástrojům v orchestru při poslechu záznamu hudby, závisí samozřejmě na stavu gramofonu (nepoškozený hrot přenosky, klidný chod a potlačení hliku motoru), magnetofonu (přeslechy mezi kanály) nebo při poslechu stereofonního vysílání na správném sladění přijímače a dekodéru. Důležitý vliv mají i některé vnější činitelé, jako je velikost místnosti, kde se záznam reprodukuje, rozdílnost reprodukčních souprav, rozdílnost nábytku, tlumení místnosti (záclony, koberce) apod. Uplatňuje se také i subjektivní dojem posluchače a charakter stereofonní nahrávky.

Uvádíme zde jen stručné zásady obsluhy stereofonního gramofonu.

1. Nejmenší vhodný obsah místnosti, kde bude zařízení v provozu, je asi 30m^3 .
2. Vzdálenost reproduktorových souprav má být asi 1,5 až $3,5\text{m}$. Menší vzdálenost zužuje šířku plochy, ze které prostorově vnímáme, proto také dodatečné doplnění gramoradia 1118A vnějšími reproduktovými soupravami, vhodně umístěnými, znatelně zlepší stereofonní efekt u tohoto přístroje. Větší vzdálenost reproduktových souprav může způsobit vyloučení prostorového vjemu. Obě soupravy mají být umístěny ve stejné výši a přibližně ve výši hlavy posluchače.

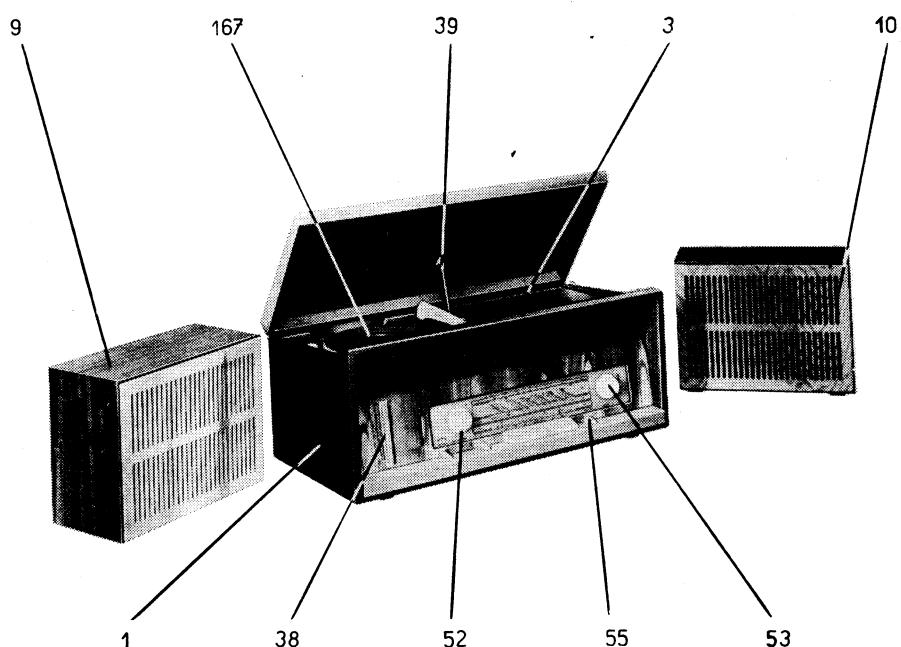
3. Vzdálenost posluchače od obou soustav se má přibližně rovnat vzájemné vzdálenosti soustav (vrcholy rovnostranného trojúhelníku).
4. Při stereofonní reprodukci musí být stisknuto tlačítko „STEREO“.
5. Je třeba zachovat správné zapojení reproduktorových soustav na pravý a levý kanál, nejlépe podle zkusební stereofonní desky SUPRAPHON nebo podle úvodního testu při stereofonním vysílání (viz též označení přípojek pro reproduktory na zadní stěně gramoradia 1020A a způsob propojení soustav uvnitř skříně 1118A podle obrázku v příloze II.).
6. Knoflikem stereofávy je nutno nastavit stejnou hlasitost obou reproduktorových soustav, případně jím vyrovnat vlivy rozložení nábytku v místnosti, aby se docílilo správného středového vjemu (opět pomocí zkusební desky nebo rozhlasového testu).
7. Prostorový vjem závisí do značné míry na přenosu vysokých tónů, není proto možné je značně omezovat například výškovou tónovou clonou. Individuální nastavení tónového rejstříku a rovněž i regulátoru hlasitosti může mít u některých záznamů rozhodující vliv.

07 ZMĚNY PROVEDENÉ BĚHEM VÝROBY

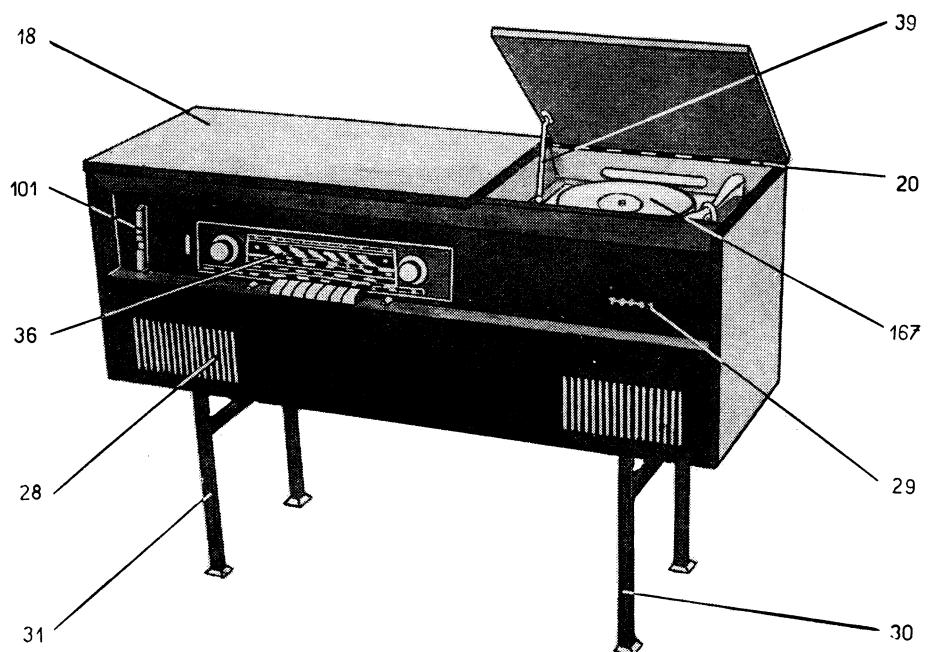
1. Na počátku výroby gramoradií 1118A byly použity reproduktory LRP2 (PRP2) typu 2AN 643 37, tj. ARO 367.
2. Původní hodnota odporu R105 byla 1,5 MΩ.
3. Obj. čís. kondenzátoru C17 bylo původně 15VN 701 00 (max. kapacita 6 pF).
4. V prvních gramoradiích 1118A odpadly kondenzátory C205, C255 a dotyky přepínače P5, 9—10 a 13—14 (obj. čís. dotykové desky pevné, díl 132, bylo 1PF 516 66). Na konci výrobní série se uvedený obvod zapojuje též v přístrojích 1020A.
5. V dekodérech pozdější výroby se změnila tolerance kondenzátoru C302 na $\pm 20\%$ (TK 750 68k). Dále se změnilo obj. číslo potenciometru R302 na VN 790 25 22k.
6. V gramoradiích 1020A pozdější výroby jsou zapojeny přípojky pro reproduktory tak, že dotyky P13 a P14 zkratují výstup, pokud nejsou zásuvky zasunuty.
7. V gramoradiích 1118A je naspodu gramofonu destička s omezovači výstupního napětí přenosky, které se nastavují takto: Přístroj se přepne na provoz s gramofonem, regulátory hlasitosti, výsek a hloubek se nastaví na maximum. Také oba miniaturní potenciometry jsou nařízeny na maximum. Přenoska se položí volně na gramofonovou desku (taliř se přitom neotáčí) a potenciometry se nastaví do takové polohy, aby gramoradio nebylo mikrofonické.

Záznamy o dalších změnách:

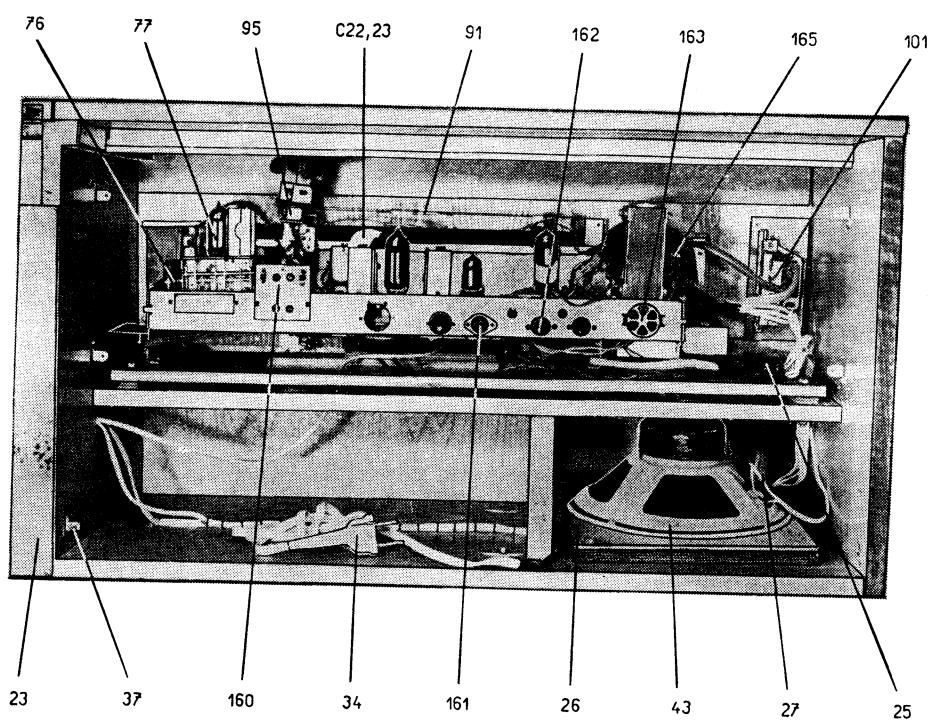
08 NÁHRADNÍ DÍLY

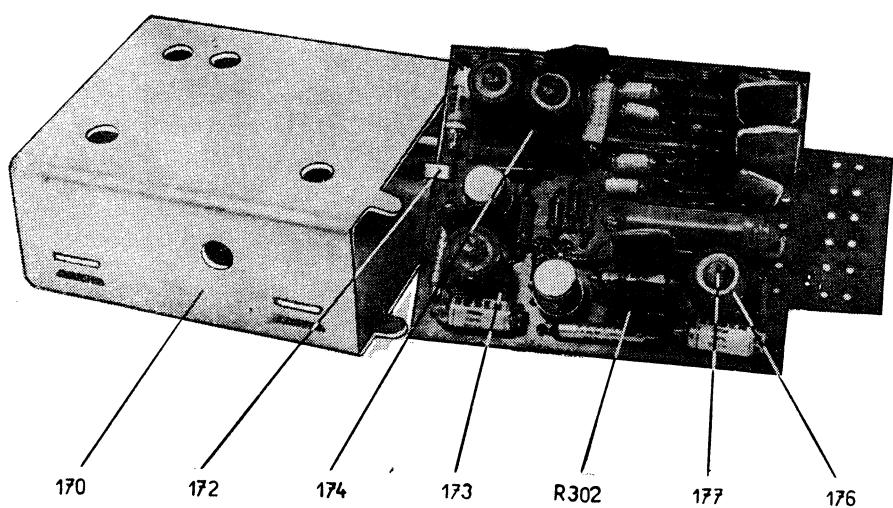
Obr. 12. Náhradní díly vně gramoradia 1020A

Obr. 13. Náhradní díly vně gramoradia 1118A

Obr. 14. Náhradní díly uvnitř gramoradia 1118A

Obr. 15. Náhradní díly stereofonního dekodéru TSD 3A

Mechanické části

Poz.	Název	Obj. číslo	Poznámky
	Gramoradio 1020A		
1	skříň gramoradia sestavená	1PF 069 96	
2	skříň gramoradia holá	1PF 129 59	
3	klavírový závěs 32×440 + 32×80 mm	ČSN 16 6384	
4	zadní stěna	1PA 135 04	
6	spodní kryt	1PF 806 89	
8	reprodukторová skříň holá	1PF 129 61	
9	reproduktorová skříň sestavená	1PF 069 97	
10	molino „Tomáš“ hnědé 344×252 mm	ČSN 80 3001	
11	ozvučnice	1PA 110 75	
12	zadní stěna skříně	1PA 135 05	
13	příchytká přívodní šnůry	1PA 668 19	
14	zástrčka přívodní šnůry	2 ČSN 35 4622	
15	síťová šnůra	1PF 616 01	
16	příchytká síťové šnůry	5PA 662 00	
17	stupnice	1PF 157 01	
	Gramoradio 1118A		
18	skříň gramoradia sestavená	1PF 069 98	
19	skříň gramoradia holá	3AF 129 01	
20	klavírový závěs 32×380 mm	ČSN 16 6384	
21	zadní stěna přijímače	1PA 135 03	
23	zadní stěna prostoru pod gramofonem	1PA 135 09	
24	dřevěná deska pod šasi	1PF 129 60	
25	lustrová svorkovnice (5 páru)	ČSN 37 1612	
26	ozvučnice velkého reproduktoru	1PA 110 77	
27	ozvučnice malého reproduktoru	1PA 110 76	
28	molino „Tomáš“ hnědé 250×110 mm	ČSN 80 3001	
29	odznak TESLA	AA 143 51	
30	nohy skříně, část pravá	3AF 143 01	
31	nohy skříně, část levá	3AF 143 00	
32	podložka nohy	1PA 255 11	
33	příchytká nohy	1PA 668 75	
34	síťová šnůra	1PF 616 09	
35	příchytká síťové šnůry	1PA 668 19	
36	stupnice	1PF 157 04	
	Gramoradia 1020A, 1118A		
37	úhelník zadní stěny	1PA 635 60	
38	rámeček tónového rejstříku	1PA 109 04	
39	opěra víka skříně	1PF 863 00	
40	zátnka pro víko skříně Ø 4	7818-040	
40a	fólie vestavěného dipólu	1PA 135 04	
40b	zástrčka přívodu dipólu	5PK 895 00	
41	gumová podložka pod šasi	1PA 224 01	
42	gumová podložka pod šroub	1PA 230 02	
43	reproduktor LRP1, PRP1	2AN 643 67	
44	reproduktor LRP2, PRP2	2AN 635 21	
45	držák stupnice levý	1PA 668 23	
46	držák stupnice pravý	1PA 668 22	
47	gumový pásek držáku	1PA 224 05	
48	držák elektronky E7	1PF 846 05	
49	objímka elektronky E7	3PK 497 09	
50	stínítka sestavené	1PF 815 14	
51	objímka osvětlovací žárovky	1PF 498 01/B	
52	ovládací knoflík větší	1PF 243 27	
53	ovládací knoflík menší	1PF 243 25	
54	pistěná podložka pod knoflík	1PA 303 06	
55	ovládací knoflík malý	1PA 243 46	
56	hřídel ladění vkv A	1PF 712 03	
57	úhelník hřídele	1PA 668 39	
58	hřídel ladění běžných rozsahů B	1PF 720 03	
59	úhelník hřídele	1PA 668 21	
60	setrvačník	1PA 882 05	
61	kladka náhonu 1 až 7	PA 670 09	
62	motouz běžných rozsahů S	1PA 428 25	
63	ukazovatel ladění velký U	1PA 165 25	
64	pistěný kroužek ukazovatele	1PA 297 01	
65	pružina náhonu P	1PA 791 05	

ARO 667
ARV 261

Poz.	Název	Obj. číslo	Poznámky
66	ladící kondenzátor sestavený	1PN 705 29	
67	úhelník pod kondenzátor	1PA 678 33	s úhelníkem
68	pistěná podložka	1PA 303 21	
69	uzemňovací pásek	1PA 800 11	
70	buben náhonu N	1PA 431 13	
71	ozubená kola převodu sestavená	2PF 578 03	
72	pružina ozubených kol	15A 791 09	
73	šroub ozubených kol	2PA 081 03	
74	motouz náhonu vkv B	1PA 428 38	
75	ukazovatel ladění, malý T	1PA 165 24	
76	buben náhonu vkv M	1PF 248 00	
77	vkv díl kompletní OIRT	1PK 050 47	
78	kryt vkv dílu	1PA 687 01	
79	hřídel H bubnu náhonu	1PA 715 10	
80	zarážkový kroužek hřídele	1PA 999 01	
81	úhelník s kladkami 9, 10	1PF 678 14	
82	pružina úhelníku	1PA 791 06	
83	sestava posuvných jader	1PF 435 01	
84	jádro cívky L5 (X — delší)	1PA 435 01	
85	jádro cívky L7 (Y — kratší)	1PA 435 02	
86	páčka k seřízení jádra (s kladkami 8, 11)	1PA 678 16	
87	kryt l. mf transformátoru pro 10,7 MHz	1PA 691 04	
88	pérový držák krytu	1PA 632 01	
89	objímka elektronky E1	AK 497 12	
90	motouz náhonu feritové antény Q	1PA 428 30	
91	pružina náhonu V	1PA 786 04	
92	hřídel náhonu C	1PA 202 04	
93	feritová anténa sestavená	1PN 404 11	
94	úhelník feritové antény	1PF 806 31	
95	držák antény (otočná část O)	1PA 635 40	
96	pojistný kroužek	1PA 024 07	
97	deská s pájecími očky	1PF 501 42	
98	držák antény polystyrénový	1PA 254 01	
99	gumový kroužek	1PA 222 08	
100	feritová tyč antény 100 × 8 mm	0930-128	
101	tlačítková souprava tónového rejstříku	1PK 050 67	
102	držák tlačítkové soupravy	1PA 999 11	
103	aretační deska tlačítka	1PA 185 06	
104	pružina aretace	1PA 791 12	
105	táhlo tlačítka	1PA 186 07	
106	pružina táhla	2PA 791 06	
107	opěrná destička pružiny	2PA 535 05	
108	opěrná destička táhla	2PA 557 19	
109	opěrná destička z polystyrénu	2PA 398 00	
110	tlačítko „S. PÁSMA“	1PA 448 65	
111	tlačítko „BASY“	1PA 448 66	
112	tlačítko „REC“	1PA 448 63	
113	tlačítko „STEREO“	1PA 448 64	
114	deská s dotyky pevná	1PF 516 68	
115	nožový dotyk	1PA 783 19	
116	deská s dotyky pohyblivá	1PF 516 65	
117	pérový dotyk	1PA 783 21	
118	cívková souprava s tlačítky	1PN 050 31	
119	tlačítko	1PA 448 07	
120	nosník pák tlačítek	1PA 786 06	
121	páka tlačítka P7	1PF 185 03	
122	pružina páky	1PA 791 07	
123	páky tlačítek P1, P2, P3, P4, P5, P6	1PA 185 04	
124	pružina páky	1PA 791 04	
125	tyč v pákách	1PA 890 03	
126	západka	1PA 774 01	
127	pružina západky	1PA 786 11	
128	držák západky	1PA 675 06	
129	pružina přepínače P7	2PA 791 06	
130	tyč v přepínacích destičkách	1PA 890 04	
131	deská pevná tlačítka P7	1PF 516 09	
132	deská pevná tlačítka P6, P5	1PF 517 13	
133	deská pevná tlačítka P4	1PF 518 17	
134	deská pevná tlačítka P3	1PF 516 96	
135	deská pevná tlačítka P2	1PF 517 09	
136	deská pevná tlačítka P1	1PF 517 03	
137	pérový dotyk	1PA 783 04	
138	deská pohyblivá tlačítka P7	1PF 516 10	

Poz.	Název	Obj. číslo	Poznámky
139	deska pohyblivá tlačítka P6, P5	1PF 518 05	
140	deska pohyblivá tlačítka P4	1PF 518 12	
141	deska pohyblivá tlačítka P3	1PF 518 13	
142	deska pohyblivá tlačítka P2	1PF 518 38	
143	deska pohyblivá tlačítka P1	1PF 518 37	
144	stínící plech mezi deskami	1PA 791 06	
145	kryt vf cívky	1PA 691 03	
146	jádro cívky oscilátoru (B M4×0,5×10)	ČSN 35 8461	
147	jádro cívky L10, L11, L14, L24, 125. L28, L29 (M6×0,5×12)	H10	
148	jádro cívky L12 (M6×0,5×12)	N0,5	
149	objímka elektronky E2	6AK 497 09	
150	mezifrekvenční díl kompletní	1PK 051 13	
151	objímka elektronky E3, E5, E6	ČSN 35 8943	
152	objímka elektronky E4	ČSN 35 8941	
153	kryt mf transformátoru pravý	1PF 806 47	
154	kryt mf transformátoru levý	1PF 806 46	
155	feritový tyč Ø 2,8×38, N2	0930-008/4	
156	jádro mf transformátoru pro 10,7 MHz	WA 436 12/D2	
157	nízkofrekvenční díl kompletní — levý kanál	1PK 050 69	
158	nízkofrekvenční díl kompletní — pravý kanál	1PK 050 68	
159	selenový usměrňovač	M 250 C 120	
160	zdírková anténní deska s odládovači	1PK 521 24	
161	zásvuka pro magnetofon pětipolová	6AF 282 13	
162	rozpojovací zásvuka pro reproduktor (P13, P14)	6AF 282 30	
163	volič napětí P16 (horní část)	1PF 472 04	
164	volič napětí (spodní část)	1PF 807 08	
165	vložka tepelné pojistky P01	1PF 495 00	
166	úhelník stereováhy	1PA 675 36	
167	gramofonové šasi	HC 646	
168	pružina pod gramofon	3ZAA 791 05	
169	polystyrénová závláčka	3ZAA 255 00	
Stereofonní dekodér TSD 3A			
170	kryt dekodéru	6PA 687 06	
171	víko krytu	6PA 687 07	
172	horní pojistka krytu	6PA 675 05	
173	kostra cívky L301, L302, L303	6PF 260 01	
174	kostra cívky L304	6PF 260 02	
175	pájecí vývod cívky	6PA 481 09	
176	feritový plášť cívky	6PA 938 09	
177	jádro cívky M4×0,5×12; H11	4K 0930-046	

Elektrické části

L	Cívka	Počet závitů	Obj. číslo	Poznámky
2	vstupní; vkv	3		
2'		3	1PK 605 12	
3	anodový laděný okruh; vkv	12		
5		5,5	1PF 607 00	
6		3	1PK 607 01	
7	oscilátor	3		
7'		2,5		
8	I. mf transformátor; 10,7 MHz	35	1PK 854 31	
9		28		
10	mf odládovač; 468 kHz	160	1PK 852 16	
11	mf odládovač; 468 kHz	500	1PK 852 15	viz díl 160
11'		30		
12	vstupní; krátké vlny	40	1PK 589 34	
13		15		
14	vstupní; střední vlny	425	1PK 589 29	
15		111		
16	vstupní; střední vlny (feritová anténa)	32	1PK 589 35	
16'		32		

L	Cívka	Počet závitů	Obj. číslo	Poznámky
17	vstupní; dlouhé vlny (feritová anténa)	230	1PK 589 36	
18	oscilátor; krátké vlny	16	1PK 589 80	
19		10		
20	oscilátor	133	1PK 589 25	
21		330		
22	II. mf transformátor; 10,7 MHz	50	1PK 854 97	
23		23		
24		143		
25	I. mf transformátor; 468 kHz	110	1PK 051 20	
25'		2,5		
26		50		
27	poměrový detektor	11	1PK 605 17	
27''		11		
28		5		
29	II. mf transformátor; 468 kHz	165	1PK 051 21	
30	žhavicí tlumivka	165		
31		30	1PF 607 01	
32		3200		
33	výstupní transformátor (levý kanál)	70	1PN 676 40	
34		75		
35		75		
36	síťový transformátor	614		
37		103	9WN 663 17-U	
38		511		
39		1300		
41		35		
42		3200		
43	výstupní transformátor (pravý kanál)	70	1PN 676 40	
44		75		
301	laděný okruh 19 kHz	75		
301'		800	6PK 593 55	
302	laděný okruh 19 kHz	160		
302'		800	6PK 593 55	
303		160		
303'		260	6PK 593 56	
304	pásmový filtr 38 kHz	260		
304'		250		
304''		250	6PK 593 57	
		40		

C	Kondenzátor	Hodnota	Provozní napětí V =	Obj. číslo	Poznámky
1	svitkový	470 pF ± 5%	100	TC 281 470/B	
2	svitkový	2 700 pF ± 5%	100	TC 281 2k7/B	
3	keramický	22 pF ± 5%	500	TK 225 22/B	
4	doladovací	3—30 pF		PN 703 01	
5a	doladovací	3—30 pF		PN 703 01	
5b	doladovací	3—30 pF		PN 703 01	
6	doladovací	3—30 pF		PN 703 01	
7	keramický	1 500 pF ± 20%	500	TK 359 1k5	
8	doladovací	3—30 pF		PN 703 01	
9	keramický	15 pF ± 5%	500	TK 322 15/B	
10	keramický	1 500 pF ± 20%	500	TK 359 1k5	
11	keramický	8,2 pF ± 5%	250	TK 409 8j2/B	
12	keramický	8,2 pF ± 5%	250	TK 409 8j2/B	
14	keramický	22 pF ± 5%	350	TK 320 22/B	
15	keramický	27 pF ± 5%	350	TK 320 27/B	
17	doladovací	0,5—4 pF		WK 701 22	
18	keramický	10 pF ± 5%	500	TK 322 10/B	
19	keramický	120 pF ± 5%	350	TK 320 120/B	
22	ladicí	2 × 500 pF		1PN 705 32	
23					
24	doladovací	3—30 pF		PN 703 01	
25	svitkový	4 700 pF ± 20%	400	TC 173 4k7	
26	slídový	220 pF ± 20%	500	TC 210 220	
27	keramický	10 000 pF ± 20%	40	TK 751 10k	
28	keramický	56 pF ± 20%	350	TK 320 56	

C	Kondenzátor	Hodnota	Provozní napětí V =	Obj. číslo	Poznámky
29	slídový	220 pF ± 2%	500	WK 714 30 220/C	
30	slídový	360 pF ± 2%	500	WK 714 30 360/C	
31	slídový	100 pF ± 2%	500	WK 714 07 100/C	
32	svitkový	10 000 pF ± 20%	100	TC 181 10k	
33	svitkový	10 000 pF ± 20%	100	TC 181 10k	
34	svitkový	10 000 pF ± 20%	250	TC 182 10k	
35	svitkový	820 pF ± 20%	500	TC 281 820	
36	keramický	6800 pF ± 20%	500	TK 359 6k8	
61	keramický	1 500 pF ± 20%	500	TK 359 1k5	
72	keramický	6 800 pF ± 20%	500	TK 359 6k8	
73	keramický	27 pF ± 5%	350	TK 320 27/B	
102	keramický	22 pF ± 5%	500	TK 225 22/B	
103	svitkový	330 pF ± 5%	100	TC 281 330/B	
104	svitkový	470 pF ± 5%	100	TC 281 470/B	
105	keramický	100 pF ± 20%	250	TK 330 100	
106	svitkový	4 700 pF ± 10%	400	TC 173 4k7/A	
108	slídový	51 pF ± 5%	500	TC 210 51/B	
109	svitkový	220 pF ± 5%	100	TC 281 220/B	
110	svitkový	220 pF ± 5%	100	TC 281 220/B	
111	keramický	100 pF ± 20%	250	TK 330 100	
114	svitkový	47 000 pF ± 20%	100	TC 181 47k	
115	svitkový	10 000 pF ± 20%	400	TC 173 10k	
116	keramický	330 pF ± 20%	350	TK 245 330	
117	keramický	3 300 pF ± 20%	40	TK 751 3k3	
118	keramický	220 pF ± 20%	350	TK 245 220	
119	elektrolytický	5 μ F + 50 — 10%	25	TC 924 5M	
121	svitkový	10 000 pF ± 20%	100	TC 281 10k	
122	keramický	3 300 pF ± 20%	40	TK 751 3k3	
123	svitkový	0,1 μ F ± 20%	160	TC 171 M1	
200	svitkový	56 pF ± 20%	100	TC 281 56	
201	svitkový	270 pF ± 20%	100	TC 281 270	
202	svitkový	2 700 pF ± 20%	100	TC 281 2k7	
203	svitkový	10 000 pF ± 20%	160	TC 181 10k	
204	svitkový	33 000 pF ± 20%	160	TC 181 33k	sest. 1PF 717 17
205	svitkový	0,1 μ F ± 20%	160	TC 171 M1	1118A
206	svitkový	0,1 μ F ± 20%	160	TC 181 M1	
207	svitkový	100 pF ± 20%	100	TC 281 100	
208	svitkový	22 000 pF ± 20%	400	TC 183 22k	
209	svitkový	6 800 pF ± 20%	160	TC 181 6k8	
210	elektrolytický	100 μ F + 100 — 10%	12	TC 903 G1	
211	svitkový	1 000 pF ± 20%	400	TC 173 1k	
212	elektrolytický	5 μ F — 20 + 30%	30	WK 705 68 5M	
213	elektrolytický	0,5 μ F + 50 — 10%	350	TC 909 M5	
214	elektrolytický	2 × 100 μ F + 50 — 10%	350	TC 519 G1 + G1	
215		6 800 pF ± 20%	250	TC 182 6k8	
216	svitkový	6 800 pF ± 20%	250	TC 182 6k8	
217	svitkový	50 μ F + 100 — 10%	6	TC 962 50M	
218	elektrolytický	56 pF ± 20%	100	TC 281 56	
250	svitkový	270 pF ± 20%	100	TC 281 270	
251	svitkový	2 700 pF ± 20%	100	TC 281 2k7	
252	svitkový	10 000 pF ± 20%	160	TC 181 10k	
253	svitkový	33 000 pF ± 20%	160	TC 181 33k	sest. 1PF 717 18
254	svitkový	33 000 pF ± 20%	160	TC 181 33k	
255	svitkový	0,1 μ F ± 20%	160	TC 171 M1	1118A
256	svitkový	0,1 μ F ± 20%	160	TC 181 M1	
257	svitkový	270 pF ± 20%	100	TC 281 270	
258	svitkový	22 000 pF ± 20%	400	TC 183 22k	
259	svitkový	6 800 pF ± 20%	160	TC 181 6k8	
261	elektrolytický	100 μ F + 100 — 10%	12	TC 903 G1	
262	svitkový	1 000 pF ± 20%	400	TC 173 1k	
263	elektrolytický	5 μ F — 20 + 30%	30	WK 705 68 5M	
264	svitkový	270 pF ± 20%	100	TC 281 270	
301	svitkový	3 900 pF ± 10%	100	TC 281 3k9/A	
302	keramický	68 000 pF ± 20%	40	TK 750 68k	
303	svitkový	1 800 pF ± 10%	100	TC 281 1k8/A	
304	svitkový	3 900 pF ± 10%	100	TC 281 3k9/A	
305	elektrolytický	1 μ F — 10 + 250%	25	TC 924 1M	
306	keramický	68 000 pF ± 20%	40	TK 750 68k	
307	keramický	10 000 pF ± 20%	40	TK 751 10k	
308	keramický	1 000 pF ± 20%	250	TK 425 1k	

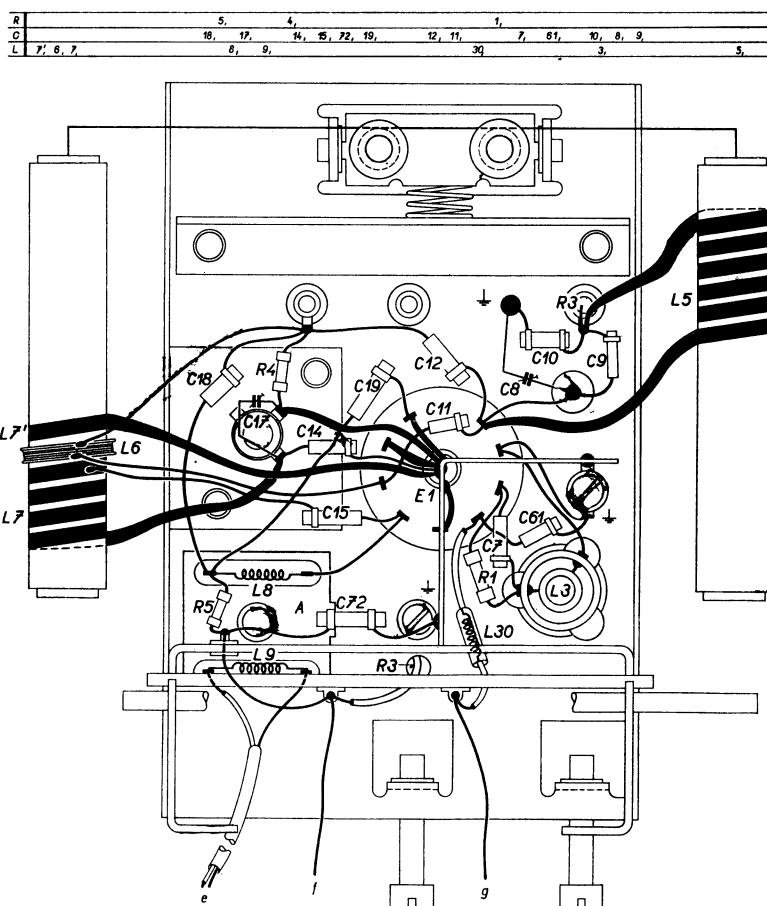
C	Kondenzátor	Hodnota	Provozní napětí V =	Obj. číslo	Poznámky
309	svitkový	3 300 pF ± 10%	100	TC 281 3k3/A	
310	elektrolytický	1 µF — 10 + 250%	25	TC 924 1M	
311	svitkový	3 300 pF ± 10%	100	TC 281 3k3/A	
312	elektrolytický	1 µF — 10 + 50%	250	TC 908 1M	
313	keramický	68 000 pF ± 20%	40	TK 750 68k	
314	svitkový	270 pF ± 10%	100	TC 281 270/A	
315	keramický	470 pF ± 20%	100	SK 790 02 470	
316	keramický	68 000 pF ± 20%	40	TK 750 68k	
317	svitkový	270 pF ± 10%	100	TC 281 270/A	
318	svitkový	270 pF ± 10%	100	TC 281 270/A	
319	keramický	68 000 pF ± 20%	40	TK 750 68k	
320	keramický	470 pF ± 20%	100	SK 790 02 470	
321	svitkový	270 pF ± 10%	100	TC 281 270/A	

R	Odpór	Hodnota	Zatížení W	Obj. číslo	Poznámky
1	vrstvový	200 Ω ± 5%	0,25	TR 101 200/B	
3	vrstvový	2 200 Ω ± 20%	0,25	TR 101 2k2	
4	vrstvový	1 M Ω ± 20%	0,125	TR 112a 1M	
5	vrstvový	22 000 Ω ± 20%	0,5	TR 102 22k	
7	vrstvový	1 M Ω ± 20%	0,125	TR 112a 1M	
8	vrstvový	15 000 Ω ± 20%	2	TR 117 15k	
9	vrstvový	47 000 Ω ± 20%	1	TR 116 47k	
10	vrstvový	15 000 Ω ± 20%	0,125	TR 112a 15k	
11	vrstvový	100 Ω ± 20%	0,125	TR 112a 100	
101	vrstvový	1 000 Ω ± 20%	0,125	TR 112a 1k	
102	vrstvový	39 000 Ω ± 20%	0,125	TR 112a 39k	
103	vrstvový	82 000 Ω ± 20%	1	TR 116 82k	
104	vrstvový	1 000 Ω ± 20%	0,25	TR 114 1k	
105	vrstvový	0,47 M Ω ± 20%	0,125	TR 112a M47	
106	vrstvový	0,33 M Ω ± 20%	0,125	TR 112a M33	
107	vrstvový	47 000 Ω ± 20%	0,125	TR 112a 47k	
109	vrstvový	100 Ω ± 20%	0,125	TR 112a 100	
113	vrstvový	22 000 Ω ± 10%	0,125	TR 112a 22k/A	
115	vrstvový	33 000 Ω ± 20%	0,125	TR 112a 33k	
116	vrstvový	2,2 M Ω ± 20%	0,125	TR 113a 2M2	
117	vrstvový	0,47 M Ω ± 20%	0,125	TR 112a M47	
201	potenciometr	2 × 5 M Ω	0,25	TP 283 20A 5M/N + 5M/N	hřídel 20 mm
251					
202	potenciometr	2 × 1,3 M Ω	0,125	766TGL11904	hřídel 50 mm
252					
203	vrstvový	0,15 M Ω ± 20%	0,125	TR 112a M15	
204	vrstvový	47 000 Ω ± 20%	0,125	TR 112a 47k	
205	vrstvový	560 Ω ± 10%	0,125	TR 112a 560/A	
206	vrstvový	2 200 Ω ± 20%	0,125	TR 112a 2k2	
207	vrstvový	100 Ω ± 20%	0,125	TR 112a 100	
208	vrstvový	2 200 Ω ± 20%	0,125	TR 112a 2k2	
209	vrstvový	22 M Ω ± 20%	0,5	WK 681 05 22M	
210	vrstvový	10 M Ω ± 20%	0,5	TR 115 10M	
211	vrstvový	0,22 M Ω ± 20%	0,125	TR 112a M22	
212	vrstvový	0,82 M Ω ± 20%	0,125	TR 112a M82/A	
213	vrstvový	180 Ω ± 5%	0,25	TR 115 180/B	
214	potenciometr	2 × 1 M Ω	0,125	TP 283 20A 1M/N + 1M/N	hřídel 20 mm
265					
215	vrstvový	1 000 Ω ± 20%	0,125	TR 112a 1k	
216	vrstvový	10 000 Ω ± 20%	0,25	TR 114 10k	
217	vrstvový	1 500 Ω ± 20%	1	TR 116 1k5	
218	vrstvový	2,2 M Ω ± 20%	0,125	TR 113a 2M2	
219	vrstvový	0,1 M Ω ± 20%	0,125	TR 112a M1	
220	vrstvový	0,22 M Ω ± 20%	0,125	TR 112a M22	
221	vrstvový	1 000 Ω ± 20%	0,5	TR 115 1k	
222	vrstvový	2,2 M Ω ± 20%	0,125	TR 113a 2M2	
223	vrstvový	0,1 M Ω ± 20%	0,125	TR 112a M1	
224	vrstvový	1 500 Ω ± 20%	1	TR 116 1k5	
225	potenciometr	5 000 Ω	0,125	TP 280 20A 5k/N	
227	vrstvový	4 700 Ω ± 20%	0,125	TR 112a 4k7	

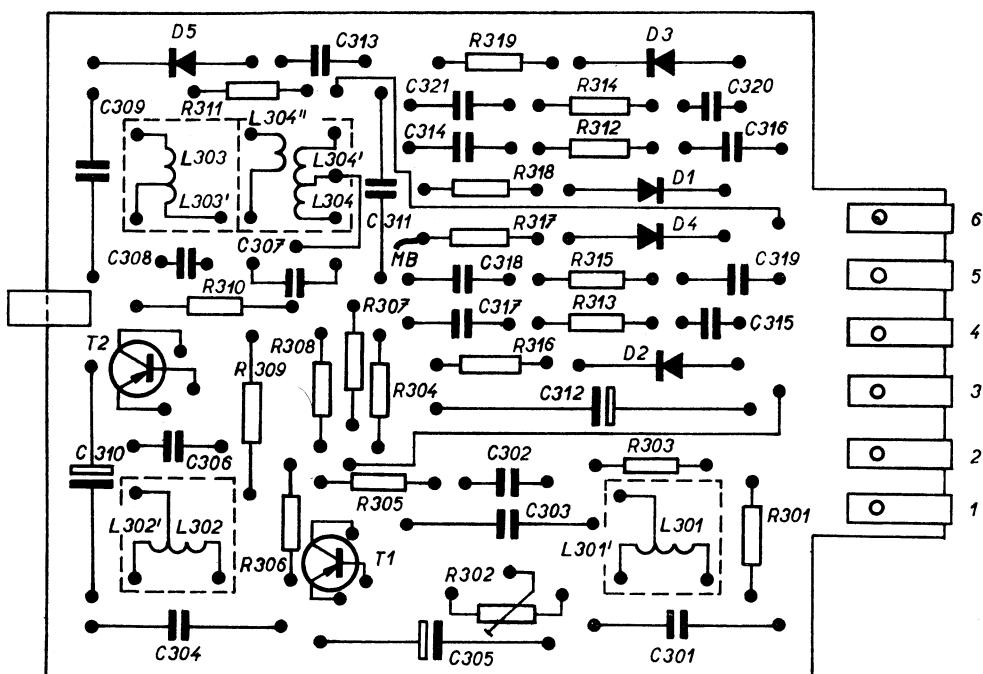
R	Odporník	Hodnota	Zatížení VV	Obj. číslo	Poznámky
228	vrstvový	4 700 $\Omega \pm 20\%$	0,125	TR 112a 4k7	
253	vrstvový	0,15 M $\Omega \pm 20\%$	0,125	TR 112a M15	
254	vrstvový	47 000 $\Omega \pm 20\%$	0,125	TR 112a 47k	
255	vrstvový	560 $\Omega \pm 10\%$	0,125	TR 112a 560/A	
256	vrstvový	22 M $\Omega \pm 20\%$	0,5	WK 681 05 22M	
257	vrstvový	2200 $\Omega \pm 20\%$	0,125	TR 112a 2k2	
258	vrstvový	2 200 $\Omega \pm 20\%$	0,125	TR 112a 2k2	
259	vrstvový	100 $\Omega \pm 20\%$	0,125	TR 112a 100	
260	vrstvový	10 M $\Omega \pm 20\%$	0,5	TR 115 10M	
261	vrstvový	0,22 M $\Omega \pm 20\%$	0,125	TR 112a M22	
262	vrstvový	0,88 M $\Omega \pm 10\%$	0,125	TR 112a M82/A	
264	vrstvový	1 000 $\Omega \pm 20\%$	0,125	TR 112a 1k	
266	vrstvový	180 $\Omega \pm 5\%$	0,5	TR 115 180/B	
267	vrstvový	10 000 $\Omega \pm 20\%$	0,25	TR 114 10k	
269	vrstvový	1 000 $\Omega \pm 20\%$	0,5	TR 115 1k	
270	vrstvový	0,33 M $\Omega \pm 20\%$	0,125	TR 112a M33	1118A
271	vrstvový	0,33 M $\Omega \pm 20\%$	0,125	TR 112a M33	
301	vrstvový	68 000 $\Omega \pm 20\%$	0,125	TR 112a 68k	1118A
302	potenciometr	22 000 Ω	WN 790 30 22k		
303	vrstvový	47 000 $\Omega \pm 20\%$	0,125	TR 112a 47k	
304	vrstvový	39 000 $\Omega \pm 10\%$	0,125	TR 112a 39k/A	
305	vrstvový	0,82 M $\Omega \pm 10\%$	0,125	TR 112a M82/A	
306	vrstvový	0,22 M $\Omega \pm 20\%$	0,25	TR 151 M22	
307	vrstvový	39 000 $\Omega \pm 10\%$	0,125	TR 112a 39k/A	
308	vrstvový	0,82 M $\Omega \pm 10\%$	0,125	TR 112a M82/A	
309	vrstvový	39 000 $\Omega \pm 10\%$	0,5	TR 152 39k/A	
310	vrstvový	39 000 $\Omega \pm 10\%$	0,5	TR 152 39k/A	
311	vrstvový	1,2 M $\Omega \pm 10\%$	0,125	TR 112a 1M2/A	
312	vrstvový	0,12 M $\Omega \pm 10\%$	0,125	TR 112a M12/A	
313	vrstvový	0,12 M $\Omega \pm 10\%$	0,125	TR 112a M12/A	
314	vrstvový	0,12 M $\Omega \pm 10\%$	0,125	TR 112a M12/A	
315	vrstvový	0,12 M $\Omega \pm 10\%$	0,125	TR 112a M12/A	
316	vrstvový	0,68 M $\Omega \pm 20\%$	0,125	TR 112a M68	
317	vrstvový	0,68 M $\Omega \pm 20\%$	0,125	TR 112a M68	
318	vrstvový	0,68 M $\Omega \pm 20\%$	0,125	TR 112a M68	
319	vrstvový	0,68 M $\Omega \pm 20\%$	0,125	TR 112a M68	

PŘÍLOHY

PŘÍLOHA I.

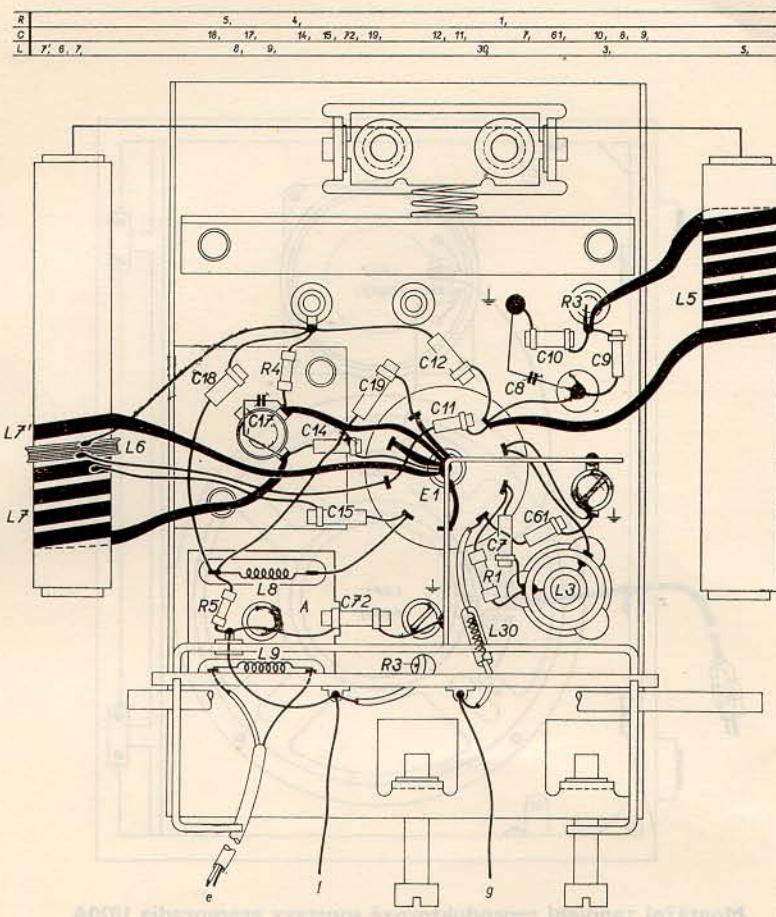

Montážní zapojení v kv části gramoradia

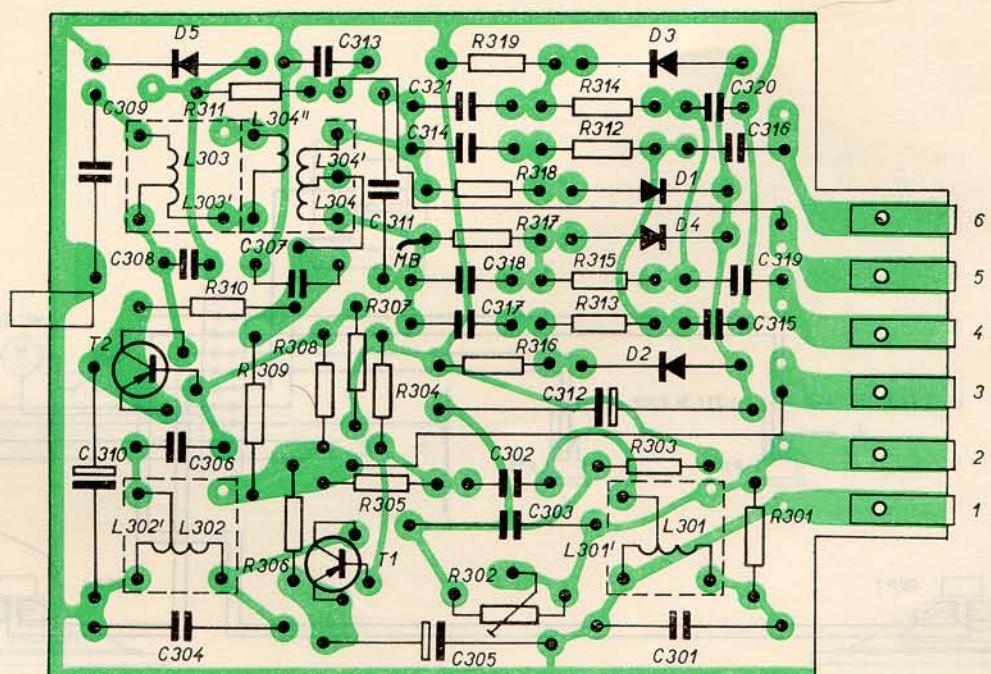
PŘÍLOHA I.

II. AHOJ 1948

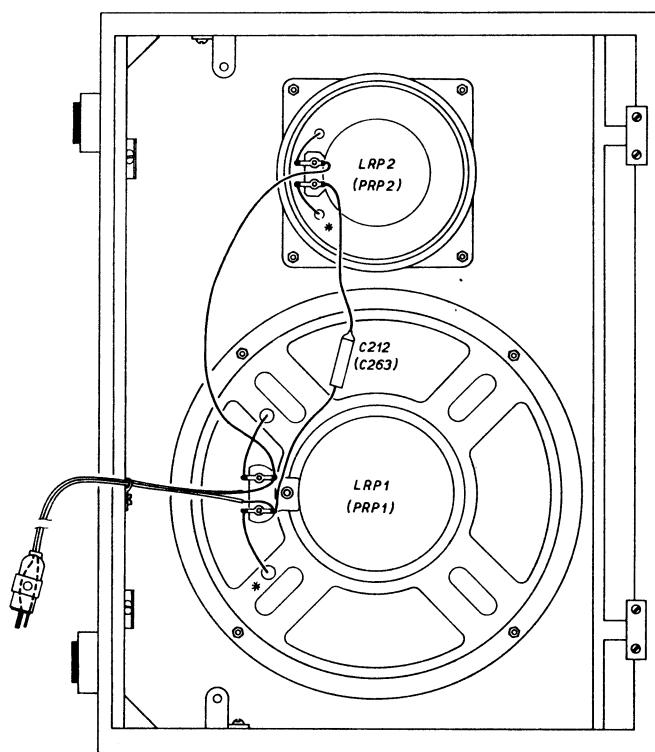
AD 601 vibromotorový vývratový vysílačovací modulátor (kontrolní)

Montážní zapojení v kv části gramoradia

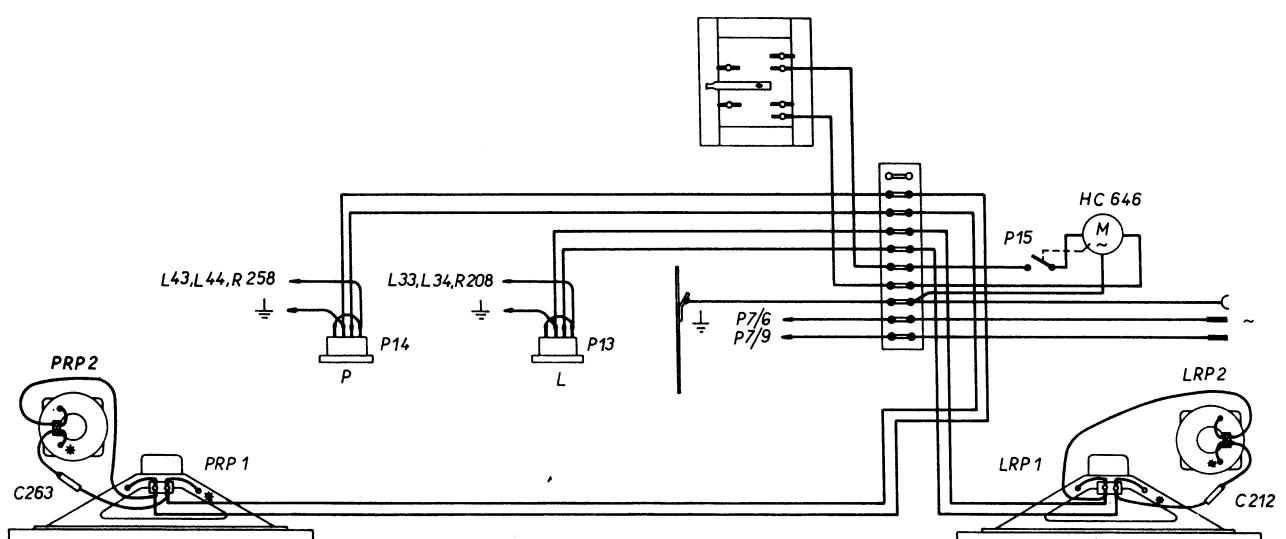

Montážní zapojení stereofonního dekodéru TSD 3A

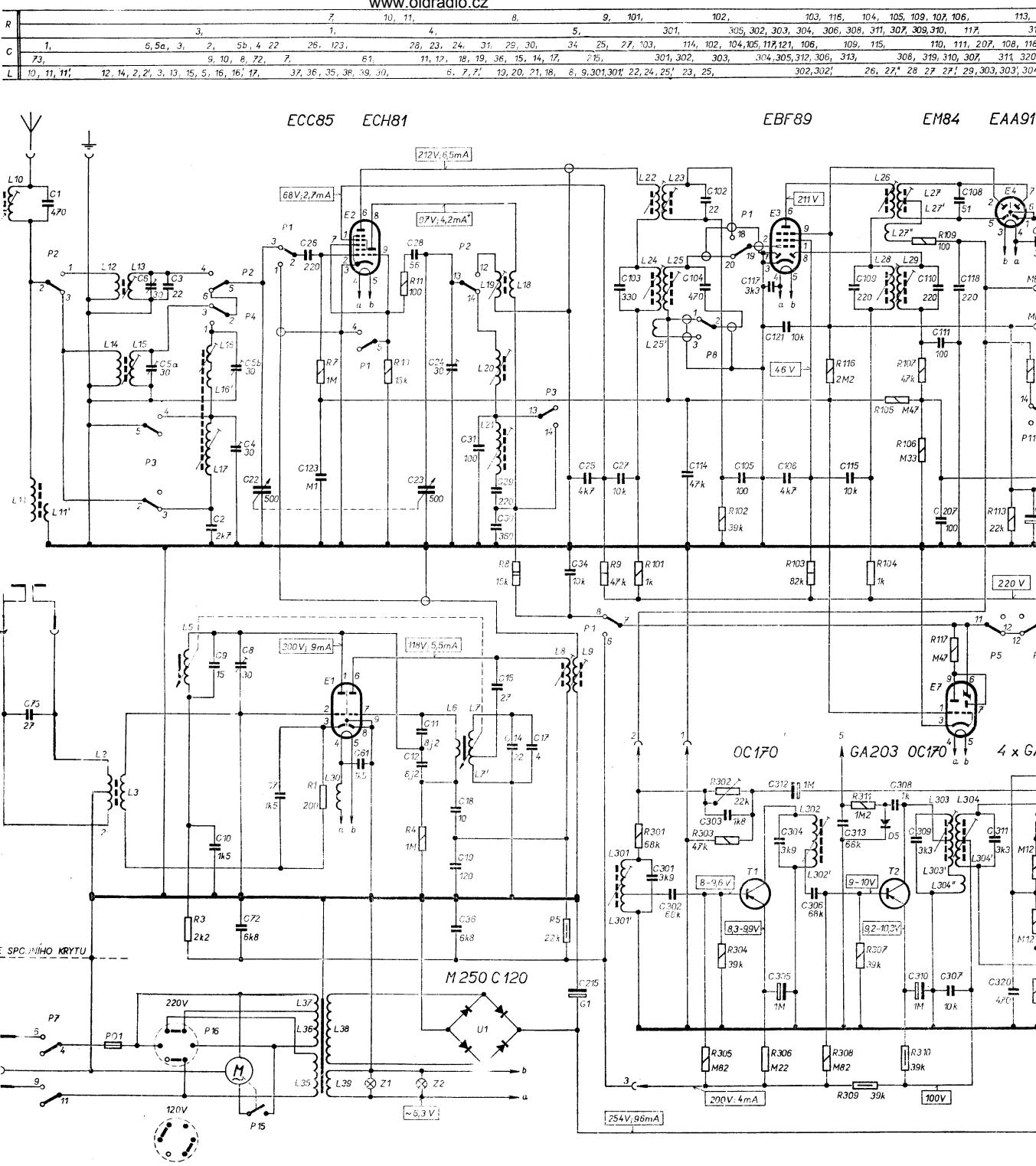
PŘÍLOHA II.

Montážní zapojení reproduktorové soustavy gramoradia 1020A

Montážní propojení částí uvnitř skříně gramoradia 1118A

*) MĚŘENO NA 120V; OSTATNÍ HODNOTY MĚŘENY NA 220V

PŘEPÍNÁNÍ VLNOVÝCH ROZSAHŮ (P1 – P7) PŘEPÍNÁNÍ

1,5	1,5pF	0,125W
100	100pF	0,25W
1k5	1500pF	0,5W
1M	1μF	1W
G1	100μF	2W
10	10Ω	3W
M1	0,1MΩ	4W
1M	1MΩ	5W

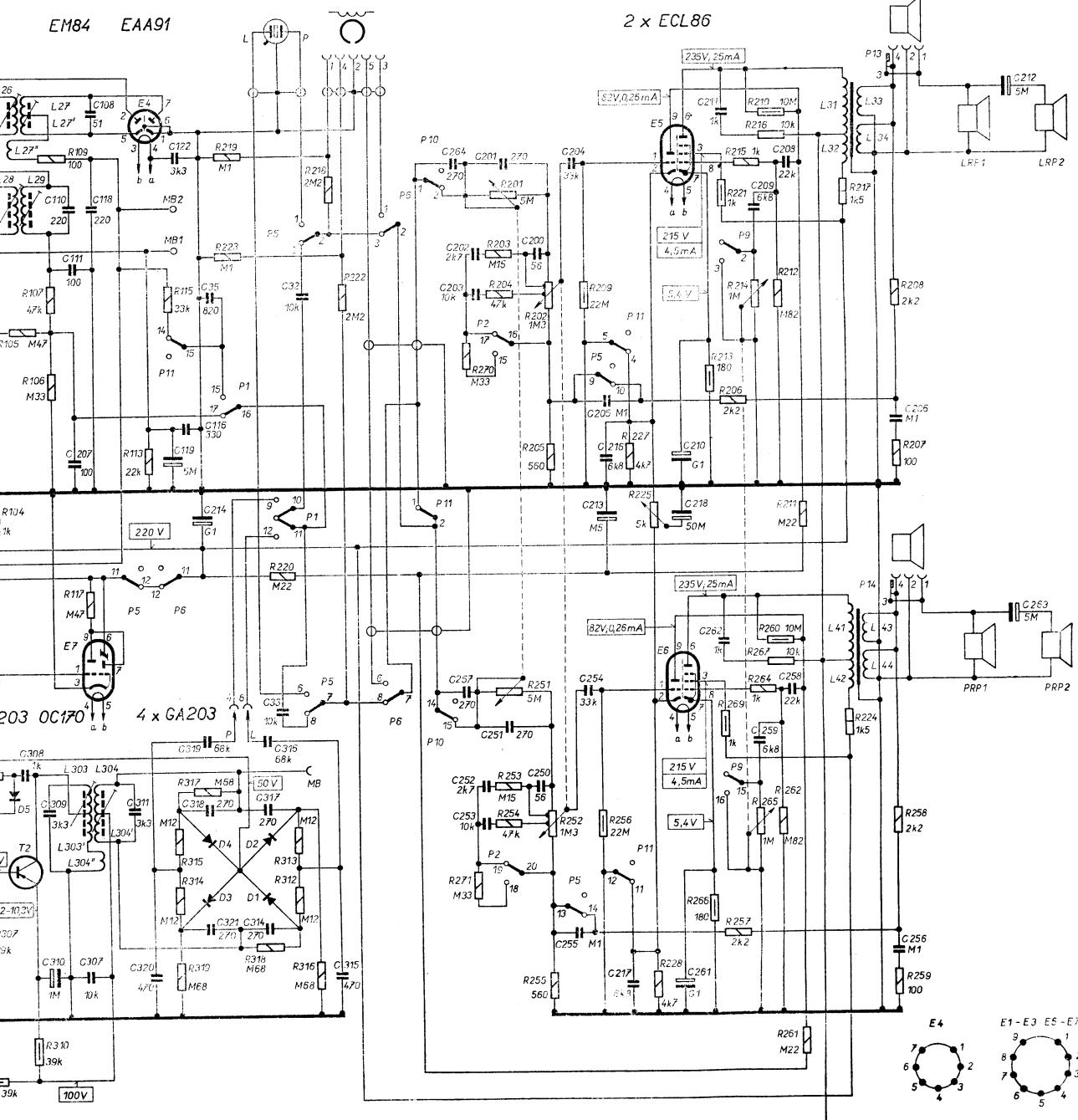
Značení odporů a kondenzátorů

Tlačítko označené	Stisknutím tlačítka mění se spojení takto:	
	Spojí se	Rozpojí se
P1 VKV	1–2; 4–5; 6–7; 9–10; 11–12; 15–16; 18–19	2–3; 7–8; 16–17; 19–20
P2 KV	1–2; 4–6; 12–13; (15–16; 18–20)*	2–3; 5–6; 13–14; (16–17; 19–20)*
P3 FA-SV {SV DV	4–5; 13–14	2–3
P4	1–2	2–3
P5 GRAMO	1–2; 6–7	2–3; 7–8; 11–12; (9–10; 13–14)*
P6 MGF.	1–2; 6–7	2–3–7–8; 11–12
P7 VYP.	—	4–6; 9–11

Tlačítko označené	P8 Š. PÁSM
P9	BASY
P10	REČ
P11	STEREO

*) V přístrojích 1020A odpadají dotyky uvedené v závorkách

105, 109, 107, 106,
1, 307, 309, 310,
5,
308, 319, 310, 307,
27*, 28 27, 27*,
113, 115, 219, 223,
315, 314, 319, 317, 318, 313, 312, 316, 220,
110, 111, 207, 108, 118, 122, 119, 116, 35, 214, 32,
319, 310, 307, 311, 320, 319, 318, 321, 317, 316, 33, 314, 315,
218, 222, 270, 203, 204, 201, 202, 205, 209, 206, 227, 225, 213, 221, 215, 214, 210, 216, 212, 211, 217, 208, 207,
284, 202, 203, 201, 209, 204, 205, 216, 213, 210, 218, 211, 209, 208, 206, 212,
257, 252, 253, 251, 250, 254, 255, 217, 261, 262, 259, 258, 256, 255, 251, 224, 258, 259,
27*, 28 27, 27*, 29, 303, 303*, 304*, 304, 304*,
31, 32, 41, 42, 33, 34, 43, 44,

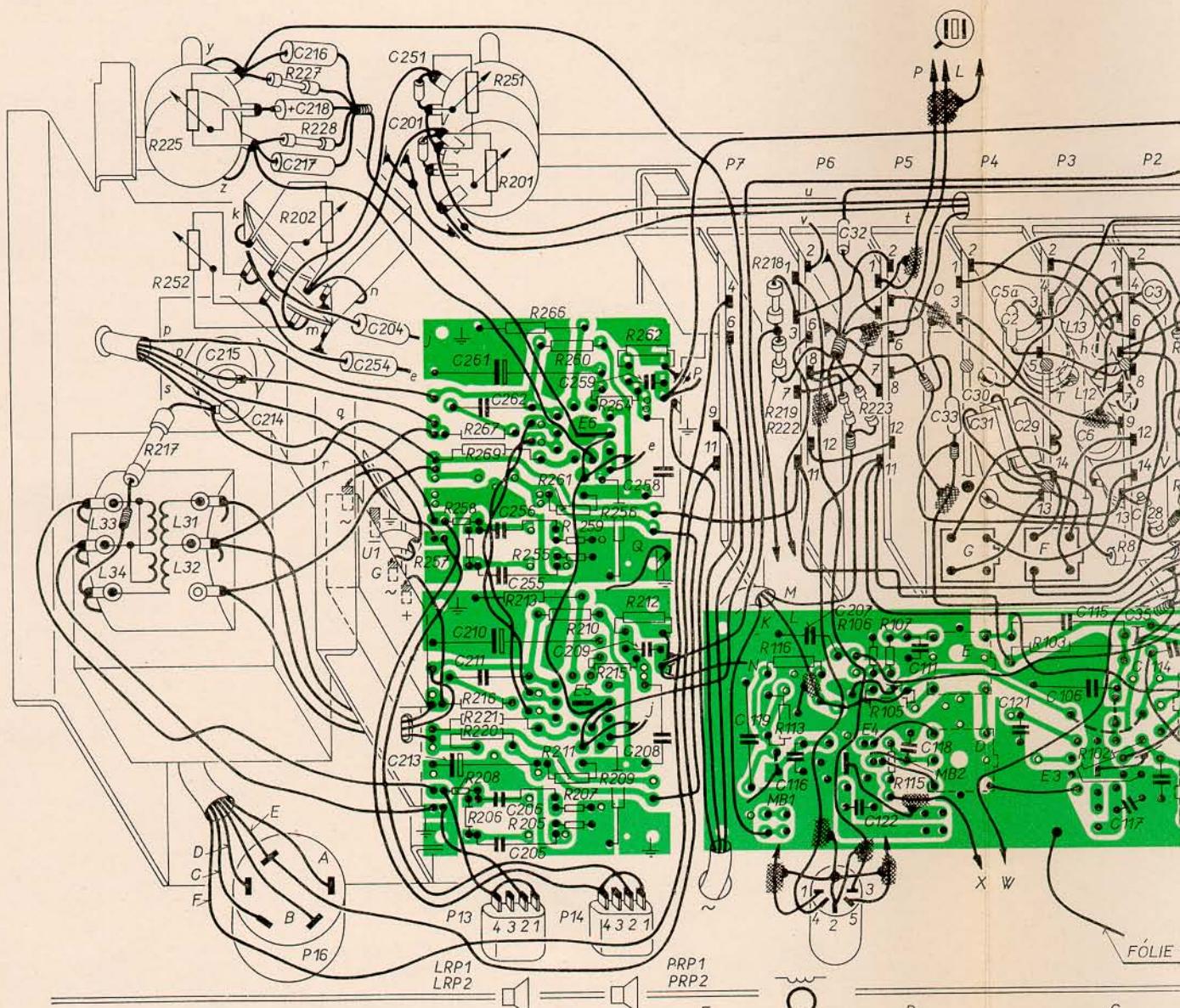
PŘEPÍNÁNÍ VLNOVÝCH ROZSAHŮ (P8 — P11)

Schéma zapojení gramoradia

TESLA 1118 A CAPELLA

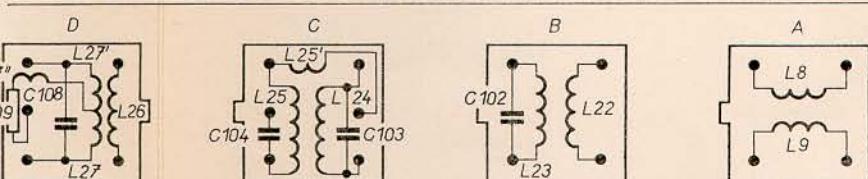
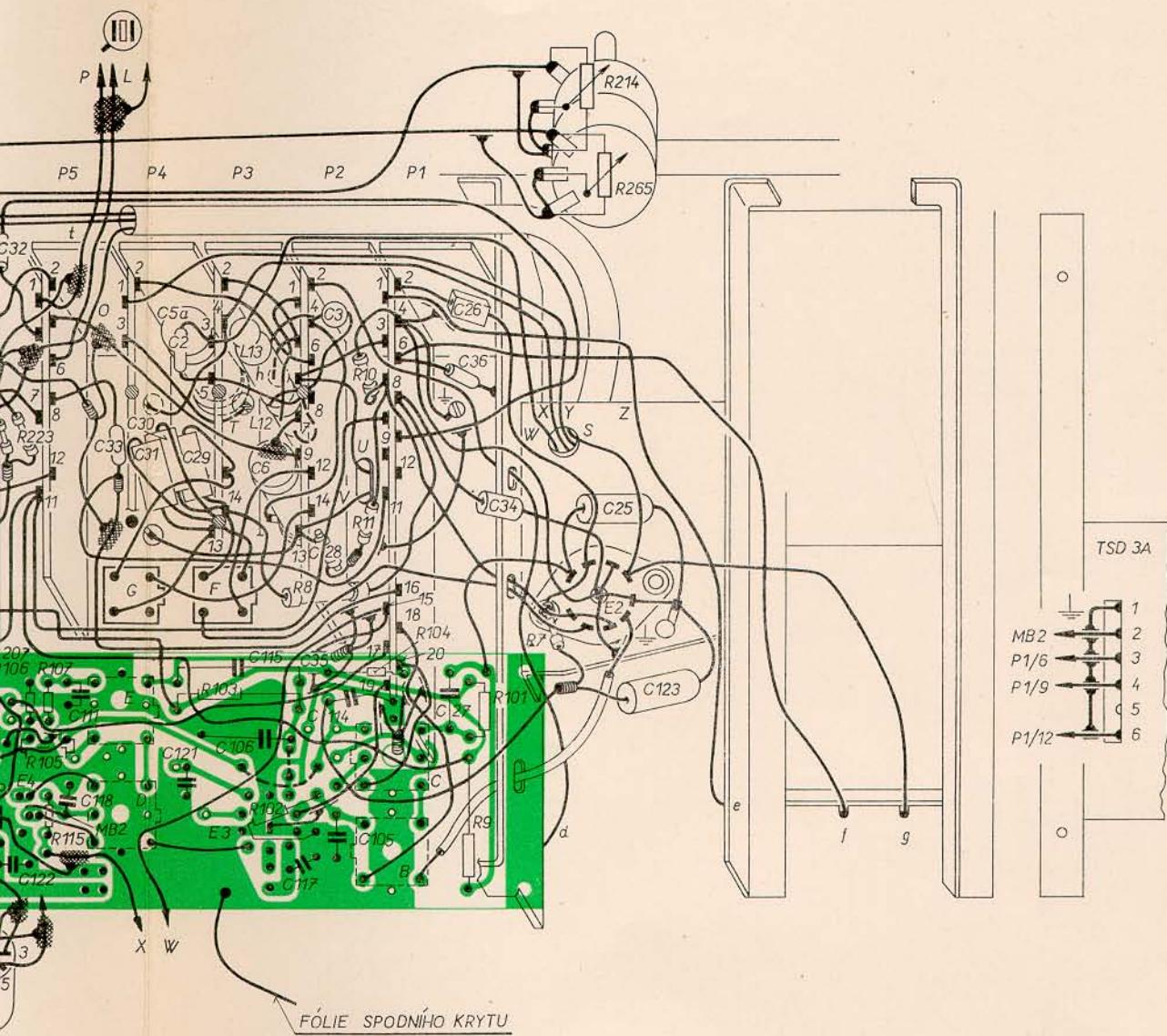
Tlačítko označené	Stisknutím tlačítka mění se spojení takto:		
	Spojí se	Rozpojí se	
P8	Š. PÁSMA	2-3	1-2
P9	BASY	2-3; 15-16	—
P10	REČ	1-2; 15-16	2-3; 14-15
P11	STEREO	—	2-3; 4-5; 11-12; 14-15

R	217, 225, 252, 227, 228, 202, 201, 251, 258, 257, 267, 269, 266, 260, 261, 259, 255, 264, 256, 262, 218, 219, 222, 223,	8, 10
R	208, 216, 221, 220, 206, 213, 210, 211, 207, 205, 215, 209, 212, 116, 113, 109, 105, 107, 115	
C	215, 214, 216, 218, 217, 204, 254, 251, 201, 262, 256, 255, 261, 259, 258, 32, 33, 31, 30, 5a, 2, 29, 6, 3, 28	
C	213, 211, 210, 208, 205, 207, 209, 110, 109, 119, 116, 122, 108, 111, 118, 121, 115, 106, 104,	
L	33, 34, 31, 32, 21, 20, 18, 19, 29, 28, 27", 27', 27, 26, 27", 27', 27, 26, 13, 12, 25, 25, 2	

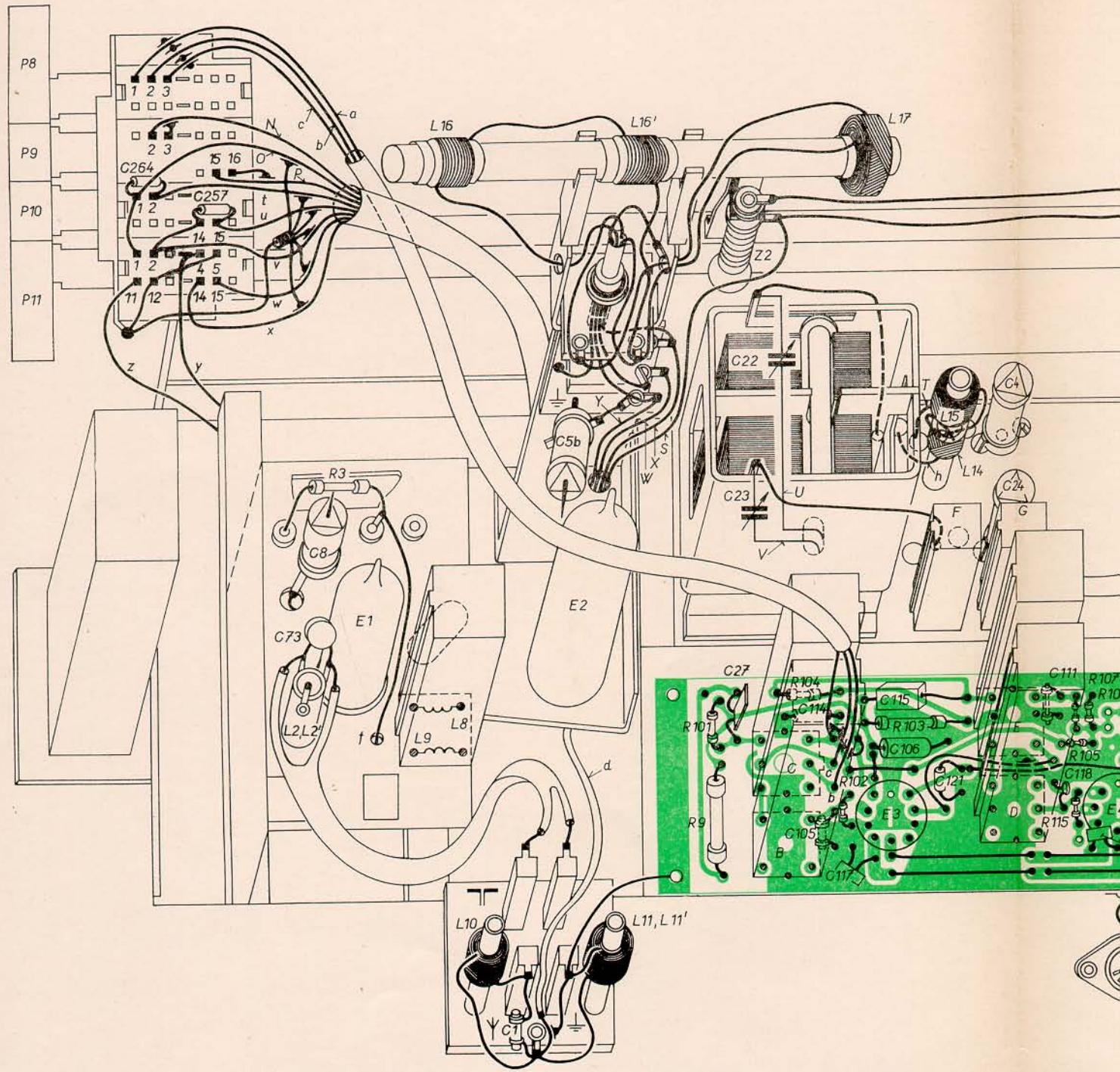
Montážní zapojení gramoradia 1020A pohled (pod šasi)

2, 218, 219, 222, 223,
 209, 212, 116, 113, 109, 106, 105, 107, 115, 103, 102, 104,
 32, 33, 31, 30, 5a, 2, 29, 6, 3, 28, 26, 36, 34, 25,
 119, 116, 122, 108, 111, 118, 121, 115, 106, 104, 35, 117, 103, 114, 105, 27, 102,
 27", 27, 26, 13, 12, 25, 25', 24, 23, 22, 8, 9,

amoradie 1020A pohled (pod šasi) a zapojení cívek

R	3,	101,	104,	103,	107, 106,
R		9,	102,		115,
C	264, 257,	5b,	22,		4, 24,
C	8, 73,	1,	27, 23, 114, 105, 117, 115, 106,	121,	111, 118,
L	2, 2'	16, 9, 8, 10,	16', 11, 11',	17,	15, 14,

Montážní zapojení gramoradia 1020A (pohled na šasi)

107, 106, 105, 116, 262, 264, 256, 259, 255, 260, 266, 267, 269, 258, 257, 202, 204, 203, 117,
115, 113, 212, 215, 209, 207, 205, 210, 213, 216, 221, 208, 206, 252, 254, 253, 224,
4, 24, 259, 258, 261, 262, 256, 255, 200, 203, 202, 214, 215,
, 106, 121, 111, 118, 122, 207, 119, 209, 208, 210, 211, 206, 205, 250, 253, 252,
15, 14, 38, 39, 37, 35, 36, 43, 44, 41, 42,

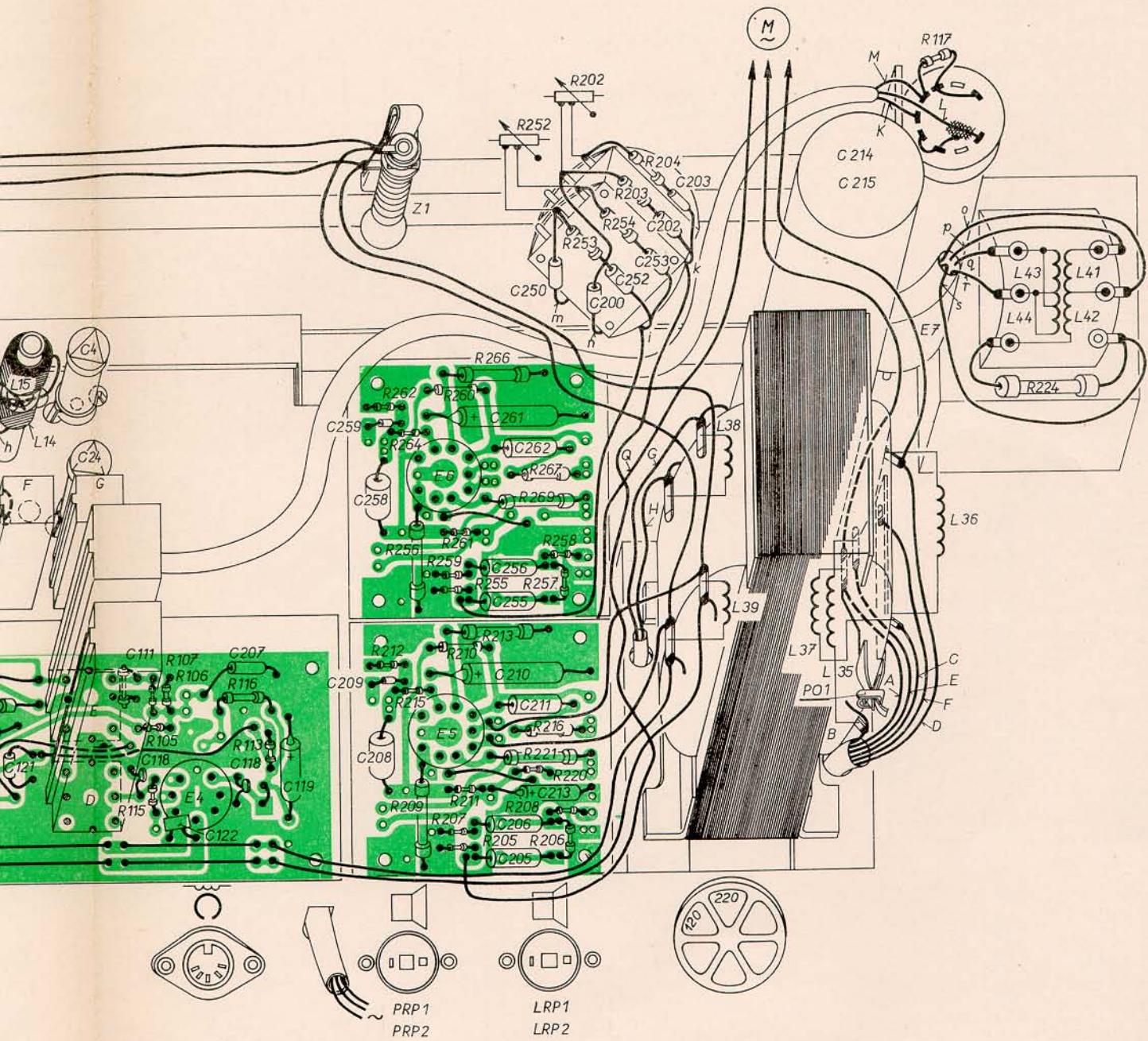

Diagram 1020A (pohled na šasi) a zapojení elektronek

SLAĐOVÁNÍ GRAMORADIA NA BĚŽNÝCH ROZSAZÍCH

Vyměte šasi přijímače ze skříně. Seřidte horní stupnicový ukazovatel tak, aby se při ladění nařízeném na pravý doraz kryl se značkami na pravé straně stupnic pro krátké a dlouhé vlny. Regulátory hlasitosti a tónových clon naříďte na největší hlasitost, hloubky a výšky, všechna tlačítka tónového rejstříku ponechte v nestlačené poloze. Odpojte reproduktory, nahradte je odpory $4\Omega/3\text{W}$, souběžně k jednomu odporu zapojte měřič výstupního výkonu a přijímač uzemněte. Vf signál ze zkušebního vysílače je amplitudově modulovaný kmitočtem 400 Hz do hloubky 30%; velikost tohoto signálu udržujte výstupní výkon přijímače pod 50 mW. Po sladování zajistěte cívky na feritové tyči a jádra cívek voskem a doladovací kondenzátory nitrolakem.

Po-stup	Zkušební vysílač		Sladovací přijímač			Výchylka výst. měřiče	Mezní citlivost
	Připojení	Signál	Rozsah	Stupnicový ukazovatel na	Sladovaný prvek*		
1 5	přes kondenzátor 30 000 pF na g' E3				L29 (L28)	max.	1,3 mV
2 6					L28 (L29)		
3 7			sv	levý doraz	L25 (L24)	max.	20 μV
4 8	přes kondenzátor 30 000 pF na g' E2	468 kHz			L24 (L25)		
9 11				550 kHz	L10	min.	—
10 12			dv	300 kHz	L11		
13 15		550 kHz	sv	značku 550 kHz	L20, L15	max.	20 μV^+
14 16		1500 kHz		značku 1500 kHz	C24, C5a		50 μV^+
17 19		550 kHz	sv + dv	značku 150 kHz	L16**	max.	—
18 20	přes normální umělou anténu na anténní zdírku přijímače	1500 kHz		značku 1500 kHz	C5b		
21 23		150 kHz	dv	značku 150 kHz	L21, L17**	max.	30 μV^+
22 24		300 kHz		zavedený signál	C4	max.	35 μV^+
25 27		6,4 MHz	kv	značku 6,4 MHz	L19***, L13	max.	50 μV^+
26 28		17 MHz		zavedený signál	C6		30 μV^+

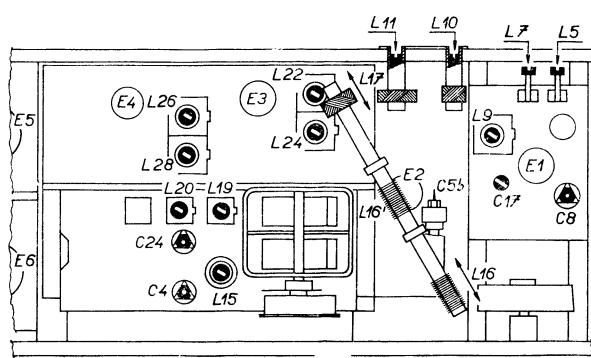
* Cívka uvedená v závorce se současně tlumí souběžným zapojením odporu $10\,000\ \Omega$

** Ladí se posouváním cívky po feritové tyči

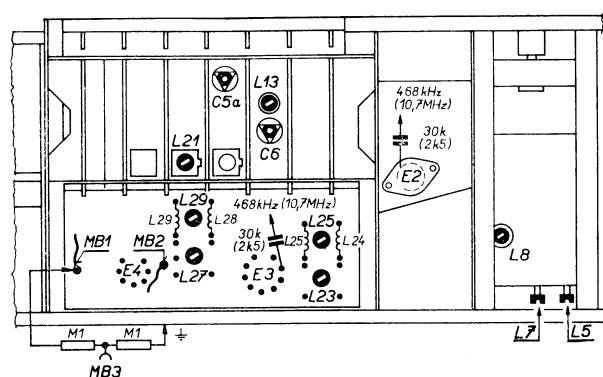
*** Platí výchylka s méně zašroubovaným jádrem cívky

+ Regulátorem hlasitosti přijímače nařídte odstup signálu k šumu při vypnutém signálu na 10 dB

Po vložení přijímače 1118A do skříně stiskněte tlačítko provozu s gramofonem a přenosku položte volně na gramofonovou desku (talíř se neotáčí). Při největší hlasitosti pak nařídte oba miniaturní potenciometry naspodu gramofonu tak, aby akustická vazba zanikla.

Sladovací prvky na šasi

Sladovací prvky pod šasi

SLAĐOVÁNÍ GRAMORADIA NA VELMI KRÁTKÝCH VLNÁCH

Vyjměte šasi přijímače ze skříně. Seříďte spodní stupnicový ukazovatel tak, aby se při ladění nařízeném na pravý doraz kryl se značkou na pravé straně stupnice. Regulátor hlasitosti může být nařízen na nejmenší hlasitost, přijímač uzemněte. Vf signál ze zkusebního vysílače je buďto nemodulovaný nebo kmitočtově modulovaný kmitočtem 400 Hz, zdvih 15,5 kHz. Jako výstupní měřič použijte stejnosměrný elektronkový voltmetr s přepinatelnou polaritou nebo s nulou uprostřed. Velikost signálu ze zkusebního vysílače udržujte napětí na bodu MB1 pod hodnotou 5 V. Po sladování zajistěte jádra civek voskem, šrouby jader vkv části a doladovací kondenzátory nitrolakem. Při sladování stereofonního dekodéru stiskněte tlačítko STEREO, stereováhu nařídte do střední polohy, připojte na vstup přijímače zakódovaný stereofonní signál (ZSS) z vhodného generátoru a přijímač na tento signál přesně nalaďte. Úroveň vstupního signálu má být 50–100 μ V, během nařizování přeslechů asi 500 μ V. Na výstup dekodéru (MB) se připojuje nf milivoltmetr, který se později přepojuje na výstup pravého kanálu (bod 6) dekodéru přes dolní propust, omezující kmitočty vyšší než 15 kHz.

Po-stup	Zkušební vysílač		Sladovaný přijímač		Výstupní měřič		Mezní citlivost
	Připojení	Signál	Stupnicový ukazovatel na	Sladovaný prvek	Připojení	Výchylka	
1 3	přes kondenzátor 2500 pF na g' E3			L26	mezi MB1 a šasi*	max.	
2 4				L27	mezi MB 2a MB3**	min.	80 mV
5 7	přes kondenzátor 2500 pF na g' E2	10,7 MHz nmod.	—	L23			
6 8				L22	mezi MB1 a šasi*	max.	4 mV
9 11	na plechový válec š. 10 mm na baňce E1			L9			
10 12				L8		max.	—
13 17		65,5 MHz	pravy doraz	L7			
14 18	přes symetrikační člen na zdírky pro dipól	73,5 MHz	levý doraz	C17	na nf výstup přijímače+	max.	5 μ V***
15 19		66,78 MHz	značku vpravo	L5			
16 20		72,38 MHz	značku vlevo	C8			
1 5		69 MHz ZSS modulova-né oba kanály	zavedený signál	L301++			
2 6				L302		max. (3–4 V)	
3 7	stereofonní generátor přes symetrikační člen na zdírky pro dipól			L303	mezi MB a šasi		—
4				L304			
8 10		69 MHz ZSS mod. levý kanál		L302		max.	
9 11				L301	na bod 6 přes propust	min.	
12				R302			

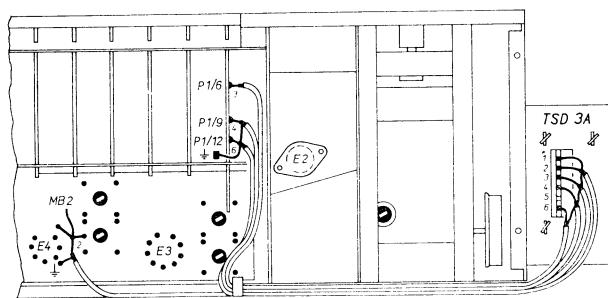
* Stejnosměrný elektronkový voltmetr

** Stejnosměrný elektronkový voltmetr nebo mikroampérmetr s nulou uprostřed. Umělý střed MB3 tvoří dva odpory $100\ 000 \Omega \pm 1\%$ zapojené v sérii mezi MB1 a šasi

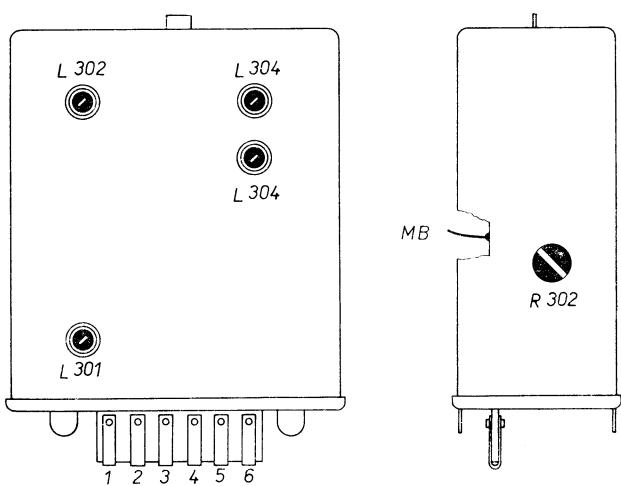
*** Regulátorem hlasitosti přijímače naříďte odstup signálu k šumu při vypnutém signálu na 26 dB. Je třeba také brát v úvahu útlum symetrikačního členu

+ Měřič výstupního výkonu připojený souběžně k odporu $4 \Omega/3\ W$, který nahrazuje odpojenou reproduktarovou soustavu. Stejným odporem se zatěžuje i výstup druhého kanálu. Citlivost se měří pro výstup. výkon 50 mW.

++ Během sladování zůstává potenciometr R302 vytocen zcela doleva

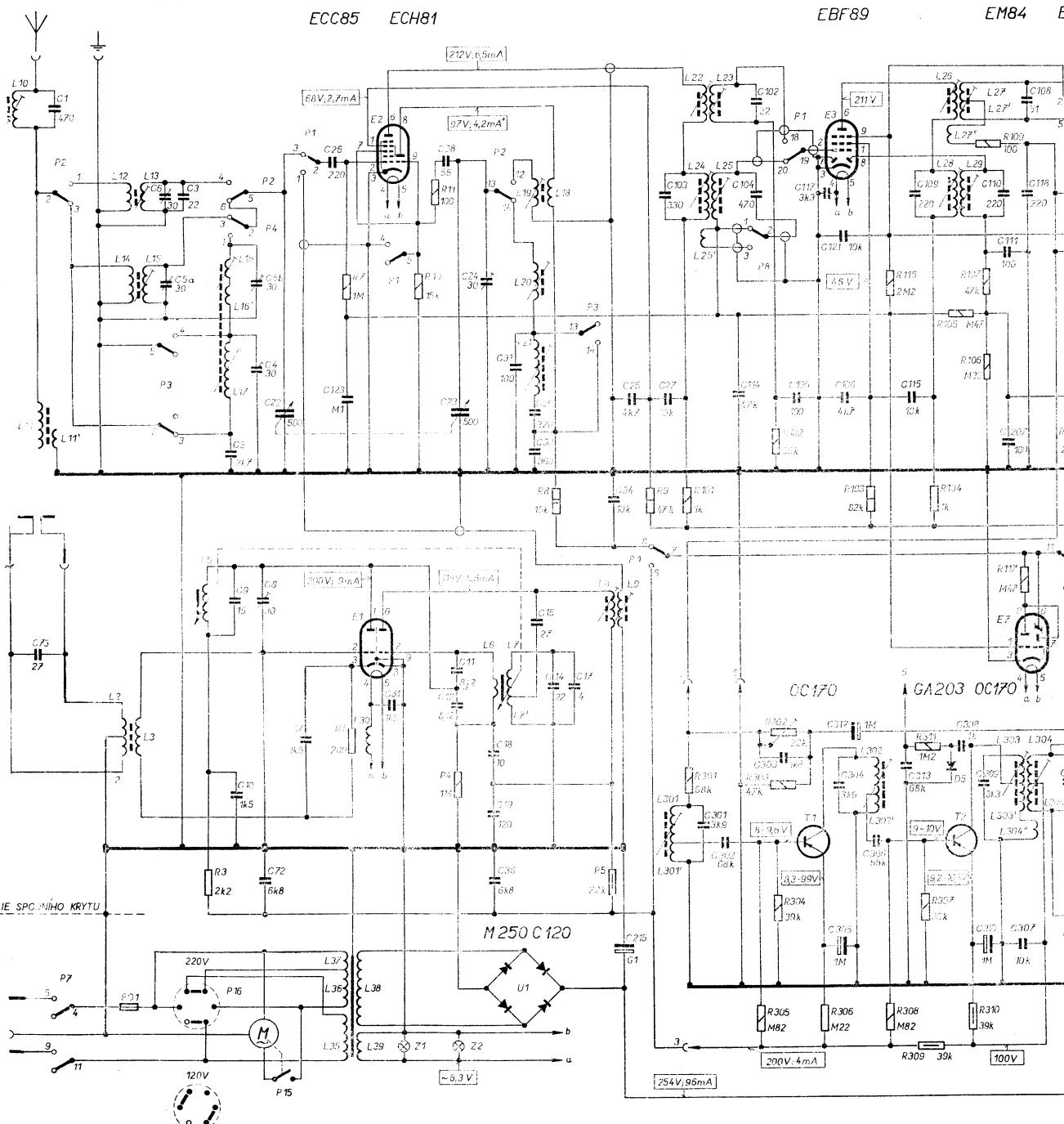

Zapojení dekodéru do gramoradia

Sladovací prvky dekodéru

R	3.	10, 11,	8,	9,	10,	102,	103,	116,	104,	105,	109,	107,	106,	
C	1,	6, 5a,	3,	2,	5b, 4,	22,	26,	23,	24,	21,	29,	30,	34,	35,
73,		9, 10,	8,	72,	2,	123,	61,	11,	12,	18,	19,	36,	15,	14,
L	10,	11,	11,	12,	14,	2,	21,	3,	13,	35,	5,	16,	16,	17,

PŘEPÍNÁNÍ VLNOVÝCH ROZSAHŮ (P1 – P7) PŘEPÍN

1/5	1,5pF	0,125 W
100	100pF	0,25 W
1k 5	1500pF	0,5 W
1M	1μF	1W
G1	100μF	2W
10	10Ω	3W
M1	0,1MΩ	4W
1M	1MΩ	5W

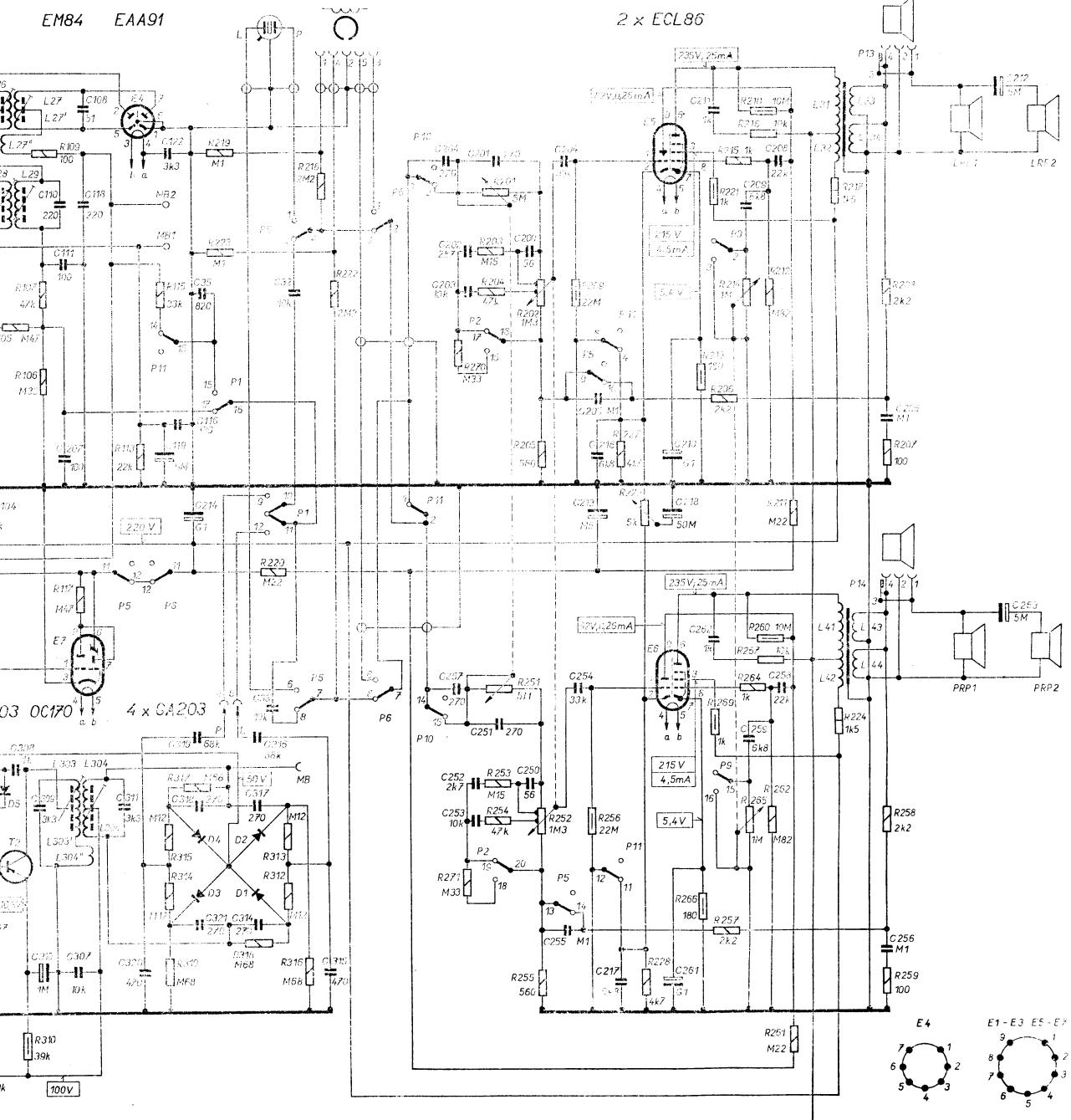
Značení odporů a kondenzátorů

Tlačítko označené	Stisknutím tlačítka mění se spojení takto:	
	Spojí se	Rozpojí se
P1 VKV	1-2; 4-5; 6-7; 9-10; 11-12; 15-16; 18-19	2-3; 7-8; 16-17; 19-20
P2 KV	1-2; 4-6; 12-13; (15-16; 18-20)*	2-3; 5-6; 13-14; (16-17; 19-20)*
P3 FA-SV {SV DV	4-5; 13-14	2-3
P4	1-2	2-3
P5 GRAMO	1-2; 6-7	2-3; 7-8; 11-12; (9-10; 13-14)*
P6 MGF.	1-2; 6-7	2-3-7-8; 11-12
P7 VYP.	—	4-6; 9-11

Tlačítko označené	P8
	Š.
	P9
	P10
	P11

*) V přístrojích 1020A odpadají dotyky uvedené v závorkách

105, 109, 107, 106, 113, 115, 219, 223, 218, 222, 270, 202, 204, 201, 205, 209, 206, 227, 225, 223, 224, 208, 210, 211, 207, 208, 227, 221, 1-3, 208, 206
 307, 309, 310, 117, 315, 314, 319, 317, 318, 313, 312, 316, 220, 229, 231, 241, 251, 252, 255, 248, 246, 256, 259, 257, 264, 229, 280, 287, 288, 251, 224, 250, 211, 253
 110, 111, 207, 106, 118, 122, 119, 118, 35, 214, 32, 264, 202, 203, 201, 293, 204, 205, 215, 213, 213, 210, 211, 202, 201, 207, 208, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 257, 258, 259, 257, 258, 259, 258, 259, 257
 308, 319, 310, 307, 311, 320, 319, 318, 321, 317, 316, 33, 314, 315, 218, 219, 223, 253, 261, 280, 254, 245, 272, 261, 262, 273, 268, 255, 256, 263, 273, 28, 27, 271, 29, 303, 303*, 304*, 304, 304;
 27*, 28, 27, 271, 29, 303, 303*, 304*, 304, 304;

PŘEPÍNÁNÍ VLNOVÝCH ROZSAHŮ (P8—P11)

Schéma zapojení gramoradia

TESLA 1118 A CAPPELLA

Tlačítko označené	Stisknutím tlačítka mění se spojení takto:	
	Spojí se	Rozpojí se
P8 Š. PÁSMA	2-3	1-2
P9 BASY	2-3; 15-16	—
P10 REČ	1-2; 15-16	2-3; 14-15
P11 STEREO	—	2-3; 4-5; 11-12; 14-15

PŘÍLOHA NÁVODU K ÚDRŽBĚ

Vydala T E S L A, odbytová, projekční a montážní organizace Praha

PV 126 97

StT 1 34793-69